

การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ปริญญานิพนธ์
ของ
เอกภพ ภูมิรา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2553

การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ปริญญานิพนธ์
ของ
เอกภพ ภูมรา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

บทคัดย่อ
ของ
เอกภาพ ภูมิรา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2553

เอกภพ ภูมรา. (2553). การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่. ปรินญานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม:
รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์, อาจารย์ ดร.จิรวัฒน์ เจริญสถาพรกุล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่ม
โอกาสทางการศึกษา ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา การศึกษาสภาพ
เศรษฐกิจและสังคมของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืม และศึกษาสภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการ
บริหารจัดการกองทุนฯ โดยศึกษาจากข้อมูลระดับทุติยภูมิ ปี 2539 – 2552 ข้อมูลจากนิสิต/
นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯ จำนวน
420 คน และจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 18 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่ากองทุนฯเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในภาพรวม ร้อย
ละ 89.36 การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนคิดเป็นร้อยละ 89.12
และ ร้อยละ 84.09 ตามลำดับ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีสัดส่วนสูงกว่า
ระดับปวส. โดยคิดเป็น ร้อยละ 97.28 และร้อยละ 76.56

นิสิต/นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่กำลังศึกษา
อยู่ในชั้นปีที่1 มีจำนวนสมาชิกจำนวน 4 คน อาชีพหลักของบิดาและมารดา คือ อาชีพนอกภาค
เกษตรมากที่สุด บิดาและมารดามีรายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ยรวมเฉลี่ย 177,360 บาทต่อปี

ผู้ขอกู้มีความสามารถเพิ่มขึ้นในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษา
โดย กรอ. เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาในสัดส่วน
สูงกว่า กยศ. การเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาใน
สถาบันการศึกษารัฐ มีสัดส่วนสูงกว่าสถาบันการศึกษาของเอกชน การเพิ่มความสามารถของผู้กู้ใน
การรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนค่าครองชีพในสถาบันการศึกษาของเอกชนมีสัดส่วนสูง
กว่าในสถาบันการศึกษาของรัฐ

ปัญหาที่พบมากที่สุดจากความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา คือ ด้านขั้นตอนการกู้ยืมซึ่ง
ประเด็นปัญหาที่พบคือ มีขั้นตอนมากเกินไป/ยุ่งยาก/ล่าช้าและทำสัญญาบ่อยเกินไป โดยมี
ข้อเสนอแนะในด้านดังกล่าวว่าควรมีการลดขั้นตอนให้น้อยลงและมีการปรับปรุงระบบการทำงาน

ในด้านขั้นตอนการกู้ยืมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่พบปัญหาว่า
กรอบระยะเวลาการปฏิบัติที่กองทุนกำหนดยังไม่เหมาะสมส่งผลให้เกิดความยุ่งยากและล่าช้าในการ
ดำเนินงาน โดยมีข้อเสนอแนะให้ปรับการกำหนดระยะเวลาการทำงานให้ยืดหยุ่นมากกว่านี้

คำสำคัญ: กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา(กยศ.) กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต
(กรอ.)

โอกาสทางการศึกษา ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา

EVALUATION OF THE STUDENT LOANS FUND FOR HIGHER EDUCATION
IN CHAING MAI

AN ABSTRACT
BY
EKAPOP POOMARA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

October 2010

Ekapop Poomara. (2010). *Evaluation Of Student Loans Fund For Higher Education In Chiang Mai*. Master of Economics Thesis (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School of Srinakharinwirot. Committee: Associate Prof. Dr. Pisamai Jarujittipant, Dr. Jirawat Jaroensathapornkul

This study aims to evaluate to the student loans fund (SLF) management in the aspects of educational opportunities increasing, the ability to pay for educational expenses, and the student sample socio-economic status and the problems and suggestions related to the SLF management. The secondary data in 1996-2009 and the primary data collected from the sample groups, 420 students, 18 administrators and staff in the educational institutes in Chiang Mai province. Statistics used in this study were Percentage, Average and Standard Deviation.

The results were that student educational opportunities had overall increased by 89.36 percent in state institutions and 89.12 percent in the private institutions, respectively. They were more increasing in the Bachelor Degree level program (97.28 percent) than the High vocational certificate program (76.56 percent).

The study sample composed of more female than male, the majority were studying in first year. Most of them came from the household with 4 member, their parents have worked in nonagricultural sector. They earned approximately 177,360 baht Per year

The student abilities to pay for education were more increased by Income Contingent Loan (ICL) than by SLF and more increased in the state institutions than the private institutions. They were simultaneously more increased for the living expenses in the private institutions than the state institutions.

In students opinions related to the SLF managements, the serious problem were the processes for borrowing, too many steps, difficult for implement, take too times as well as too oftenly re-contract signing. The steps reducing and the procedure system improving were suggested.

In the views the management and staff, the key problem was the procedures for borrowing. the serious problems had been the unsuitable time frame, effected to the difficulty and delay the implement. The flexible time period was seriously suggested to improving.

Keywords: Student Loan Fund, Income Contingent Loan, Educational opportunity
Ability to pay for education.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเอาใจใส่ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีของ คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รศ.ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ ในฐานะประธานที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.จิรวัดน์ เจริญสถาพรกุล ในฐานะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รอง ศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม และ รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้อบรมสั่ง สอนให้วิชาความรู้ทั้งทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้นำมาใช้ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่และผู้บริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในเขตจังหวัด เชียงใหม่ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเรื่องข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการกำหนดข้อมูลการวิจัย และให้ คำแนะนำเรื่องข้อมูลและการให้สัมภาษณ์เพื่อชี้แจงข้อมูลต่างๆได้เป็นอย่างดี ให้ความร่วมมือเป็น อย่างสูงจนสามารถเก็บข้อมูลเสร็จได้อย่างรวดเร็ว

ขอกราบขอบพระคุณ นางวิสา ภูมรา และ นางสุเพ็ญ พูนนาค ซึ่งเป็นมารดาและคุณยาย และครอบครัวที่ให้กำลังใจ ความห่วงใย ทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการศึกษา รวมทั้ง ขอขอบคุณ พี่ๆ น้องๆ ทุกคน ที่เป็นกำลังใจ และคอยช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยน้อมรำลึกและบูชาพระคุณแก่บุพการี ของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังในการวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัยตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน

เอกภาพ ภูมรา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.....	13
กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต.....	17
แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	44
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	126
ความมุ่งหมาย ขอบเขตของการวิจัย และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	126
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	129
อภิปรายผล.....	135
ข้อเสนอแนะ.....	141

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	140
ภาคผนวก.....	145
ประวัติย่อผู้วิจัย	168

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คำสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้จำแนกตามภาคตั้งแต่ปี 2531-2550	1
2 การกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในปีการศึกษา2551.....	4
3 การกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตปีการศึกษา2551.....	5
4 จำนวนเงินกู้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาปีการศึกษา 2551.....	15
5 อัตราการชำระคืนหนี้เงินกู้.....	16
6 จำนวนเงินกู้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต.....	18
7 อัตราการชำระคืนหนี้เงินกู้.....	20
8 ระบบการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษาประเทศต่างๆในทวีปยุโรป....	25
9 จำนวน นิสิต/นักศึกษา และบุคลากร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของ สถานศึกษา.....	47
10 ร้อยละผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อผู้ขอกู้ยืม เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและผู้ได้รับสิทธิกู้เงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาต่อนิสิต/นักศึกษาแยกตามระดับการศึกษา.....	56
11 จำนวนและร้อยละ ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯ และ นิสิต/ นักศึกษาทั้งหมด สถาบันการศึกษาของรัฐ.....	57
12 จำนวนและร้อยละ ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯ และ นิสิต/ นักศึกษาทั้งหมด สถาบันการศึกษาของเอกชน.....	60
13 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวเกี่ยวกับการศึกษา.....	63
14 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้ กู้ยืมเพื่อการศึกษา แยกตาม ภูมิภาค จำนวนสมาชิกในครอบครัวและจำนวน สมาชิกที่เล่าเรียนกำลังศึกษา.....	65
15 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างแยกตาม ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา.....	67
16 จำนวนและค่าร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตาม อาชีพหลักและรายได้จากอาชีพหลักบิดา.....	69

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	จำนวนและร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตามอาชีพ หลักและรายได้จากอาชีพหลักมารดา.....	71
18	จำนวนและร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตามอาชีพเสริมและรายได้จากอาชีพเสริม บิดา มารดา.....	73
19	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทการกู้ยืม.....	75
20	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับของการกู้ยืมครั้งแรกการกู้ยืม.....	76
21	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียน.....	77
22	จำนวนเงินและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียน.....	78
23	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพ.....	79
24	จำนวนเงินและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพ.....	79
25	ค่าเฉลี่ย ร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาตามประเภทการกู้ยืม.....	80
26	ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วน เงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของนิสิต/นักศึกษา ตามประเภทการกู้ยืม.....	81
27	ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาแยกเป็นมหาวิทยาลัย.....	82
28	ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของนิสิต/นักศึกษา แยกเป็นมหาวิทยาลัย.....	83
29	ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา แบ่งตามคณะที่ศึกษา.....	85

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
30 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนฯต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของ นิสิต/นักศึกษา แบ่งตามคณะที่ศึกษา.....	86
31 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	89
32 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	90
33 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน.....	91
34 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน...	92
35 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านขั้นตอนการกู้ยืม.....	93
36 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านขั้นตอนการกู้ยืม.....	94
37 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านการค้ำประกัน.....	95
38 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านปัญหาด้านการค้ำประกัน.....	96
39 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระ.	97
40 คิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระ.	98
41 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านวิธีการชำระหนี้.....	99
42 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านวิธีการชำระหนี้.....	100
43 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการชำระหนี้	101
44 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาในเรื่องข้อเสนอแนะด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้.....	102
45 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	103
46 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน รายข้อ.....	104

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
47 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน เป็นรายข้อ.....	106
48 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม เป็นรายข้อ.....	109
49 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาด้านการค้ำประกัน เป็นรายข้อ.....	111
50 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน เป็นรายข้อ.....	113
51 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา ด้านวิธีการชำระหนี้เป็นรายข้อ.....	115
52 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ เป็นรายข้อ....	118

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิด.....	12
2 อุปสงค์การศึกษา.....	32

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	140
ภาคผนวก.....	145
ประวัติย่อผู้วิจัย	168

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คำสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้จำแนกตามภาคตั้งแต่ปี 2531-2550	1
2 การกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในปีการศึกษา2551.....	4
3 การกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตปีการศึกษา2551.....	5
4 จำนวนเงินกู้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาปีการศึกษา 2551.....	15
5 อัตราการชำระคืนหนี้เงินกู้.....	16
6 จำนวนเงินกู้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต.....	18
7 อัตราการชำระคืนหนี้เงินกู้.....	20
8 ระบบการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษาประเทศต่างๆในทวีปยุโรป....	25
9 จำนวน นิสิต/นักศึกษา และบุคลากร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของ สถานศึกษา.....	47
10 ร้อยละผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อผู้ขอกู้ยืม เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและผู้ได้รับสิทธิกู้เงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาต่อนิสิต/นักศึกษาแยกตามระดับการศึกษา.....	56
11 จำนวนและร้อยละ ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯ และ นิสิต/ นักศึกษาทั้งหมด สถาบันการศึกษาของรัฐ.....	57
12 จำนวนและร้อยละ ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯ และ นิสิต/ นักศึกษาทั้งหมด สถาบันการศึกษาของเอกชน.....	60
13 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวเกี่ยวกับการศึกษา.....	63
14 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้ กู้ยืมเพื่อการศึกษา แยกตาม ภูมิภาค จำนวนสมาชิกในครอบครัวและจำนวน สมาชิกที่เล่าเรียนกำลังศึกษา.....	65
15 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างแยกตาม ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา.....	67
16 จำนวนและค่าร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตาม อาชีพหลักและรายได้จากอาชีพหลักบิดา.....	69

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 จำนวนและร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตามอาชีพ หลักและรายได้จากอาชีพหลักมารดา.....	71
18 จำนวนและร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตามอาชีพเสริมและรายได้จากอาชีพเสริม บิดา มารดา.....	73
19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทการกู้ยืม.....	75
20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับของการกู้ยืมครั้งแรกการกู้ยืม.....	76
21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียน.....	77
22 จำนวนเงินและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียน.....	78
23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพ.....	79
24 จำนวนเงินและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพ.....	79
25 ค่าเฉลี่ย ร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาตามประเภทการกู้ยืม.....	80
26 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วน เงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของนิสิต/นักศึกษา ตามประเภทการกู้ยืม.....	81
27 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาแยกเป็นมหาวิทยาลัย.....	82
28 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของนิสิต/นักศึกษา แยกเป็นมหาวิทยาลัย.....	83
29 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา แบ่งตามคณะที่ศึกษา.....	85

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
30 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนฯต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของ นิสิต/นักศึกษา แบ่งตามคณะที่ศึกษา.....	86
31 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	89
32 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	90
33 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน.....	91
34 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน...	92
35 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านขั้นตอนการกู้ยืม.....	93
36 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านขั้นตอนการกู้ยืม.....	94
37 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านการค้ำประกัน.....	95
38 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านปัญหาด้านการค้ำประกัน.....	96
39 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระ.	97
40 คิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระ.	98
41 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านวิธีการชำระหนี้.....	99
42 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านวิธีการชำระหนี้.....	100
43 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการชำระหนี้	101
44 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาในเรื่องข้อเสนอแนะด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้.....	102
45 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	103
46 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน รายข้อ.....	104

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
47 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน เป็นรายข้อ.....	106
48 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม เป็นรายข้อ.....	109
49 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาด้านการค้ำประกัน เป็นรายข้อ.....	111
50 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน เป็นรายข้อ.....	113
51 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา ด้านวิธีการชำระหนี้เป็นรายข้อ.....	115
52 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ เป็นรายข้อ....	118

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิด.....	12
2 อุปสงค์การศึกษา.....	32

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องพึ่งพาทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมากเพื่อที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลกที่มีการแข่งขันอย่างสูง การที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืนต้องให้การศึกษาแก่ประชาชนในประเทศ ประเทศไทยก็ได้เห็นถึงความสำคัญในการศึกษาของประชาชนโดยระบุสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาไว้ในมาตรา 10 หมวด 2 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไว้ว่า“การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” (พรบ.การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542: 7) แต่การที่รัฐบาลให้การศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งประชาชนและเจ้าของธุรกิจต่างๆที่ต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถที่สูงเพื่อจะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาองค์กรและประเทศต่อไป

ทั้งนี้ประเทศไทยยังเป็นประเทศที่มีความเหลื่อมล้ำทางด้านสังคมสูงดังนั้นจึงเป็นไปได้ยากที่ประชาชนทุกคนจะมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาต่อจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน12ปีที่รัฐบาลจัด

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้จำแนกตามภาคตั้งแต่ปี 2531-2550

ปี พ.ศ.	ทั่วประเทศ	กรุงเทพมหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้
2531	0.487	0.388	0.435	0.439	0.454	0.463
2533	0.515	0.420	0.480	0.468	0.434	0.469
2535	0.536	0.457	0.462	0.476	0.471	0.481
2537	0.520	0.405	0.461	0.468	0.472	0.498
2539	0.513	0.401	0.468	0.458	0.470	0.470
2541	0.507	0.415	0.443	0.462	0.460	0.491
2543	0.522	0.417	0.448	0.469	0.483	0.476

ตาราง 1 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	ทั่วประเทศ	กรุงเทพมหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้
2545	0.507	0.438	0.437	0.467	0.469	0.464
2547	0.493	0.422	0.433	0.478	0.448	0.445
2549	0.515	0.452	0.445	0.491	0.499	0.475
2550	0.499	0.468	0.423	0.47	0.471	0.464

ที่มา: ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2551).

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้ทั่วประเทศยังอยู่ที่ประมาณ 0.5 ยังมีความที่ไม่เสมอภาคในระดับที่สูงซึ่งหมายความว่ายังมีความเหลื่อมล้ำในสังคมซึ่งเป็นอุปสรรคกับบุคคลบางส่วนที่ยากจนไม่มีโอกาสที่จะศึกษาในระดับที่สูงกว่าระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่รัฐบาลกำหนดไว้ถ้ารัฐบาลไม่มีการช่วยเหลือและจะทำให้ขาดความเสมอภาคทางการศึกษา

นักวิชาการได้ให้นิยามความเสมอภาคทางการศึกษาไว้หลายท่านโดย โคห์น (Cohn, 1982: 695) และ เดจเนอซกา (Dejonzka, 1983: 418) ได้ให้ความหมายของความเสมอภาคทางการศึกษาไว้ใกล้เคียงกันว่านักเรียนทุกคนไม่ว่าจะมาจากชนชั้น เผ่าพันธุ์ ลัทธิ เพศ อายุ หรือชนชั้น จะต้องได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกัน โดยไม่มีลักษณะที่แตกต่างกัน แต่ในความหมายของความเสมอภาคทางการศึกษาของ เดจเนอซกา ได้กล่าวถึงความเสมอภาคทางการเงินไว้ด้วยว่า ความช่วยเหลือทางการเงินที่รัฐบาลจัดให้ท้องที่การศึกษา เพื่อลดความมั่งคั่งหรือความร่ำรวยที่ไม่เท่าเทียมกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเรื่องความเสมอภาคของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของ เลวิน (Lewin, 1985) ที่อธิบายเรื่องความเสมอภาคของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาว่าความเป็นธรรมในการกระจายความช่วยเหลือทางการเงินไปสู่นักเรียนที่มีความแตกต่างแตกต่างกันในพื้นฐาน ความต้องการทางการศึกษาหรือภูมิภาคที่อาศัยอยู่ จากงานวิจัยที่ได้กล่าวถึงเรื่องความเสมอภาคทางการศึกษา เราจะเห็นได้ว่าการที่จะลดความไม่เสมอภาคทางการศึกษาหรือการที่จะทำให้ทุกคนมีโอกาสดังกล่าวได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ที่ต้องการจะศึกษาต่อแต่ขาดโอกาสเนื่องจากปัญหาทางการเงิน

ดังนั้นรัฐบาลได้เห็นถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ซึ่งส่งผลให้มีประชาชนส่วนหนึ่งที่จะไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับที่สูงกว่าระดับชั้นพื้นฐานหรือการที่จะได้มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยที่รัฐบาลจึงการช่วยเหลือแก่ผู้ที่อยากที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษาแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ รัฐบาลจึงตั้งกองทุนเพื่อที่จะช่วยเหลือผู้ที่ต้องการจะศึกษาแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยที่รัฐบาลได้จัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้แก่นักเรียน/นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยคือ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539 ตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 โดยรัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กระทรวงการคลังดำเนินการ ในลักษณะเงินทุนหมุนเวียน และในปี พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีผลบังคับใช้ โดยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรของรัฐบาลในกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. 2552. ออนไลน์) วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนและเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าวจึงสมควรเร่งรัดพัฒนาการศึกษาโดยการหาทางแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้าน การศึกษาในสังคม เพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ให้แก่นักเรียน/นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญและอาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรี อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา. 2552. ออนไลน์) แต่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานั้นจะให้กู้เฉพาะผู้ที่มีรายได้ต่อ ครอบครัวไม่เกิน 150,000 บาทต่อปี

ต่อมาในปีการศึกษา 2549 กระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ใน อนาคต (กรอ.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามแนวคิดที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.). เช่น การที่ครอบครัวที่มีรายได้เกิน 150,000 บาทต่อปีไม่มีสิทธิ์กู้ยืม หรือต้องชำระเงินกู้ยืมคืน เมื่อจบการศึกษาแล้ว 2 ปีแต่ยังไม่มียานทำหรือมีรายได้ไม่เพียงพอ (สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และอารียา มนัสบุญเพิ่มพูน. 2549: 28) โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อ (1) เพิ่มโอกาสแก่ผู้เรียนที่มีศักยภาพ แต่ขาด แคลนทุนทรัพย์ ให้สามารถเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่มีอุปสรรคทางการเงิน (2) เพิ่ม ทรัพยากรและปัจจัยพื้นฐานในการจัดการศึกษาเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา (3) ให้สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐ และเอกชนพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพและ (4) ให้สถาบันอุดมศึกษา ผลิตบัณฑิตได้ตรงตามความต้องการกำลังคนของประเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดตั้งกองทุนทั้ง 2 มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญร่วมกันคือเป็น การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้ที่มีศักยภาพที่จะศึกษาและต้องการจะศึกษาแต่ขาดแคลนทุน ทรัพย์ให้สามารถศึกษาต่อได้โดยไม่มีอุปสรรคทางการเงิน

ตาราง 2 การกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในปีการศึกษา 2551

ระดับการศึกษา	ชั้นปี	จำนวนผู้ยื่นขอกู้(ราย)	จำนวนผู้ได้รับการกู้และจำนวนเงิน	
			จำนวนคน (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	62,763	49,080	618,162,549
	5	51,526	31,628	401,653,572
	6	83,370	53,842	683,237,313
	รวม	197,659	134,550	1,703,053,434
ปวช.	1	50,812	39,558	743,239,081
	2	39,693	31,434	623,484,563
	3	27,969	21,229	421,492,804
	4	431	236	4,228,345
	รวม	118,905	92,457	1,792,444,792
ปวท./ปวส.	1	64,001	54,823	1,971,687,408
	2	53,408	48,805	1,761,938,391
	3	573	499	15,274,422
	4	676	546	17,113,069
	รวม	118,658	104,673	3,766,013,289
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	1	151,839	116,993	6,289,300,830
	2	115,895	99,790	5,283,868,057
	3	111,614	94,925	5,013,895,899
	4	83,725	79,763	3,805,027,418
	5	7,097	6,289	271,422,191
	6	2,122	1,705	86,714,480
	รวม	472,292	399,465	20,750,228,875
รวม		907,514	731,145	28,011,740,390

ที่มา: สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (2552).

ตาราง 3 จำนวนผู้ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตปีการศึกษา 2551

หน่วย : คน

กลุ่มสาขาวิชา	กลุ่มสถาบัน						รวม
	สถาบัน รัฐ	ม.ราชภัฏ	ม.ราช มงคล	ม.เอกชน / ว.เอกชน	ม.นอก สังกัด	สถาบัน อาชีวศึกษา	
กลุ่ม ที่ 1 สังคมศาสตร์	44	403	1	386	0	0	834
กลุ่ม ที่ 2 ศิลปกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศาสตร์	77	5	66	146	5	0	299
กลุ่ม ที่ 3 วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์	1267	56	432	1343	46	3	3147
กลุ่ม ที่ 4 เกษตรศาสตร์	122	87	19	31	0	2	261
กลุ่ม ที่ 5 พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์ เทคนิคการแพทย์	369	60	0	583	0	79	1091
กลุ่ม ที่ 6 แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์	146	8	0	114	2	0	270
กลุ่ม ที่ 7 พาณิชยกรรม (อาชีวศึกษา)	0	0	0	0	0	165	165
กลุ่ม ที่ 8 ช่างอุตสาหกรรม (อาชีวศึกษา)	0	0	136	1	0	3065	3202
รวม	2025	619	654	2604	53	3314	9269

ที่มา: งานกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (2551).

พิจารณาจากตาราง 2 จะเห็นได้ว่าในปี 2551 มีผู้ขอกู้เงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาประมาณ 900,000 ราย แต่มีผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ต้องการขอกู้สูงถึงประมาณ 470,000 รายหรือคิดเป็นประมาณ 50 %

จากตาราง 3 การให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาของกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตจะให้ความสำคัญระดับที่ระดับอุดมศึกษาเท่านั้น

จากทั้งสองตารางจะเห็นได้ว่าสัดส่วนการขอกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในส่วนอุดมศึกษา ซึ่งเป็นข้อสังเกตว่าในการศึกษาระดับอุดมศึกษา จะต้องใช้ค่าใช้จ่ายในระดับที่สูงกว่าการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานที่รัฐจัดไว้ให้ซึ่งเงินกองทุนฯ ทั้ง 2 กองทุนจะเข้ามาช่วยในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆเกี่ยวกับการศึกษา

การที่รัฐบาลมาช่วยสนับสนุนเงินกองทุนฯ ทั้ง 2 กองทุนนั้นรัฐบาลต้องการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของนักศึกษาทั้งในส่วนที่นักศึกษาต้องจ่ายให้กับสถานศึกษาและที่ต้องใช้จ่ายสำหรับครองชีพระหว่างการเรียนเพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

กองทุนฯ มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยให้ทุกคนได้มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา แต่ระหว่างการดำเนินงานกองทุนก็ย่อมพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกองทุนเพื่อการศึกษาอย่างที่ได้เห็นจากงานของ พรเพ็ญ งามอรรถา (2545) ที่ศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาสายพานิชย์ และ เบญจมา มุสิกสินธุ์ (2547) ที่ศึกษา การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา พบว่าสามารถแบ่งปัญหาที่พบได้เป็นด้านๆ ได้แก่ ด้านหลักเกณฑ์ ระเบียบ และข้อบังคับ, ด้านการจัดสรรวงเงินให้กู้ยืมด้านการประชาสัมพันธ์, ด้านการพิจารณาให้กู้ยืม, ด้านการทำสัญญากู้ยืมและด้านการสร้างจิตสำนึกของผู้กู้ยืม ซึ่งปัญหาในแต่ละด้านจะพบความมากมายของปัญหาตามลักษณะของผู้ที่ให้การศึกษ ในส่วนของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกองทุนก็จะพบปัญหาที่แตกต่างจาก นิสิต/นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนฯ โดยในการศึกษาคั้งนี้จะศึกษาในระดับอุดมศึกษาเนื่องจากเป็นระดับที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามากที่สุด และจะมุ่งศึกษาเฉพาะในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่เพราะ เป็นจังหวัดที่มีสถาบันการศึกษามากที่สุดในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

จากข้อมูลข้างต้นก่อให้เกิดคำถามว่ากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตได้ช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายให้กับนิสิต/นักศึกษาซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของกองทุนได้มากน้อยเพียงใดรวมทั้งศึกษาสภาพการณ์ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่มีต่อกองทุนทั้งสองว่ามีลักษณะอย่างไรบ้าง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัย จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต ได้นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการบริหารจัดการของทั้งสองกองทุน ภายใต้หลักการการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา มี 2 กลุ่ม ดังนี้

1. นิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1-6 ในมหาวิทยาลัยในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาปีการศึกษา 2552

2. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2552

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษา จะมุ่งศึกษาในสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนในเขตจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งได้แก่สถานศึกษา10แห่งดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
4. มหาวิทยาลัยพายัพ
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
6. โรงเรียนพาณิชยการเชียงใหม่
7. โรงเรียนปัสสิเทคนิคล้านนา
8. โรงเรียนเมโทรเทคโนโลยี
9. โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์เชียงใหม่
10. เชียงใหม่บริหารธุรกิจนานาชาติ

2. การวิจัยประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในด้านความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา การศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตผู้ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และสภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จะมุ่งศึกษาเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนในจังหวัดเชียงใหม่ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยพายัพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หมายถึง กองทุนตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 ซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงการคลังเพื่อให้นักเรียนมัธยมตอนปลายจนถึงระดับปริญญาตรีในประเทศไทย (ทั้งสายสามัญและสายอาชีวะ) รวมทั้งการศึกษานอกระบบ

ต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตร และประเภทวิชาที่กระทรวงศึกษากำหนดให้กู้ยืม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา

2. กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต หมายถึง กองทุนที่ให้กู้ยืมเพื่อช่วยเหลือผู้ที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีโอกาสได้เรียน โดยไม่มีอุปสรรคทางการเงิน และเป็นกองทุนที่มีได้กำหนดเวลาเริ่มต้นในการชำระหนี้เงินกู้ แต่ให้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการหารายได้ของผู้กู้ เพื่อมิให้การชำระหนี้เงินกู้ของผู้กู้ส่งผลกระทบต่อการครองชีพในระยะเริ่มต้นของการทำงาน

3. ระดับอุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรี

4. การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา หมายถึง การมีโอกาสด้านการศึกษาที่เพิ่มขึ้นจากการได้รับการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยพิจารณาจาก สัดส่วนของจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับเงินกู้จากกองทุนฯ ต่อจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ขอกู้

5. ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าย หมายถึง ความสามารถในการใช้จ่ายเพื่อการศึกษา หลังจากได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการศึกษา โดยพิจารณาจาก

- สัดส่วนของจำนวนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯ ในส่วนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

- สัดส่วนของจำนวนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯ ในส่วนที่จ่ายให้นิสิต/นักศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายในระหว่างที่ศึกษา

6. ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนต้องจ่ายให้แก่สถาบันการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ระหว่างที่ศึกษา

6.1. ค่าใช้จ่ายให้แก่สถานการศึกษา ประกอบด้วย

- ค่าบำรุงการศึกษา
- ค่าหน่วยกิต
- ค่าธรรมเนียมการศึกษา

6.2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในระหว่างที่ศึกษา ประกอบด้วย

- ค่าอุปกรณ์การเรียน
- ค่าเครื่องแบบนักศึกษา
- ค่าอุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับการศึกษา

- ค่ากิจกรรม
- ค่าที่พักระหว่างศึกษา (กรณีที่ไม่พักบ้านตนเอง)
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม
- ค่าเดินทางไปศึกษา
- ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

7.สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิต หมายถึง เพศ ภูมิลำเนา คณะ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษา รายได้ของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนิสิต/นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยในจังหวัดเชียงใหม่

8.นิสิต/นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1-6 ที่ศึกษาในเขตจังหวัดเชียงใหม่

9.ปัญหาในการดำเนินงาน หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคตตามความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาที่เป็นผู้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนฯในด้านต่างๆ 7ด้านดังนี้

-ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	-ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน
-ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม	-ด้านการค้ำประกัน
-ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน	-ด้านวิธีการชำระหนี้
-ด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ	

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้กระทำโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการอุดหนุนทางการศึกษาซึ่งการอุดหนุนทางการศึกษามีอยู่สองลักษณะ คือการให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปสงค์และด้านอุปทาน การให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปสงค์นั้น จะให้แก่ฝ่ายที่ต้องการคือนักศึกษา ซึ่งจะได้รับเงิน(หรือคูปอง) จากหน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปใช้จ่ายสำหรับการเรียนตามที่นักศึกษาต้องการรวมถึงมีการให้กู้ยืมจากกองทุนฯ ซึ่งมีประเด็นสำคัญว่ากู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้รับการตอบสนองจากอุปทานงบประมาณกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ต่อจำนวนนิสิต/นักศึกษาทั้งหมด ซึ่งจะทำให้เห็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับนิสิต/นักศึกษาอันเนื่องจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และ แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายทางการศึกษาโดยจะใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษา รวมทั้งศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และสภาพ ปัญหา ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
2. กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต
3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
 - 3.2 การจัดสรรทรัพยากรการศึกษาในทางเศรษฐศาสตร์
 - 3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอุดหนุนทางการศึกษา
 - 3.4 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
 - 3.5 ทฤษฎีอุปสงค์ทางการศึกษา
 - 3.6 ต้นทุนทางการศึกษา
- 4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา(กยศ.)

ความเป็นมาของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบในหลักการในการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยมอบหมายให้กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ กยศ. ต่อมาในวันที่ 16 มกราคม 2539 คณะรัฐมนตรีมีมติให้จัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในลักษณะเงินทุนหมุนเวียน ตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491และเริ่มให้นักเรียน/นักศึกษากู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539โดยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเงิน เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา เพื่อให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบหรือนอกระบบจนถึงระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

สนับสนุนและเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาการศึกษา โดยการหาทาง แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคม เพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ให้แก่นักเรียน/นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(สายสามัญและอาชีวะ)จนถึงระดับปริญญาตรี อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

การดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

คุณสมบัติของผู้กู้ยืม

1. เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยมีรายได้ต่อครอบครัวไม่เกิน 150,000 บาทต่อปี3 ในกรณีที่ผู้ขอกู้ยืมมีรายได้ รายได้ต่อครอบครัวจะพิจารณาจากรายได้ของผู้ขอกู้ยืม รวมกับรายได้ของบิดาและมารดา ในกรณีที่ผู้ปกครองไม่ใช่บิดามารดา จะพิจารณารายได้ของผู้ปกครองแทน และหากผู้ขอกู้ยืมได้สมรสแล้ว จะพิจารณารายได้ของผู้กู้ยืมรวมกับรายได้ของคู่สมรส
2. เป็นผู้ที่มีผลการเรียนดีหรือผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถาบันการศึกษา
3. เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี ไม่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาชั้นร้ายแรง หรือไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย
4. เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบหรือประกาศการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดการควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอื่นๆ รัฐวิสาหกิจหรือส่วนราชการอื่นๆ
5. ไม่เคยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาใดๆ มาก่อน
6. ไม่เป็นผู้ที่ทำงานประจำในระหว่างศึกษา
7. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
8. ไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
9. ต้องมีอายุในขณะที่ขอกู้ โดยเมื่อนับรวมกับระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี และระยะเวลาผ่อนชำระอีก 15 ปีแล้วต้องไม่เกิน 60 ปี

ตาราง 4 จำนวนเงินกู้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาปีการศึกษา 2551

กลุ่มสาขาวิชา	ค่าเล่าเรียน (บาท/ปี)	ค่าครองชีพ (บาท/ปี)	รวม (บาท/ปี)
1. สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์	60,000	24,000	84,000
2. ศิลปกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์	60,000	24,000	84,000
3. วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	70,000	24,000	94,000
4. เกษตรศาสตร์	70,000	24,000	94,000
5. สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์	80,000	24,000	104,000
6. แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์	150,000	24,000	174,000

ที่มา: สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (2552).

หลักเกณฑ์การชำระหนี้

1. ผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ในปีแรกจะต้องชำระเงินต้นร้อยละ 1.5 ต่อปีของวงเงินที่กู้ยืมไปโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย
2. ผู้กู้ยืมสามารถเลือกวิธีการผ่อนชำระเป็นรายปีหรือรายเดือน โดยมีระยะเวลาชำระตั้งแต่ 1 ปีเป็นต้นไปแต่ไม่เกิน 15 ปี
3. ผู้กู้ยืมต้องชำระหนี้คืนก่อนวันครบกำหนดชำระหนี้ (วันที่ 5 กรกฎาคม ของทุกปี) พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี ยกเว้นในการชำระหนี้คืนงวดแรกซึ่งผู้กู้ยืมไม่ต้องชำระดอกเบี้ย หากผู้กู้ยืมผิดนัดโดยชำระหนี้ภายหลังวันครบกำหนด จะต้องเสียเบี้ยปรับในอัตราร้อยละ 12 ต่อปีของเงินต้นที่ต้องชำระงวดนั้น และหากค้างชำระเกิน 12 เดือน ผู้กู้จะต้องเสียเบี้ยปรับร้อยละ 18 ต่อปีของเงินต้นในงวดที่ค้างชำระทั้งหมด
4. หากชำระหนี้คืนก่อนกำหนดทั้งหมดหรือบางส่วน โดยชำระในช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี ผู้กู้ยืมไม่ต้องเสียดอกเบี้ย
5. ผู้ที่ครบกำหนดชำระหนี้คืนสามารถขอผ่อนผันการชำระหนี้ได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้ที่สามารถขอผ่อนผันการชำระหนี้ ได้แก่ ผู้ที่ไม่มีรายได้ ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาทต่อเดือน และผู้ประสบภัยพิบัติจากธรรมชาติ สงครามและจลาจล ในกรณีขอผ่อนผันด้วยเหตุผลที่ยังไม่มีรายได้หรือประสบภัยพิบัติ ผู้กู้สามารถขอผ่อนผันได้คราวละไม่เกิน 6 เดือน แต่ทั้งนี้รวมแล้วต้องไม่เกิน 2 ปี ส่วนในกรณีที่ไม่มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,700 บาท ผู้กู้ยืมจะสามารถขอผ่อนผัน

ไม่ต้องชำระหนี้เต็มจำนวนได้ แต่ต้องผ่อนชำระไม่ต่ำกว่า 300 บาทต่อเดือนหรือ 2,400 บาทต่อปี และต้องไม่น้อยกว่าดอกเบี้ยที่ต้องชำระจริง ทั้งนี้การขอผ่อนผันการชำระหนี้จะต้องมีเอกสารรับรองเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในแต่ละกรณีด้วย

6. ผู้ครบกำหนดชำระหนี้จะต้องชำระหนี้คืนตามอัตราส่วนขั้นต่ำของเงินต้น โดยมีอัตราส่วนที่ต้องชำระที่ต่ำมากในช่วงปีแรกและค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนเต็มจำนวนยอดหนี้ในปีที่ 15 ทั้งนี้ผู้กู้สามารถชำระหนี้คืนมากกว่าที่กำหนดได้

ตาราง 5 อัตราการชำระคืนหนี้เงินกู้

ปีที่ชำระ	อัตราส่วนยอดหนี้ (ร้อยละ)
1	1.5
2	2.5
3	3
4	3.5
5	4
6	4.5
7	5
8	6
9	7
10	8
11	9
12	10
13	11
14	12
15	13
รวม	100

ที่มา: คู่มือผู้ปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (2548).

2. กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

ความเป็นมาของกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต

ในปีการศึกษา 2549 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะถูกปรับเปลี่ยนไปเป็นกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามแนวคิดที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ของ กยศ. เช่น การที่ครอบครัวที่มีรายได้เกิน 150,000 บาทต่อปีไม่มีสิทธิ์กู้ยืม หรือต้องชำระเงินกู้ยืมคืนเมื่อจบการศึกษาแล้ว 2 ปีแต่ยังไม่มียานทำหรือมีรายได้ไม่เพียงพอ

วัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต

1. เพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้เรียนที่มีศักยภาพ แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้สามารถเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่มีอุปสรรคทางการเงิน
2. เพื่อเพิ่มทรัพยากรและปัจจัยพื้นฐานในการจัดการศึกษาเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา
3. เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตได้ตรงตามความต้องการกำลังคนของประเทศ

การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต

คุณสมบัติผู้ขอกู้เงิน

1. มีสถานะเป็นนักศึกษา และเข้าศึกษาชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2549
2. ศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือ ปริญญาตรีต่อเนื่อง ทุกหลักสูตร
3. เป็นผู้มีสัญชาติไทยทุกคนโดยแสดงบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน
4. กรณีลงทะเบียนเรียนมากกว่าหนึ่งหลักสูตร มีสิทธิกู้เงิน กรอ. ได้เพียงหลักสูตรเดียว

ตาราง 6 จำนวนเงินกู้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต

ประเภทวิชา	สาขาวิชา	วงเงินค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่าย
		เกี่ยวเนื่องกับ การศึกษา (บาท/ปี)
พาณิชยกรรมหรือบริหารธุรกิจ ศิลปหัตถกรรม หรือ ศิลปกรรม เกษตรกรรมหรือ เกษตรศาสตร์ คหกรรมหรือ คหกรรมศาสตร์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	การโรงแรมและบริการ , การจัดการธุรกิจ ท่องเที่ยว , การจัดการโลจิสติกส์ และ เครื่องประดับอัญมณี	25,000.-
ช่างอุตสาหกรรมหรืออุตสาหกรรม เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร และ ทัศนศาสตร์	เครื่องกล, ไฟฟ้ากำลัง, เทคนิคการผลิต, เทคนิคโลหะ, ปีโตรเคมี, เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ	30,000.-
สังคมศาสตร์, ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์	โลจิสติกส์, อุตสาหกรรมบริการ และธุรกิจ อุตสาหกรรม	60,000.-
ศิลปกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์	การออกแบบ	60,000.-
วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ซอฟต์แวร์และมัลติมีเดีย,เคมีอุตสาหกรรม, จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม, ชีวเคมี, เซรามิกส์, โตรเคมีและพอลิเมอร์,วัสดุศาสตร์, อัญมณีและเครื่องประดับ วิทยาการเดินเรือ, สถิติ, วาริชศาสตร์, รังสีประยุกต์และ ไอโซโทป,เครื่องเคลือบดินเผา,เครื่องหนัง, เทคโนโลยีศิลปอุตสาหกรรม,วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางไม้,เทคโนโลยีเสื้อผ้า, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งทอ,วิศวกรรม ศาสตร์ และเทคโนโลยี	70,000.-

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทวิชา	สาขาวิชา	วงเงินค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่าย
		เกี่ยวเนื่องกับ การศึกษา (บาท/ปี)
เกษตรศาสตร์	เทคโนโลยีการเกษตร, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อาหาร, อุตสาหกรรมเกษตร และ สิ่งทอ	70,000.-
สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์	การพยาบาล, เภสัชศาสตร์, อาชีวอนามัยและความ ปลอดภัย, สหเวชศาสตร์	80,000.-
แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์	แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์	150,000.-

ที่มา: งานกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (2552).

หลักเกณฑ์การชำระหนี้

1. ไม่มีดอกเบี้ยย แต่จะมีการปรับมูลค่าของหนี้ตามอัตราเงินเฟ้อแต่ไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ทั้งนี้ ให้เริ่มปรับมูลค่าของหนี้เงินกู้ตั้งแต่วันที่แรกที่เข้าศึกษา
2. ให้กู้เฉพาะค่าเล่าเรียนจนจบตามระยะเวลาของหลักสูตร
3. ให้กู้ยืมโดยไม่จำกัดอายุผู้กู้ ไม่จำกัดอาชีพของผู้กู้หรือผู้ปกครอง ไม่จำกัดรายได้ของครอบครัว ไม่ต้องมีผู้ค้ำประกัน
4. กรณีเคยกู้ยืม กยศ. ในระดับปริญญาตรีมาแล้ว ให้นำจำนวนปีที่เคยกู้ยืม กยศ. มาหักลดจำนวนปีของหลักสูตรที่จะกู้ยืม กรอ.
5. ชำระคืนเมื่อมีรายได้ตั้งแต่ 16,000 บาท/เดือน โดยกรมสรรพากร จะดำเนินการรับชำระคืน
6. ผู้กู้ที่อายุถึง 60 ปี หรือเสียชีวิต ให้ถือว่าสิ้นสุดการชำระหนี้
7. ไม่คิดอัตราดอกเบี้ยในการชำระหนี้ แต่จะปรับมูลค่าของหนี้ตามอัตราเงินเฟ้อตั้งแต่วันที่แรกที่เข้าศึกษา
8. อัตราการชำระหนี้แปรผันตามรายได้และปรับเพิ่มขึ้นในอัตราก้าวหน้าตามระดับรายได้ที่สูงขึ้นของผู้กู้

9. กรมสรรพากรจะเป็นผู้รับชำระหนี้จากผู้กู้ในลักษณะเดียวกันกับการชำระภาษีเงินได้ และทำหน้าที่ติดตามผู้กู้เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนผู้กู้ที่สรรพากรไม่สามารถติดตามได้ เป็นความรับผิดชอบของสำนักงานกมร. ในการติดตามการชำระหนี้

ตาราง 7 อัตราการชำระคืนหนี้เงินกู้

รายได้/ปี	รายได้/เดือน	อัตราการชำระหนี้เงินกู้ (ร้อยละของรายได้)
192,000-360,000	16,000-30,000	5
360,001-840,000	30,001-70,000	8
840,001 ขึ้นไป	70,001 ขึ้นไป	12

ที่มา: งานกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (2549).

3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

3.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 8 ว่าด้วย “ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา” มาตรา 60 ได้กล่าวไว้ว่า “ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

(1) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาระดับบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน

(2) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

(3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่ม ตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(5) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน

(6) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้

(7) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

3.2 การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาในมุมมองทางเศรษฐศาสตร์

พิศมัย จารุจิตติพันธ์ (2544: 19-21) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรเพื่อผลิต “บริการการศึกษา” ในมุมมองของการผลิตในทางเศรษฐศาสตร์ ประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณา คือบริการทางการศึกษาคือสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะเป็นสินค้า/บริการที่ให้คุณ (ให้ประโยชน์) หรือให้โทษแก่ผู้ใช้บริการและสังคม เป็นสินค้า/บริการโดยทั่วไป หรือเป็นสินค้า/บริการสาธารณะต้องใช้จ่ายอะไรในการผลิต ใครเป็นผู้ซื้อ (ผู้ใช้) บริการ ผู้ซื้อ (ผู้ใช้) บริการมีจำนวนเท่าไร ต้องจ่ายค่าบริการ (ค่าเล่าเรียน) ในอัตราเท่าไร ต้องใช้วิธีการใดในการจำหน่ายสินค้า (ให้บริการการศึกษา) แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง ประเด็นต่างๆ เหล่านี้เป็นประเด็นที่พิจารณากันในการผลิตสินค้าและบริการโดยทั่วไป แต่เนื่องจากบริการการศึกษามีลักษณะเป็น “สินค้า/บริการที่ให้คุณ” (Merit Goods/Services) และมีลักษณะเป็น “สินค้า/บริการกึ่งสาธารณะ” (Semi Public Good/Services) ประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการผลิตบริการการศึกษา คือ ควรคิดราคาสินค้า/บริการ หรือค่าเล่าเรียนของการบริการการศึกษาในอัตราเท่าไร จึงจะทำให้ประชาชนสามารถซื้อ (ได้รับ) บริการการศึกษาได้อย่างทั่วถึง ในกรณีที่รัฐควรให้บริการการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เช่น การศึกษาขั้นพื้นฐาน รัฐควรมีมาตรการหรือวิธีการอย่างไรจึงจะสามารถจัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงบนหลักการของความเสมอภาคและเป็นธรรม

เมื่อพิจารณาในแง่ของผลที่ได้รับจากการใช้บริการการศึกษา “บริการการศึกษา” เป็น “สินค้า/บริการที่ให้คุณ” (Merit Goods/Services) เพราะบริการการศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์ทางตรงอย่างมากมายแก่ผู้ได้รับการศึกษา ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้และเข้าใจเรื่องราว ปรากฏการณ์

และสิ่งต่าง ๆ ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้ผู้ได้รับบริการการศึกษาสามารถดำเนินชีวิตในแนวทางที่เหมาะสมอย่างมีความสุข

บริการการศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนและสังคมทั้งในรูปของตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงินทั้งทางตรงและทางอ้อม และเมื่อพิจารณาในแง่ของการซื้อหรือการตัดสินใจเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการการศึกษา “บริการการศึกษา” จะมีลักษณะเป็น “สินค้า/บริการกึ่งสาธารณะ” (Semi Public Good/Services) เพราะเป็นสินค้าหรือบริการที่ก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่ผู้ซื้อและเป็นบริการที่มนุษย์ทุกคนควรได้รับ รัฐจึงควรเป็นผู้จัดให้

ถึงแม้ว่าโดยหลักการบริการการศึกษาเป็นสิ่งที่ผู้รับบริการสามารถบริโภคร่วมกันหรือเรียนรู้พร้อม ๆ กัน (Joint Consumption) โดยไม่สามารถแยกหรือระบุได้ว่าใครเป็นผู้ได้รับประโยชน์มากนักน้อยเพียงใด แต่ในสภาพความเป็นจริงภายใต้ความจำกัดของทรัพยากรที่จะใช้ในการจัดการศึกษา ทำให้การให้บริการทางการศึกษาประสบปัญหาในด้านความไม่เพียงพอของจำนวนที่นั่งเรียน จำนวนห้องเรียน จำนวนอุปกรณ์การศึกษา ตลอดจนศักยภาพที่แตกต่างกันของบุคคลในการเข้าถึงบริการการศึกษา ซึ่งภายใต้ความจำกัดและปัญหาดังกล่าว ทำให้รัฐบาลไม่สามารถให้บริการการศึกษาแบบให้เปล่าแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงในทุกรูปแบบและทุกระดับ จึงต้องเก็บค่าเล่าเรียนสำหรับการให้บริการการศึกษาในบางระดับ และสนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนได้เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในส่วนที่รัฐไม่สามารถจัดให้ประชาชนได้อย่างทั่วถึง ทั้งในส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การจัดสรรทรัพยากรในการผลิตบริการการศึกษาโดยการเก็บค่าเล่าเรียนจึงต้องยึดหลักการตัดขาด (Exclusion Principle) ซึ่งต้องแยกหรือระบุให้ได้ว่าใครเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการการศึกษา (ผู้เรียน) ใครเป็นผู้ควรเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษา จึงทำให้ต้องมีกระบวนการคัดเลือกผู้ที่มีสิทธิเข้าเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ด้วยระบบการวัดความสามารถและความพร้อมทางด้านวิชาการ และระบบกลไกราคา (Price Mechanism) หรือกลไกตลาด (Market Mechanism) อย่างไรก็ตาม การที่กลไกราคาหรือกลไกตลาดจะสามารถทำงานในการกำหนดค่าเล่าเรียนอย่างแท้จริงได้นั้น นอกจากจะต้องมีเงื่อนไขสำคัญว่าผู้ประกอบการ (โรงเรียน) สามารถแยกหรือระบุผู้ได้รับประโยชน์จากบริการการศึกษาอย่างชัดเจนตามหลักการตัดขาด (Exclusion Principle) แล้วยังต้องมีเงื่อนไขว่าผู้ได้รับประโยชน์จากการบริการการศึกษาต้องสามารถแสดงความพอใจได้โดยเปิดเผย (Revealed Preference) ต่อคุณภาพของบริการการศึกษาที่ได้รับโดยเปรียบเทียบกับราคาของบริการการศึกษา (ค่าเล่าเรียน) ซึ่งเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างในสภาพความเป็นจริง เพราะผู้ผลิตบริการการศึกษาที่ไม่ใช่ภาครัฐยังคงมีอิทธิพลเหนือผู้บริโภค (ผู้รับบริการ

การศึกษา) ในการกำหนดราคาบริการการศึกษาในอัตราที่สูงกว่ารัฐกำหนดหรือในอัตราที่สูงกว่าที่ควรจะเป็น โดยการเพิ่มค่าเล่าเรียนที่แอบแฝงในรูปค่าธรรมเนียมประเภทต่างๆ และด้วยการลดคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนโดยไม่เพิ่มค่าเล่าเรียน

นอกจากนี้ การตัดสินใจในการเข้ารับบริการการศึกษาในบางระดับ ผู้เรียนไม่ได้ตัดสินใจด้วยตนเอง เช่น การศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ตัดสินใจแทน (พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง) ส่วนหนึ่งยังอยู่ในสภาพที่สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลเนื่องจากความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ หรือความไม่รู้ของผู้ตัดสินใจเอง ด้วยเหตุดังกล่าวการจัดสรรทรัพยากรในการผลิตบริการการศึกษาจึงไม่สามารถใช้กลไกราคาหรือกลไกตลาดแต่เพียงประการเดียวในการกำหนดค่าเล่าเรียน และภายใต้หลักการที่ว่า “บริการการศึกษา” เป็น “สินค้า/บริการที่เป็นประโยชน์” หรือ “สินค้าที่ให้คุณ” ที่รัฐต้องจัดให้ประชาชน ทำให้นักเศรษฐศาสตร์เรียกบริการการศึกษาว่า “สินค้า/บริการกึ่งสาธารณะ” (Semi Public Good/Services)

การกำหนดค่าเล่าเรียนโดยยึดหลักการทางเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไปที่ว่า รายรับส่วนเพิ่ม (Marginal Revenue : MR) เท่ากับค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่ม (Marginal Cost : MC) หรือประโยชน์ส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในสังคม (Marginal Social Benefits) เท่ากับต้นทุนส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในสังคม (Marginal Social Costs) เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะประโยชน์และสิ่งที่สูญเสียไปของสังคมอันเนื่องจากการผลิตและการใช้บริการการศึกษาเป็นสิ่งที่วัดเป็นตัวเงินได้ยาก การกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงควรใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์ในการกำหนดราคา ณ จุดคุ้มทุน (Breakeven Point) โดยกำหนดราคาค่าเล่าเรียนจากต้นทุนเฉลี่ยในการดำเนินงานในส่วนของต้นทุนเพื่อการจัดการเรียนการสอน และไม่ว่าจะกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนโดยยึดหลักการใดยอมพบว่า มีประชาชนในประเทศจำนวนหนึ่งมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายเป็นค่าเล่าเรียน

ดังนั้นเพื่อให้ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึงโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายตามนโยบายและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ภายใต้หลักการด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม นักเศรษฐศาสตร์จึงเสนอให้รัฐใช้มาตรการต่างๆ ทางคลังควบคู่กับการจัดเก็บค่าเล่าเรียนมาตรการที่เป็นไปได้คือ การให้เงินกู้ยืม (Loan) แก่ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ การจัดเก็บภาษี (Taxation) ซึ่งอาจเป็นการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นเพื่อนำมาจัดการศึกษาตามหลักการจัดเก็บภาษีตามความสามารถของผู้เสียภาษี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทางแนวตั้ง (Vertical Equity) หรือการจัดเก็บภาษีผู้สำเร็จการศึกษาจากการได้รับผลประโยชน์จากการรับบริการการศึกษาของรัฐตามหลักการของการจัดเก็บภาษีตามการ

ได้รับประโยชน์ (The Benefit Principle of Taxation) เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทางแนวนอน (Horizontal Equity)

มาตรการทางการคลังดังกล่าวที่ถูกนำมาใช้ในประเทศไทยในปัจจุบันคือ การให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ผลิต / โรงเรียน การให้เงินอุดหนุนแก่ผู้เรียน/ผู้บริโภคในรูปแบบของการศึกษา (Educational Voucher) และการให้เงินกู้ยืมแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภค (โรงเรียนและผู้เรียน) ซึ่งแต่ละมาตรการยังคงมีปัญหาและข้อบกพร่องในกระบวนการดำเนินงาน ทำให้ยังไม่สามารถบรรลุหลักการความเสมอภาคและความเป็นธรรมอันเป็นหลักการสำคัญของการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการผลิตบริการทางการศึกษา

จากแนวคิดเรื่องการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาในมุมมองทางเศรษฐศาสตร์ สามารถนำไปใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ในส่วนของการตั้งความมุ่งหมายและทำให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา

3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอุดหนุนทางการศึกษา

การให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปสงค์และการให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปทาน (Demand side-and Supply-side funding) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2547) ความแตกต่างระหว่างการให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปสงค์กับการให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปทานเป็นมิติที่สองที่ใช้อธิบายถึงกลไกการให้เงินอุดหนุน มีผู้ให้คำนิยามของทั้งสองแนวคิดค่อนข้างหลากหลายและทำให้เกิดความสับสนในการอธิบายเกี่ยวกับ “ข้อดี” และ “ข้อเสีย” ของการให้เงินอุดหนุนทั้งสองแบบ ในรายงานนี้ใช้คำนิยามที่ตรงไปตรงมาเป็นจุดเริ่มต้นในการกำหนดคุณลักษณะของกลไกการให้เงินอุดหนุนของแต่ละประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการกล่าวถึงคำนิยามของการให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปสงค์แบบอื่นอีกด้วย

การระบุลักษณะของกลไกการให้เงินอุดหนุนว่าเป็นการให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปสงค์หรือด้านอุปทาน ทำได้โดยการพิจารณาว่าใครเป็นผู้รับทรัพยากรจากหน่วยงานของรัฐเพื่อลงทุนในกิจกรรมการสอน ในกรณีของการให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปทานนั้น สถาบันอุดมศึกษาจะรับเงินโดยตรงจากภาครัฐ ส่วนการให้เงินอุดหนุนผ่านด้านอุปสงค์นั้น จะให้แก่ฝ่ายที่ต้องการคือนักศึกษาซึ่งจะได้รับเงิน(หรือคูปอง) จากหน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปใช้จ่ายสำหรับการเรียนตามที่นักศึกษาต้องการ

การให้เงินอุดหนุนเพื่อการศึกษาผ่านด้านอุปสงค์สามารถอธิบายได้โดยใช้มุมมองเกี่ยวกับการนำแนวทางการให้เงินอุดหนุนตามกลไกตลาดมาใช้อย่างแพร่หลายในภาครัฐ จุดเริ่มต้น

ของการอภิปรายคือสมมติฐานที่ว่า การให้ทรัพยากรของรัฐที่มีจำนวนจำกัดแก่นักศึกษา จะทำให้นักศึกษาตระหนักถึงความขาดแคลนของทรัพยากรที่พวกเขาได้รับและต้องประพฤติตัวดีเสมือนลูกค้าที่อยู่ในภาวะขาดแคลนและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

รูปแบบความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษาในประเทศต่าง ๆ

ตาราง 8 รูปแบบการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษาประเทศต่าง ๆ ในทวีปยุโรป

ทุนการศึกษา	เน้นการให้ ทุนการศึกษา+ เงินกู้ยืม	ทุนการศึกษาและเงินกู้ยืม		เงินกู้ยืม
		การบริหาร แยกกัน	เป็นระบบรวม	
1. กรีซ	1. ฝรั่งเศส	1. อังกฤษ	1. เดนมาร์ก	1. ไอซ์แลนด์
2. สเปน	2. อิตาลี		2. เยอรมัน	
3. ไอร์แลนด์			3. ลักเซมเบิร์ก	
4. ออสเตรีย			4. เนเธอร์แลนด์	
5. โปรตุเกส			5. ฟินแลนด์	
			6. นอร์เวย์	
			7. นิวซีแลนด์	

ที่มา: Eurydice. (2000). *Education Training Youth: Key Topics in Education*

จากรูปแบบการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษาในประเทศต่าง ๆ โดยพิจารณาจากจำนวนนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษาและเงินกู้ยืม รวมทั้งการกำหนดเงื่อนไขการให้ทุนขึ้นกับรายได้ของครอบครัวนักเรียนหรือผู้ปกครองนักเรียนแล้ว สามารถแบ่งประเทศต่าง ๆ ออกเป็นหลายกลุ่มตามรูปแบบการให้ความช่วยเหลือและแนวคิดพื้นฐาน ได้คือ

กลุ่มแนวคิดที่พ่อแม่ต้องสนับสนุนบุตรให้เรียนหนังสือถ้ามีรายได้เพียงพอและรัฐจำกัดผู้ที่จะให้ความช่วยเหลือ (เฉพาะความยากจนและความด้อยโอกาส) เป็นเพราะรัฐมีเงินช่วยเหลือจำนวนจำกัดไม่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ทุกคน พบว่าการให้ความช่วยเหลือทางการเงินมักจะอยู่ในรูปทุนการศึกษา และกำหนดเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือตามรายได้ของพ่อแม่

นักเรียน เช่น ประเทศกรีซ ได้จำกัดการให้ทุนการศึกษานักเรียนจำนวนน้อยกว่า ¼ ของนักเรียนทั้งหมด ประเทศอิตาลีให้ทุนการศึกษาเพียงร้อยละ 3 ของนักเรียนทั้งหมดโดยจัดลำดับตามผลการเรียนดี

กลุ่มประเทศที่มุ่งให้ความช่วยเหลือนักเรียนจำนวนมาก แต่มีแนวคิดที่ว่าพ่อแม่มีหน้าที่ให้การสนับสนุนการศึกษาของบุตร ช่วยอุดหนุนค่าใช้จ่ายดำรงชีพแก่บุตร และนักเรียนก็มีหน้าที่ต้องรับภาระค่าเล่าเรียนของตนเองด้วย การให้ความช่วยเหลือทางการเงินจะกำหนดเงื่อนไขให้ทุนการศึกษาขึ้นกับรายได้ครอบครัวนักเรียนเพื่อมุ่งช่วยเหลือนักเรียนที่ยากจน และให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาควบคู่กันไป เช่น ประเทศ อังกฤษ และ ไอร์แลนด์

กลุ่มประเทศเดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ ฟินแลนด์ สวีเดน และนอร์เวย์มีแนวความคิดว่านักเรียนเป็นอิสระทางการเงินจากพ่อแม่ และมีหน้าที่รับผิดชอบต้นทุนการศึกษาของตนเอง โดยรัฐมุ่งให้ความช่วยเหลือนักเรียนจำนวนมาก (ประเทศเหล่านี้มีสวัสดิการสังคมสูง) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินจึงไม่นำรายได้ของพ่อแม่มาพิจารณาการให้ทุนการศึกษาหรือการกู้ยืม มีเพียงประเทศไอซ์แลนด์ที่นำรายได้คู่สมรสมาประกอบการพิจารณาด้วย และเนื่องจากมุ่งให้ความช่วยเหลือนักเรียนจำนวนมาก จึงให้ทั้งทุนการศึกษาและเงินกู้ยืมให้นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ

การจัดเงินทุนอุดหนุนในสหรัฐอเมริกา

จอห์นสโตน (Johnstone. 1995) ซึ่งมีความเห็นสนับสนุนดำเนินนโยบายเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลกลางสหรัฐ เห็นควรให้มีการแยกประเมินปัญหาในการดำเนินการจากนโยบายและหลักการพื้นฐานในการให้ทุนอุดหนุนการศึกษา ได้สรุปนโยบายและหลักแนวคิดในการจัดการเงินทุนอุดหนุนการศึกษาของสหรัฐอเมริกา ไว้ 7 ประการ คือ

1. บทบาทของรัฐซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และบทบาทของรัฐบาลกลาง ซึ่งเป็นผู้ให้ทุนอุดหนุนการศึกษาให้แก่ผู้เรียนนั้นแยกจากกัน จึงควรที่จะประเมินปัญหาในการดำเนินการของรัฐและนโยบายของรัฐบาลกลางแยกกัน

2. ภาระค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น เป็นภาระรับผิดชอบร่วมกันตามความเหมาะสมของผู้เสียภาษีรายได้ทั้งของรัฐและรัฐบาลกลาง พ่อแม่ที่มีรายได้ ผู้เรียนและผู้ใจบุญซึ่งบริจาคเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษา พ่อแม่ที่มีรายได้มีหน้าที่รับผิดชอบภาระในการศึกษาแก่บุตรตามกำลังความสามารถจนกว่าบุตรจะมีอายุเกินกว่า 24 หรือ 25 ปีโดยประมาณ ผู้เรียนเองสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตนเองด้วยการทำงานทั้งในภาคเรียนและระหว่างปิดภาคเรียน รวมทั้งกู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการศึกษาของตน ปริมาณการกู้ยืม

เงินที่จัดสรรให้แก่ผู้เรียนควรเป็นปริมาณที่เพียงพอให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาต่อ แต่ในขณะเดียวกันไม่เป็นภาระเกินกำลังผู้กู้ในการดำเนินชีวิตเมื่อทำงานหรือมีครอบครัวในภายภาคหน้า

3. บทบาทของรัฐบาลกลางในการสนับสนุนการศึกษาด้วยเงินรายได้จากผู้เสียภาษี มุ่งขยายโอกาสให้แก่ผู้เรียนจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง ซึ่งพ่อแม่ไม่สามารถที่จะสนับสนุนให้บุตรได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้มีโอกาสเข้าไปศึกษาต่อในสถาบันของรัฐที่มีค่าใช้จ่ายน้อย รัฐบาลอาจให้เงินอุดหนุนในรูปทุนการศึกษาให้เปล่า หรือในรูปทุนให้กู้ยืมสำหรับผู้เรียนซึ่งรัฐบาลอุดหนุนดอกเบี้ย เกณฑ์การอุดหนุนจะพิจารณาตามความจำเป็นของผู้เรียน (Need-Based System) และผู้เรียนต้องมีส่วนในการรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตนเองด้วยการทำงานหารายได้เสริมในระหว่างภาคเรียน และปิดเทอม นอกจากนี้รัฐบาลกลางยังใช้เงินจากภาษีรายได้ เพื่อเสริมโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าศึกษาในสถานศึกษาเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายสูงตามความต้องการ ถ้าพ่อแม่มีรายได้พอหรือสามารถรับภาระเงินกู้ยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตรบางส่วน รัฐบาลอุดหนุนในกรณีหลังนี้ด้วยการให้กู้ยืมมีดอกเบี้ยแก่ผู้ปกครองและผู้เรียน

4. การสนับสนุนวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐ รวมทั้งอุดหนุนสถาบันการศึกษาเอกชนโดยตรงหรือในรูปเงินกู้ยืมให้แก่ผู้เรียน เป็นนโยบายในระดับรัฐ

5. การจัดเงินอุดหนุนเพื่อการศึกษาของรัฐบาลกลาง จะให้แก่ผู้เรียนโดยไม่คำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมุ่งเน้นความจำเป็นมากกว่าความสามารถ (Need-Based Over Merit Aid) อย่างไรก็ตามผู้เรียนต้องมีความก้าวหน้าในการเรียนตามสมควร

6. เงินอุดหนุนการศึกษาโดยรัฐบาลกลางจัดไว้ให้แก่ผู้เรียนโดยไม่คำนึงถึงหลักสูตรการศึกษาหรืออาชีพในอนาคตของผู้เรียน อาจมีข้อยกเว้นบ้างแต่เป็นส่วนน้อย

7. เนื่องจากรัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกามีนโยบายสนับสนุนทุนอุดหนุนการศึกษาสำหรับผู้สามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอย่างทั่วถึง และผู้เรียนมีส่วนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตนเองส่วนหนึ่ง ผู้กู้ยืมจึงไม่จำเป็นต้องมีหลักทรัพย์หรือผู้รับประกันเงินกู้ยืมโดยรัฐบาลจะเป็นผู้รับประกันความเสี่ยงในกรณีที่หนี้สูญ

ฮอปแมน (Haupman. 1995) มีความเห็นว่าการอุดหนุนการศึกษาผ่านผู้เรียน (Student-Aid-Based Strategy) มีผลให้นักศึกษาจำนวนมากได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี การปรับเปลี่ยนนโยบายการศึกษาในสหรัฐอเมริกาในปี 1972 นั้น นอกจากจะเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการที่รัฐบาลให้เงินอุดหนุนสถาบันการศึกษามาเป็นการอุดหนุนการศึกษาผ่านผู้เรียน ยังได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดสรรเงินให้แก่ผู้เรียนผ่านสถาบันการศึกษา (Campus-Based Aid Programs) มาเป็นการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาให้ผู้เรียนโดยตรงดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การที่รัฐบาลกลางให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่ผู้เรียนโดยตรงเป็นผลให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกสถาบันการศึกษาที่ตนต้องการ และจำนวนนักศึกษาที่มาจากครอบครัวยากจนหรือด้อยโอกาสนี้เพิ่มขึ้นอย่างมากเทียบกับอัตราเพิ่มของประชากรในกลุ่มเดียวกันนี้ อย่างไรก็ตาม ฮอปแมนเห็นว่า

การอุดหนุนการศึกษาของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา แม้จะประสบความสำเร็จในการสร้างโอกาสให้แก่ผู้เรียน (Increasing Access) เพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ให้โอกาสผู้เรียนได้เลือกสถานศึกษา แต่ปัญหาที่ ฮอปแมนชี้ว่าเกิดจากระบบปัจจุบันคือ สัดส่วนของผู้เรียนที่จบการศึกษา (Retention or Completion Rates) ลดลง รวมทั้งระยะเวลาที่ผู้เรียนใช้ในการศึกษาจนจบหลักสูตร (Average Time-to-Degree) ก็เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ นโยบายอุดหนุนการศึกษาของรัฐบาลกลางได้เน้นการสร้างโอกาสให้แก่ผู้เรียน แต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรในการควบคุมให้มีการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพ

3. 4 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

แนวความคิดของการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาในต่างประเทศ

การให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาเกิดจากแนวความคิดว่า ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะช่วยเพิ่มความสามารถในการหารายได้ของผู้เรียน และผู้เรียนเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาโดยตรง ดังนั้นผู้เรียนควรเป็นผู้รับภาระต้นทุนการศึกษาเอง อย่างไรก็ตาม การศึกษานอกจากให้ประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรงแล้ว สังคมยังได้รับผลประโยชน์จากการศึกษาด้วย เช่น การเติบโตทางเศรษฐกิจ สภาพสังคมที่ดี การคิดค้นประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นสังคมหรือรัฐจึงควรสนับสนุนการศึกษาด้วยการจัดให้มีเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่ทุกคนที่ประสงค์จะเรียนต่อในระดับสูงให้ได้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ การให้ความช่วยเหลือด้านการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนชะลอการรับภาระต้นทุนการศึกษาระหว่างเรียนได้ เมื่อผู้กู้เรียนจบและสามารถหารายได้เพิ่มขึ้นจากการศึกษาที่สูงขึ้นแล้วค่อยหารายได้นั้นมาชำระหนี้เงินกู้ยืม

จากแนวคิดดังกล่าวทำให้เกือบทุกประเทศที่ใช้ระบบเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะให้เงินกู้ยืมเป็นการช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ประสงค์จะศึกษาต่อในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ให้ทุนการศึกษา (ให้เปล่า) แก่นักเรียนที่ยากจนและศึกษาในระดับต่ำกว่าโดยตรง หรือบางประเทศที่มีการให้กู้ยืมแก่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา (เช่น ประเทศ สวีเดน) แต่เป็นสัดส่วนที่น้อยของเงินช่วยเหลือทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม การจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของแต่ละประเทศมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้สามารถสรุปวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของการจัดให้มีเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาได้เป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้คนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้เรียนต่อในระดับสูง นำไปสู่การเท่าเทียมกันในสังคมและการกระจายรายได้ และ 2) ด้านเศรษฐกิจ เพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายที่ภาครัฐอุดหนุนการศึกษา ขณะเดียวกันก็ช่วยให้สถานศึกษาสามารถเก็บค่าเล่าเรียนที่ครอบคลุม

ต้นทุนที่แท้จริงในการจัดการการศึกษาได้มากขึ้น และยังทำให้กลุ่มนักเรียนที่สามารถรับภาระต้นทุนการศึกษาแบกรับภาระการศึกษาของตนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ จุดประสงค์ของเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของบางประเทศจึงเน้นด้านสังคมบางประเทศเน้นด้านเศรษฐกิจแต่ส่วนใหญ่จะมีวัตถุประสงค์มากกว่าหนึ่งด้าน

โปรแกรมเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของประเทศแคนาดา

ลักษณะเงินกู้ยืมแก่นักศึกษาเต็มเวลา (full-time student)

พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียนเต็มเวลามีคุณสมบัติครบจะสมัครขอรับทุนเงินกู้ยืมได้ รัฐบาลแคนาดาจ่ายค่าดอกเบี้ยให้แก่ผู้กู้จนกว่าจะเรียนจบหรือหยุดเรียนเต็มเวลา ดอกเบี้ยจะสะสมในเงินกู้ไปจนกว่าจะหยุดเรียนเต็มเวลา และได้รับเวลาปลอดจากการชำระหนี้ 6 เดือน หลังจากนั้นผู้กู้มีหนี้ที่ต้องชำระหนี้ จำนวนนี้อยู่ระหว่าง \$4,000 - \$25,000 สำหรับการเรียน 4 ปี และรัฐบาลรับภาระจ่ายดอกเบี้ยให้ ผู้ได้รับเงินกู้ยืมไม่ต้องจ่ายอะไรเลยระหว่างเรียน และผู้มีปัญหาทางการเงินไม่สามารถชำระหนี้ได้หลังจากหยุดเรียนก็สามารถขอพิจารณาขอลดหนี้หรือยกเว้นดอกเบี้ยได้

เงื่อนไขในการให้เงินกู้ยืม

1. เป็นชาวแคนาดาหรืออาศัยอยู่ในแคนาดาเป็นการถาวร
2. เป็นผู้ที่พักอาศัยในจังหวัดหรือเขตแดนที่ร่วมกับโปรแกรมเงินกู้ยืม (โดยทั่วไปจะต้องอาศัยในจังหวัดหรือเขตแดนนั้นๆ อย่างน้อย 12 เดือนติดต่อกันจึงถือเป็นผู้พักอาศัย ณ ที่นั้น ทั้งนี้ ไม่รวมเวลาที่เรียนเต็มเวลาในสถานศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา (a post-secondary institution)
3. กรอกใบสมัครขอรับทุนที่สำนักงาน (สถาบันการศึกษาสำนักงานให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่จังหวัดหรือเขต) แสดงว่าไม่มีแหล่งเงินเพียงพอที่จะจ่ายต้นทุนการศึกษา สามารถหาข้อมูลโปรแกรมเงินกู้ยืมทั้งของแคนาดาและจังหวัดได้ตามมหาวิทยาลัยทั้งเอกชนและรัฐบาลทั่วไป
4. ลงทะเบียนหรือมีคุณสมบัติที่จะลงทะเบียนเรียนอย่างน้อย 60% ของวิชาที่เรียนเต็มเวลา ณ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่กำหนด
5. ถ้าเป็นนักเรียนที่พิจารณาลงทะเบียนเพียง 40% ของวิชาที่เรียนเต็มเวลา
6. ลงทะเบียนหรือมีคุณสมบัติที่จะลงทะเบียนในโปรแกรมที่นำไปสู่การได้รับปริญญาบัตร (ระยะเวลาเรียนอย่างน้อย 12 สัปดาห์ภายใน 15 สัปดาห์เทอม)

จำนวนเงินกู้ยืมที่ให้

จำนวนเงินกู้ยืมที่ให้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้กู้ และสามารถขอกู้ได้สูงสุด \$165.00 ต่อสัปดาห์ที่เรียนหนังสือ นอกจากนี้ ยังมีเงินช่วยเหลือระดับจังหวัด และทุนการศึกษาของแคนาดา และจังหวัด หรือเงินทุนการศึกษาอื่นๆ จำนวนเงินกู้ยืมคำนวณจาก

ต้นทุนการศึกษา – แหล่งเงินที่สามารถหาได้ = เงินที่ต้องการ

ต้นทุนการศึกษา ได้แก่

1. ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าหนังสือ ค่าอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ
2. ค่ากินอยู่รวมถึงค่าเลี้ยงดูเด็กถ้ามีบุตร (ค่ากินอยู่จะขึ้นอยู่กับว่าเป็นโสด พักที่บ้าน หรือแต่งงานแล้วและต้องเลี้ยงดูเด็ก)

3. เมืองที่อยู่อาศัยไม่ถูกนำมาคิดเป็นปัจจัยกำหนดต้นทุน

แหล่งเงินที่สามารถหาได้ ได้แก่

1. รายได้ที่ทำงานระหว่าง 4 เดือนก่อนลงทะเบียน
2. รายได้ที่อาจหาได้ระหว่างเรียนหนังสือ
3. โปรแกรมมีเงินทุนกู้ยืมให้กับนักเรียนที่เรียนไม่เต็มเวลาเป็นเงินเพิ่มเติมแหล่งเงินจากพ่อแม่ คู่สมรส หรืออื่นๆ

เงินกู้ยืมสำหรับนักเรียนที่เรียนไม่เต็มเวลา (past-time student)

จากเงินที่หาได้เอง หรือคู่สมรสหาได้ นอกจากนี้ ยังมีทุนการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ โดยที่ผู้รับทุนมีหน้าที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยเองระหว่างเรียน โดยเริ่มจ่ายเต็มทีหลังจากเรียนจบหรือหยุดเรียน 6 เดือน ถ้ารายได้ที่หาได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอาจได้รับการยกเว้นการจ่ายดอกเบี้ยซึ่งในส่วนนี้รัฐบาลแคนาดาจะจ่ายดอกเบี้ยให้ สำหรับคนที่มีรายได้ต่ำและเรียนไม่เต็มเวลา ถ้ามีคุณสมบัติพร้อมตามที่กำหนดสามารถได้รับทุนที่ต้องชำระคืน

เงื่อนไขเงินกู้ยืม

1. เป็นชาวแคนาดาหรือพักอาศัยในแคนาดาเป็นการถาวร
2. พักอาศัยในจังหวัดหรือเขตที่ร่วมในโปรแกรม โดยสามารถสมัครกับจังหวัดที่เข้าเรียน
3. ลงทะเบียนหรือมีคุณสมบัติที่จะลงทะเบียนในวิชาระดับหลังมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ได้ปริญญาบัตร ณ สถานศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากโปรแกรม
4. ลงทะเบียนหรือมีคุณสมบัติที่จะลงทะเบียนระหว่าง 20-59% ของเวลาเรียน
5. นักเรียนที่พิจารณาลงทะเบียนระหว่าง 20-39% ของเวลาเรียนเต็ม

6. มีรายได้รวมของครอบครัวไม่เกินที่กำหนดในตาราง (รายได้รวมของครอบครัว หมายถึง รายได้ก่อนหักภาษี รวมค่าจ้าง สิ้นทรัพย์ สภาพคล่อง รายได้จากการลงทุน และของก้ำกัณ ในรูปเงินสด

จำนวนเงินกู้ยืม

จำนวนเงินกู้ยืมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ส่วนบุคคล ต้นทุนในการดำรงชีพในจังหวัดหรือ เขต ซึ่งคำนวณจากค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าหนังสือ ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่ากินอยู่เล็กน้อย ค่าเดินทางจากที่พักไปสถานศึกษา ค่าดูแลลูกระหว่างเรียนหนังสือ

การสมัครขอรับทุน สามารถติดต่อที่สถาบันการศึกษา สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินที่จังหวัดหรือเขต ซึ่งมีอยู่เกือบทุกสถาบัน

ในจังหวัด (Province of Quebec) และ Northwest Territories บริหารแผนการช่วยเหลือนักศึกษาเอง โดยรัฐบาลแคนาดาช่วยเหลือทางด้านเงินทุน

แนวคิดเกี่ยวกับการอุดหนุนทางการศึกษา สามารถนำไปใช้ในงานวิจัยขั้นนี้ได้ในส่วนของการตีความมุ่งหมายและทำให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ

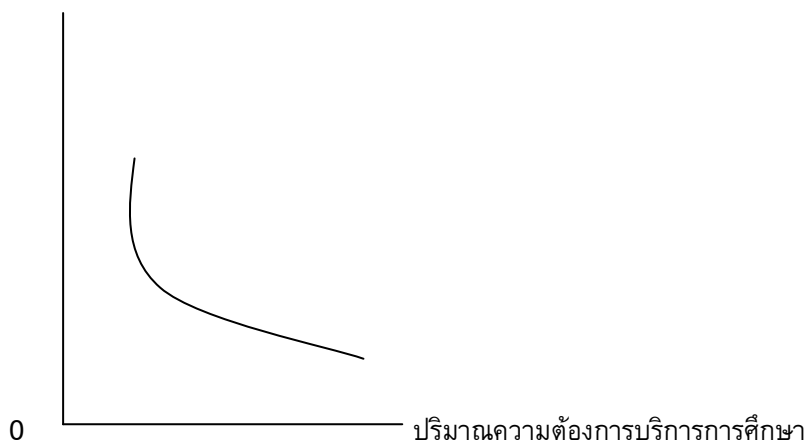
3.5 ทฤษฎีอุปสงค์ทางการศึกษา

อุปสงค์การศึกษาของบุคคลพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงราคาการศึกษาต่อปริมาณความต้องการบริการการศึกษา เหมือนกับการหาอุปสงค์ของสินค้าอื่นๆ แต่การหาอุปสงค์การศึกษานั้นราคาการศึกษาจะประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้ (นวลทิพย์ ควบกุล. 2537: 34-37; สิริลักษณ์ ชุติกุล. 2541: 156-158)

1. อัตราดอกเบี้ย (i) จะสะท้อนถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสของการนำเงินมาลงทุนทางการศึกษา ซึ่งบุคคลนั้นควรจะได้รับหากนำเงินนั้นไปลงทุนในกิจกรรมอื่นๆ เช่น ซื้อพันธบัตรรัฐบาลเป็นต้น

2. อัตราผลตอบแทนทางการลงทุนทางการศึกษา (r) ปริมาณความต้องการบริการการศึกษาจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือถ้าอัตราดอกเบี้ยจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลสูงขึ้น ทำให้ความต้องการบริการการศึกษาลดต่ำลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลลดต่ำลง ราคาการศึกษาที่จาลดลงทำให้ความต้องการบริการการศึกษาสูงขึ้น และถ้าอัตราผลตอบแทนการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น ราคาการศึกษาจะลดต่ำลงทำให้ความต้องการบริการการศึกษาเพิ่มขึ้น สามารถหาอุปสงค์การศึกษาของบุคคลได้ตามภาพที่ 1

$$\text{ราคาการศึกษา (P} = \frac{i}{r} \text{)}$$

ภาพประกอบ 2 อุปสงค์การศึกษาของบุคคล

เส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคลจะเป็นเส้นลาดลงจากซ้ายไปขวาเช่นเดียวกับเส้นอุปสงค์ของสินค้าทั่วไป แต่ในความเป็นจริงอุปสงค์การศึกษาของบุคคลอาจไม่ได้ลาดจากซ้ายไปขวาด้วยเหตุผลดังนี้

1. การศึกษามีลักษณะเหมือนสินค้าที่บริโภคทั้งจำนวนแบ่งแยกไม่ได้ เช่นเมื่อตัดสินใจลงทุนทางการศึกษาในระดับใดจะต้องเรียนให้สำเร็จในระดับนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้เส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคลจึงน่าจะเป็นขั้นบันได (Step function) มากกว่าที่จะเป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวา
2. เส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคลจะเป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวาก็ต่อเมื่อผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง (Diminishing return) หรือการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราดอกเบี้ยที่สะท้อนต้นทุนค่าเสียโอกาสเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง แต่ความเป็นจริงผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนทางการศึกษาไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเสมอไป จำทำให้เส้นอุปสงค์การศึกษาของบุคคลไม่เป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวา

3.6 ต้นทุนทางการศึกษา

แนวคิดเรื่องต้นทุน โรบิน และ ไมเคิล (Robin Bade; & Michael Parkin. 2003) ได้กล่าวภาพรวมของต้นทุนไว้ว่า เมื่อใดก็ตามที่คุณเลือกที่จะทำอะไรสักอย่าง คุณสามารถทำอะไรสักอย่าง คุณจะสามารถทำอย่างอื่นหรือทางเลือกอื่นแทนได้คุณสามารถเลือกทำสิ่งต่างๆได้หลาย

ทางเลือกนอกเหนือจากสิ่งที่คุณทำจริงๆ แต่หนึ่งในทางเลือกต่างๆ เหล่านี้อาจเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดที่เราต้องยอมเสียไปทางเลือกซึ่งคุณไม่ได้เลือกเพื่อได้บางสิ่งบางอย่างมาเรียกว่า ต้นทุนค่าเสียโอกาส (opportunity cost) ของสิ่งที่คุณได้ทำไป เมื่อคุณทำการเลือก ทางเลือกที่มีค่าสูงสุดที่เสียไปจะเป็นต้นทุนของสิ่งที่คุณได้เลือกไป

“ไม่มีสิ่งใดได้มาฟรี” เป็นคำพูดที่แสดงหลักสำคัญของแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่ว่าทุก ๆ ทางเลือกมีต้นทุน

เราใช้คำว่า ต้นทุนค่าเสียโอกาส เพื่อตระหนักว่าเมื่อเราทำการเลือกเราเผชิญกับความขาดแคลนเราได้ยอมเสียโอกาสในการทำสิ่งอื่น คุณสามารถลาออกจากโรงเรียนได้ในตอนนี้ หรือคุณอาจยังเรียนต่อก็ได้ สมมติว่าถ้าคุณเลิกเรียน งานที่ดีที่สุดที่คุณหาได้คืองานในร้านแมคโดนัลด์ โดยคุณได้รับรายได้ปีละ \$10,000 ต้นทุนค่าเสียโอกาสสำหรับการที่ยังเรียนอยู่ในโรงเรียนคือ \$10,000 นอกจากนี้ยังรวมถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสสำหรับค่าของเวลาว่างที่คุณจะต้องยอมสละเพื่อใช้ในการเรียนและค่าใช้จ่ายอื่นในการเรียนด้วย

ต้นทุนค่าเสียโอกาสเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งที่ได้สละไปเท่านั้น ไม่ได้รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตัวอย่างเช่น เมื่อคุณเลือกที่จะเรียน คุณจะต้องจ่ายค่าหน่วยกิตซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของค่าเสียโอกาสในการยังเรียนอยู่ แต่ค่าอาหารในระหว่างเรียนไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของค่าเสียโอกาส เพราะว่าคุณจะต้องทานอาหารไม่ว่าคุณจะยังเรียนอยู่หรือไม่

ค่าใช้จ่ายในอดีตก็ไม่สามารถรวมอยู่ในส่วนของต้นทุนค่าเสียโอกาสได้ สมมติว่าคุณได้จ่ายค่าหน่วยกิตซึ่งไม่สามารถขอคืนเงินได้ ถ้าคุณลาออกจากโรงเรียนในตอนนี้ ย่อมไม่ได้ค่าหน่วยกิตคืนมา ซึ่งเราเรียกว่าเป็นต้นทุนจม (sunk cost) ซึ่งต้นทุนจมคือค่าใช้จ่ายก่อนหน้านี้ที่ไม่สามารถเรียกคืนได้ ไม่ว่าคุณจะเรียนต่อหรือออกจากโรงเรียนคุณได้จ่ายค่าหน่วยกิตไปแล้ว ดังนั้นค่าหน่วยกิตจึงไม่ได้เป็นค่าเสียโอกาสในการเรียนต่อไป

วูดฮอลล์ (Woodhall, 1970) ได้รวบรวมแนวคิดเรื่ององค์ประกอบต้นทุนทางการศึกษาไว้ว่า ต้นทุนการศึกษาไม่ได้มีเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน (money expenditure) เท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงค่าเสียโอกาส ดังนั้นนอกจากต้นทุนจะแบ่งออกเป็น ต้นทุนทางตรง (Direct cost) และ ต้นทุนทางอ้อม (Indirect cost) ด้วย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ต้นทุนทางตรง คือค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนหรือครัวเรือนจ่ายจริงระหว่างการศึกษา ได้แก่ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียน (ไม่รวมทุนการศึกษา) ค่าหนังสือและอุปกรณ์การเรียน ตลอดจนค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่นๆ ที่ต้องจ่ายในขณะที่ศึกษาอยู่ เช่น ค่าที่พัก เป็นต้น

ต้นทุนทางอ้อม คือ ต้นทุนค่าเสียโอกาสหรือรายได้จากการทำงานหลังหักภาษีรายได้ แล้วที่ผู้เรียนควรได้รับหากไม่ศึกษาต่อ

ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ โคห์น (Cohn, 1990) คือ

1. ต้นทุนทางตรง ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงทางการศึกษา ค่าอาคาร วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน ค่าตำรา ค่าเดินทางเพื่อการศึกษา เป็นต้น

2. ต้นทุนทางอ้อม เป็นรายได้ที่สูญเสียไปจากการทำงานแล้วมาศึกษาแทนหรือ รายได้ที่เสียไปกับการใช้เวลาในการศึกษาต่อแทนที่จะทำงาน

ส่วนต้นทุนทางการศึกษาอีกหนึ่งส่วนเป็นของคาแมท (Kamat, 1968: 77) ซึ่งได้แบ่ง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท

1. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน (Student Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่นักเรียนหรือ ผู้ปกครองต้องเสียไปในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา ได้แก่ ค่าธรรมเนียม ค่าหนังสือ อุปกรณ์การศึกษา ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าเสื้อผ้า และค่าเสียโอกาสในการทำงาน (Opportunity Cost)

2. ค่าใช้จ่ายของสถาบัน (Institutional Cost) ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายประจำที่ใช้เพื่อดำเนินการของ สถาบันการศึกษา

2.2 ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุน เป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปเพื่อก่อสร้างอาคารเรียน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในด้านที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และครุภัณฑ์

จากเรื่องต้นทุนทางการศึกษาที่ได้ศึกษานำมาใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ในการตั้งประเด็นคำถาม ในแบบสอบถามในส่วนของการเพิ่มการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จรรยาตรี มาติลลโกวิท (2544) ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ผลของเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาที่มีต่อความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาผลการวิจัยพบว่า หลัง มีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในช่วงปี 2539-2543 จำนวนนักศึกษาที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงกว่ากรณี ไม่มีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แต่ในอัตราการเพิ่มกลับลดลงจากร้อยละ 6.8 เป็น 5.1 ซึ่ง น่าจะเป็นผลมาจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ นักศึกษาใช้เงินกู้ยืมมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ค่าเล่าเรียน

ค่าครองชีพและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา หลังมีกองทุนความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาในภาพรวมเมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพผู้ปกครองเพิ่มขึ้น (ค่าสัมประสิทธิ์จีนลดลงจาก 0.36 เป็น 0.25) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาในภาพรวมเมื่อพิจารณาจากภูมิฐานะของนักศึกษาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (ค่าสัมประสิทธิ์จีนลดลงจาก 0.25 เป็น 0.22) ความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด เมื่อพิจารณาจากกลุ่มอาชีพผู้ปกครองลดลงมากที่สุด (ค่าสัมประสิทธิ์จีนลดลงจาก 0.35 เป็น 0.22) และพบว่าไม่มีความแตกต่างในโอกาสทางการศึกษาระหว่างเพศของนักศึกษา

ประพันธ์ ธรรมไชย เรื่องประสิทธิผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคเหนือของประเทศไทย(2549) พบว่า พบว่าประสิทธิผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ได้แก่การประชาสัมพันธ์ การประสานงาน การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และการติดตามประเมินผล ประสิทธิผลด้านผลผลิตของกองทุนในปีการศึกษา 2546 เพิ่มขึ้นร้อยละ 719.14 จากปีการศึกษา 2539 ด้านผลลัพธ์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านความพึงพอใจในการให้บริการนักศึกษาผู้กู้ในระดับมากได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้มีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษา อัตราความพยายามของนักศึกษาผู้กู้ ด้านโอกาสทางการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ในระดับมากที่สุด ด้านคุณภาพชีวิตของนักศึกษาผู้กู้ในระดับมาก องค์ประกอบของงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ โครงสร้างงานกองทุน การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การจัดหาและการใช้เทคโนโลยีในการทำงานส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถานภาพนักศึกษาผู้กู้ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนกู้ ภูมิฐานะเดิม รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อปี และสาขาวิชาส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลด้านผลผลิตหรือจำนวนเงินกู้ของนักศึกษาผู้กู้ สถานภาพของผู้กู้ที่สำเร็จการศึกษาและครบกำหนดชำระหนี้ ได้แก่ ความมีจิตสำนึกในการชำระหนี้ และรายได้ที่เป็นตัวเงินต่อเดือนมีผลทางตรงต่อการชำระคืนเงินกู้ ผลการวิเคราะห์ด้านปัญหาการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า ปัญหาการดำเนินงานของกองทุน และอุปสรรคในการกู้ยืมเงินกองทุนอยู่ในระดับมาก และระเบียบหลักเกณฑ์ และแนวทางการดำเนินงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าไม่ควรแก้ไขผลงานวิจัยของสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และอารียา มนัสบุญเพิ่มพูน. (2549: 64-71)ได้ทำการศึกษาการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชน และการสนองต่อนโยบายการกระจายรายได้และการสนับสนุนระบบการศึกษาด้านอุปสงค์ผลการศึกษาพบว่า กยศ.มีผลทำให้นักเรียนที่มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาทต่อปีหรือต่ำกว่าเส้นความยากจน มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ กยศ.ไม่ได้ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะศึกษาต่อแก่กลุ่มผู้ที่มีรายได้สูงกว่าระดับเส้นความยากจน กยศ.มีส่วนช่วยในการกระจายรายได้

ไปยังครัวเรือนที่มีรายได้น้อยได้พอควรและมีส่วนช่วยนักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าระดับอุดมศึกษา กยศ.มีส่วนช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาด้านอุปสงค์ได้บ้างจากการช่วยเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะทางเลือกที่เกิดจากการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และ กยศ.มุ่งให้เงินกู้แก่นักเรียน/นักศึกษาที่มาจากครัวเรือนที่มีรายได้น้อยมีส่วนช่วยให้เกิดการอุดหนุนทางการศึกษาจากรัฐไปสู่ครัวเรือนรายได้น้อยมากขึ้นบ้างเมื่อเปรียบเทียบกับระบบการศึกษาที่มีอยู่เดิม กยศ.จึงมีส่วนช่วยให้เกิดความเสมอภาคระหว่างครัวเรือนที่มีรายได้สูงและครัวเรือนที่มีรายได้น้อยในการได้รับการอุดหนุนด้านการศึกษาจากรัฐ

ไรท์ (Wright. 1997: 177) การศึกษานี้ทำขึ้นเพื่อวิเคราะห์กองทุนของรัฐและระดับของภาษีที่ให้การสนับสนุนด้านการเงินอย่างเพียงพอและเสมอภาคแก่โรงเรียนของรัฐบาลในอินเดียนา โดยได้รับข้อมูลประกอบการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการของเงินโรงเรียนสำนักงานภาษีกรมสรรพากร และใช้ข้อมูลประกอบจากโรงเรียนรัฐบาลของอินเดียนา 296 แห่งในช่วงปี 1990, 1991 และ 1992 การดำเนินงานกองทุนถูกพัฒนาจากรูปแบบกองทุนเดิม ซึ่งมีปัจจัยองค์ประกอบมากมายแต่การดำเนินงานกองทุนชนิดใหม่มีปัจจัยประกอบเพียง 5 ด้าน ภาษีรายได้ ภาษีการค้า และภาษีสินทรัพย์ อาจมีผลทำให้เกิดอัตราเพิ่ม รายได้ที่เพียงพอต่อการดำเนินงานกองทุนรวมรวมเข้าด้วยกันแหล่งของภาษีรายได้ที่เป็นส่วนเพิ่มเติมในการตั้งกองทุนโรงเรียนคือภาษีการค้าของท้องถิ่นและภาษีรายได้ของท้องถิ่น

แบล็คและแม็กเวล (Black; & Micael Maxwell. 2008: Abstract) ได้ทำการศึกษาการเติบโตของเงินกองทุนและองค์กรในมหาวิทยาลัยประจำภูมิภาค ประเทศอเมริกา โดยศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของกองทุนเงินเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของรัฐ ณ มหาวิทยาลัยของรัฐในภาคพื้นตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี 1975-2005) ผลการศึกษาพบว่า นโยบายกองทุนเงินนั้นขึ้นอยู่กับธรรมชาติของแต่ละสถาบันความเหมาะสมของกองทุนเงินนั้นมีความไม่เท่าเทียมกัน ระบบการจัดสรรเงินกองทุนเกี่ยวข้องและเปลี่ยนแปลงไปตามผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ และพบว่าวิธีการของกองทุนมีความไม่เหมาะสมและไร้จุดมุ่งหมาย

นภาพิพย์ ปัญจศิริ (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (เมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ) พบว่า ปัญหาโครงสร้างการปล่อยเงินกู้ได้ไม่บรรลุเป้าหมาย อุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นมาจากฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้ครอบครัว อาชีพ ทศนคติที่ไม่อยากเป็นหนี้และผลการศึกษาของนักเรียนล้วนมีผลต่อการตัดสินใจไม่กู้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และยังพบว่าอุปสรรคเกิดจากสถานศึกษาที่เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกนักเรียนที่ให้กู้เงิน การประสานงาน

ระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่เข้าใจในวิธีปฏิบัติ และการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่ทำให้ไม่สามารถกู้เงินได้สะดวก

สมฤดี วงษ์สมิง (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การวิเคราะห์การดำเนินงานตาม นโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา” โดยศึกษาสภาพการดำเนินงาน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานด้านสภาพแวดล้อม นโยบายและ วัตถุประสงค์ของกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน เพราะผู้รับทุนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเกษตรกร ผลการ ดำเนินงานในปีการศึกษา 2539 ยังไม่สามารถตอบสนองนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้อย่างทั่วถึง ในปีการศึกษา 2540 นักศึกษาขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเงินมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายและต้นทุนทางการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ของ ลู เก็นชู(GenShu Lu.1999) ทำการศึกษาถึงต้นทุนทางการศึกษา กรณีความสามารถและความเต็มใจในการใช้จ่าย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในประเทศจีนและ เฮลล์เลอร์ (Heller.1997) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา นั้นที่วิเคราะห์ในส่วนของผู้เรียน ในระดับอุดมศึกษาเหมือนกันนั้น ได้ผลวิจัยดังนี้

ลู เก็นชู พบว่า ความสามารถในการใช้จ่ายของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มีความ แตกต่างกัน จากสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจตกต่ำทำให้นักศึกษาและครอบครัวมีภาระหนักใน การรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา การตัดสินใจในการศึกษาต่อก็จะเลือกมหาวิทยาลัยที่มีการ จัดการเรียนการสอนในราคาต่ำ รัฐบาลจะมีการอุดหนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาให้กับนักศึกษาที่มี รายได้ต่ำและรายได้ปานกลางมากกว่านิสิตที่มีรายได้สูง

เฮลล์เลอร์ พบว่า นักศึกษา และครอบครัว เสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับอุดมศึกษาสูง มากนอกจากนี้พบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่สูงขึ้นนี้เป็นข้อจำกัดในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา โดยความสัมพันธ์ระหว่างค่าหน่วยกิตและการให้ความช่วยเหลือทางการเงินมีความสัมพันธ์กัน ในลักษณะตรงกันข้ามกับการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย คือถ้าค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง ความ ต้องการในการศึกษาก็จะลดลง

จากงานวิจัยของ ลู เก็นชู และ เฮลล์เลอร์ สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาและครอบครัวมี ภาระหนักในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเป็นอย่างมากการที่นักศึกษาจะศึกษาใน

ระดับอุดมศึกษานั้นรัฐต้องเข้ามาช่วยเหลืออุดหนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษามีโอกาสที่จะได้เรียนในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น

ทบวงมหาวิทยาลัย (2546) ศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตนักศึกษา โดยให้สำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดำเนินการศึกษาต้นทุนต่อหัวนิสิตนักศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาไปประกอบการพิจารณากำหนดระบบการจัดสรรงบประมาณแบบเงินอุดหนุนทั่วไปในส่วนของงบดำเนินการด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยกำหนดกรอบการศึกษาค่าใช้จ่ายดำเนินการต่อ หัวนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 21 แห่ง และใช้หลักการบัญชีต้นทุนเป็นกรอบการศึกษาวิเคราะห์โดยจำแนกค่าใช้จ่ายของการศึกษาออกเป็นต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อม และการจัดสรรต้นทุนทางอ้อมไปร่วมกับต้นทุนทางตรง เพื่อคำนวณหาต้นทุนการดำเนินการรวมของการจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายดำเนินการต่อหัว (นิสิตหัวจริง หน่วยกิตนิสิต และนิสิตเต็มเวลา) ของคณะสาขาวิชาและสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้มีความแตกต่างกันค่อนข้างมากพอสมควรปัจจัยที่มีผลสำคัญต่อค่าใช้จ่ายรวมของการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่างๆ คือรายจ่ายในหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำสำหรับตัวแปรอื่นนั้นแม้จะดูเหมือนว่าน่าจะมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายด้านการจัดการเรียนการสอน แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่ปรากฏชัดเจน เมื่อมีการทดสอบในทางสถิติ และเมื่อพิจารณาตัวแปรที่อาจมีผลต่อความแตกต่างของค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาก็ไม่ปรากฏว่ามีตัวแปรใด ที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นิตยา อินทร์พญา(2549) ได้ศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่รัฐบาลจ่ายจากงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้ของคณะและกลุ่มสาขาวิชา ปีการศึกษา 2542-2547 และวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยผลการวิจัยพบว่าคณะสหเวชศาสตร์ได้รับค่าใช้จ่ายและงบประมาณรายได้เฉลี่ย ต่อรุ่น หลักสูตร 4 ปีมากที่สุด และหลักสูตร 6 ปีคณะทันตแพทยศาสตร์ได้รับสูงสุด และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรต่อหัวของนิสิตสูงสุด และค่าใช้จ่ายส่วนตัวตลอดหลักสูตรต่อหัวนิสิตค่าใช้จ่ายทั้งหมดตลอดหลักสูตรต่อหัวระดับปริญญาตรี สูงสุดคือคณะศิลปกรรมศาสตร์

ผลงานวิจัยของสุมิตรา สุบินประเสริฐ (2550: 62-63) เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนิสิตปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตมีค่าใช้จ่าย ทั้ง 8 ด้านของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ดังนี้ ด้านค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษา เฉลี่ย

14,820.55 บาท ด้านค่าตำราและเอกสารประกอบการเรียนเฉลี่ย 3,435.96 บาท ด้านค่าวัสดุและอุปกรณ์การเรียนเฉลี่ย 2,596.75 บาท ด้านค่าเครื่องแบบนิสิต กระเป๋า และรองเท้า เฉลี่ย 2,666.51 บาท ด้านค่าที่พักอาศัยเฉลี่ย 13,984.69 บาท ด้านค่าเดินทางเพื่อไปศึกษาเฉลี่ย 10,411.06 บาท ด้านค่าอาหาร และเครื่องดื่ม 16,545.38 บาท และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด อื่นๆ เฉลี่ย 11,149.21 บาท

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการปัญหาในการดำเนินงานของกองทุนเพื่อการศึกษาและข้อเสนอแนะ พรเพ็ญ องอาจวาจา (2544) และ รัชฎาภักดิ์ รัตนวงศา (2546) ได้ศึกษา ปัญหาการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา คนละเขตพื้นที่ได้พบปัญหาโดยสรุปได้ดังนี้

ปัญหาการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เหมือนกันคือ ปัญหาการทำสัญญากู้ยืมเงินที่มีความละเอียดมากส่งผลให้เกิดความยุ่งยากในการกรอกข้อมูล อาจทำให้เกิดความผิดพลาดในการกรอกข้อมูล และ เอกสารที่ใช้ประกอบการยื่นกู้มีจำนวนมากจึงต้องใช้เวลาในการดำเนินการมาก ในขั้นตอนตรวจสอบเอกสารหลักฐานและคุณสมบัติ ส่งผลเกิดความล่าช้าในการดำเนินงานขั้นต่อไป

ปัญหาที่ พรเพ็ญ ค้นพบต่างจากผลการศึกษาของ รัชฎาภักดิ์ คือเรื่องการจัดสรรเงินกองทุนรวมถึงการพิจารณาให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาอีกทั้งยังมีเรื่อง ระเบียบ หลักเกณฑ์ และการประชาสัมพันธ์ ส่วนของ เบญจมาภ มุสิกะสินธุ์ (2547) ที่ศึกษา การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และ นักศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันเอกชน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านหลักเกณฑ์ ระเบียบและข้อบังคับ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการจัดสรรวงเงินให้กู้ยืม ด้านการพิจารณาให้กู้ยืมและด้านการทำสัญญาว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านด้านการสร้างจิตสำนึกของผู้กู้ยืมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันเอกชน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านหลักเกณฑ์ ระเบียบและข้อบังคับ ด้านการจัดสรรวงเงินให้กู้ยืม ด้านการพิจารณาให้กู้ยืมและด้าน

การทำสัญญาว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการสร้างจิตสำนึกของผู้กู้ยืมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

กระทรวงศึกษาธิการ (2540: 19-28) ได้สรุปผลการติดตามการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จากการรายงานผลจากทุกจังหวัด สรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาการดำเนินงานกองทุนฯ

1.1 เจ้าหน้าที่จังหวัด

ขาดความเข้าใจในการบริหารวงเงินจากกองทุนที่ได้รับแจ้งยอดจัดสรรให้คิดเป็นสองเท่าตลอดปีการศึกษาในหลายจังหวัด โดยในหลายจังหวัดได้บริหารวงเงินกองทุนตามยอดที่ได้รับแจ้งไว้เพียงเท่าเดียว ทำให้มีวงเงินให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมตลอดปีการศึกษาน้อย ส่งผลให้การบริหารวงเงินกองทุนในภาพรวมยังไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนที่ได้รับการอนุมัติให้กู้ยืมได้รับผลกระทบไปด้วย อันเนื่องมาจากได้รับอนุมัติให้กู้ยืมน้อยในหลายราย

ผู้เข้าร่วมประชุมรับทราบนโยบายและข้อปฏิบัติมิได้เป็นผู้ปฏิบัติ แต่ผู้ปฏิบัติไม่ได้เข้าประชุมรับทราบนโยบายและข้อปฏิบัติ การถ่ายทอดสื่อความหมายจึงไม่ชัดเจน

การดำเนินงานกองทุนฯ ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ ค่าใช้จ่ายต่างๆและบุคลากรซึ่งในหลายจังหวัด เห็นว่าควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนบ้าง

ในหลายจังหวัดเห็นว่าเกณฑ์การพิจารณาให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ที่เกี่ยวกับรายได้ของผู้ปกครองต้องไม่เกิน 120,000 บาท ต่อปีนั้นไม่เหมาะสม

ระยะเวลาในการดำเนินงานกองทุนฯ ค่อนข้างกระชั้นชิด

การรายงานผลการดำเนินงานกองทุนฯค่อนข้างมีปัญหา มักไม่เป็นไปตามที่กำหนด เพราะมีสถานศึกษาบางแห่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น

ควรมีการอบรมชี้แจงในเรื่องของระเบียบ ข้อปฏิบัติต่างๆให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น

สถานศึกษาบางสังกัดมีระยะเวลาในการเปิด-ปิดภาคเรียนไม่พร้อมกัน ทำให้มีปัญหาเรื่องระยะเวลาการดำเนินการ ทำให้มีการรายงานผลช้า

1.2 เจ้าหน้าที่ธนาคาร พบว่า เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงไทย จ.ภูเก็ต(มหาชน) มีปัญหาในการตรวจสอบสัญญากู้ยืมเงินบ้าง เพราะสัญญาที่จัดส่งมีข้อผิดพลาด ทำให้มีการแก้ไขบ่อยครั้งทำให้เสียเวลา

2. สภาพปัญหาในการกู้ยืมเงินกองทุนฯ

นักเรียน นักศึกษา

2.1 นักเรียน นักศึกษา ขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องกองทุนฯทั้งในด้านการจัดทำสัญญากู้เงิน การเบิกเงินกับธนาคาร การขอใช้เงินคืนกองทุนและอื่นๆ โดยเฉพาะการกรอกสัญญากู้ยืมเงิน มีการทำผิดสัญญากันมาก มีการแก้ไขหลายครั้ง ทำให้เสียเวลา

2.2 การจัดทำสัญญากู้ยืมเงิน ส่วนใหญ่บิดา มารดาเป็นผู้ค้ำประกันให้ แต่นักเรียนที่ศึกษาอยู่ต่างจังหวัดจำต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการนำบิดา มารดา มาลงค้ำประกันในสัญญาที่สถานศึกษา

2.3 นักเรียน นักศึกษา เห็นว่าได้รับเงินช้า ซึ่งในบางราย บิดา มารดา ต้องไปกู้ยืมเงินจากนายทุนมาให้เป็นค่าเล่าเรียนกับสถานศึกษาที่เรียกเก็บเงินไปก่อนทำให้ได้รับความเดือดร้อน

2.4 นักเรียน นักศึกษาหลายคนเห็นว่าได้รับการกู้ยืมเงินน้อย ไม่พอใช้

2.5 นักเรียน นักศึกษา เห็นว่าเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่ใช้ในการขอกู้ยืมเงินมีรายละเอียดและจำนวนมากเกินไป

2.6 นักเรียน นักศึกษาเห็นว่าเกณฑ์การพิจารณาให้กู้ยืม ในเรื่องรายได้ของผู้ปกครองไม่เกิน 120,000บาทต่อปีนั้น ควรพิจารณาถึงภาระรับผิดชอบของผู้ปกครองด้วย

บรรพต ศรีชัย(2541: 81-83) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานในกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา ในจังหวัดเชียงราย พบว่า สภาพการดำเนินงานในขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผู้บริหารสถานศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นักเรียนและเจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงไทย โดยภาพรวมเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก ขั้นตอนการปฏิบัติที่อยู่ในระดับดีมากที่สุด คือ การประกาศรับสมัครนักเรียนที่ประสงค์จะขอกู้ยืมเงิน การประชาสัมพันธ์เรื่อง กองทุนฯ ให้กับนักเรียน ได้ครอบคลุมและทั่วถึง ให้สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนด ขั้นตอนที่ปฏิบัติต่ำกว่าขั้นตอนอื่น คือ การเข้าประชุมชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ของจังหวัดแต่ละปี การปฏิบัติตามแผนและปฏิทินการปฏิบัติงานที่กระทรวงกำหนด โดยผู้บริหารสถานศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและนักเรียน ต้องการให้มีการประชุมชี้แจง การดำเนินงาน กำหนดแผนและปฏิทินการปฏิบัติงานให้เหมาะสม มีคู่มือการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและให้มีการลดขั้นตอนการดำเนินงานที่ไม่จำเป็นออกไปด้วย

ในการประสานการดำเนินงานกองทุนฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การประสานงานในการปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ส่วนมากใช้วิธีการประชุมชี้แจงกับนักเรียน การให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษาเป็นผู้ติดตาม การใช้หนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร การใช้โทรศัพท์และโทรสารโดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรมีการประสานงานที่ดีและสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน คือ การประชุมชี้แจงการดำเนินงานโดยเจ้าหน้าที่จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการและอุปสรรคในการประสานงาน ได้แก่การสื่อความหมาย การขาดเครื่องมือสื่อสาร ความล่าช้าเนื่องจากระบบไปรษณีย์ และการคมนาคม และการประสานความร่วมมือซ้ำซ้อน ในด้านความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน โดยภาพรวม ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นักเรียน ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงาน

โดยเฉพาะขั้นตอนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดทั้งนี้ต้องการให้มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติปีละ 1 ครั้ง ควรจัดทำคู่มือการดำเนินงานที่ชัดเจนและมีการเปลี่ยนแปลงน้อย รวมทั้งให้มีการประชุมชี้แจง ผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและให้ผู้ปกครองมีส่วนรับรู้ในการกู้ยืมและใช้จ่ายของนักเรียน

ในเรื่องการจัดทำสัญญากู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา พบว่า ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามแนวทางการจัดทำสัญญากู้ยืมเงินในระดับมาก โดยเห็นว่า หลักเกณฑ์ที่ใช้ประกอบพิจารณาอนุมัติให้กู้ยืมเงินที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ฐานะครอบครัว อาชีพผู้ปกครอง หลักฐานที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองรายได้ของผู้ปกครอง และ สำเนาบัตรของผู้กู้ยืมเงิน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชาชนและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชาชนและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ได้แก่

นิสิต/นักศึกษาที่ยื่นขอกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดที่ศึกษาในสถานศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2539-2552 โดยศึกษาในสถานศึกษา10แห่งดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
4. มหาวิทยาลัยพายัพ
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
6. โรงเรียนพณิชยการเชียงใหม่
7. โรงเรียนป्लीเทคนิคลานนา
8. โรงเรียนนมโทรเทคโนโลยี
9. โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์เชียงใหม่
10. เชียงใหม่บริหารธุรกิจนานาชาติ

1.1.2. ประชากรที่ใช้ในการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา การศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคม

ของผู้ที่ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และการศึกษาสภาพ ปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่

1.1.2.1 นิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1-6 ใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยพายัพ ที่กู้ยืมเงินจาก กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในปีการศึกษา 2552

1.1.2.2 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัย พายัพ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่ม โอกาสทางการศึกษา ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และ การศึกษา สภาพ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเมื่อไม่ทราบขนาดของประชากร ใช้สูตรดังนี้ ธีรวุฒิ เอ กะกุล (2549:135-136)

$$n = \left(\frac{Z}{e} \right)^2 p (1-p)$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

Z แทน คะแนนมาตรฐาน Z ณ ระดับที่ α

e แทน ขอบเขตความคลาดเคลื่อน

P แทน สัดส่วนของการวัดที่ตัวอย่างจะแสดงออกถึงสิ่งที่ต้องการจะศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ที่ได้รับเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ กำหนดให้ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% ค่าความคลาด เคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 แทนค่าลงในสูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง กรณีไม่ทราบ ขนาดประชากร ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \left(\frac{1.96}{0.05} \right)^2 (0.4)(0.5) \\ &= 368.79 \\ &\approx 420 \end{aligned}$$

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

โดยจากกศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยคาดได้ว่าจำนวนประชากรในงานวิจัยนี้ประชากรมีจำนวนเป็นหลักหมื่น

จากการคำนวณขนาดตัวอย่างจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 420 คน ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างประเภทนักศึกษาจะใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Statified Random Sampling) และการเลือกแบบบังเอิญ จำนวน 420 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างประเภทบุคลากร ที่เกี่ยวข้องกับกยศ. ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เพื่อให้ได้ตัวแทนมหาวิทยาลัยละ 4-5 คน เป็นจำนวน 18 คนตามจำนวนเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานอยู่ในสถาบันการศึกษานั้น

โดยแบ่งตามประเภทของมหาวิทยาลัยแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยรัฐ 3 แห่ง และมหาวิทยาลัยเอกชน 1 แห่ง

ตาราง 9 จำนวน นิสิต/นักศึกษา และบุคลากร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสถานศึกษา

ประเภท สถานศึกษา	ชื่อสถานศึกษา	นิสิต/ นักศึกษา (คน)	เจ้าหน้าที่ (คน)
มหาวิทยาลัยรัฐ	1.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	105	5
	2.มหาวิทยาลัยแม่โจ้	105	5
	3.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	105	4
	รวม	315	14
มหาวิทยาลัยเอกชน	1.มหาวิทยาลัยพายัพ	105	4
	รวม	105	4
รวมทั้งสิ้น		420	18

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบบันทึกและแบบสอบถาม ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้การประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2539 – 2552 ได้แก่ แบบสำรวจและแบบสอบถาม

โดยในส่วนของแบบสำรวจใช้ในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. นิสิต/นักศึกษาที่ยื่นขอกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2539-2552
2. นิสิต/นักศึกษาที่ได้รับสิทธิการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2539-2552
3. นิสิต/นักศึกษาทั้งหมดที่เข้าเรียนในสถานศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2539-2552

ในส่วนแบบสอบถามใช้ถามความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาในการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ คือแบบสอบถาม โดยจะสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้ได้รับเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้รับเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2539-2551 คือแบบสอบถามโดยสำรวจข้อมูลของผู้ที่ได้รับเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ เพศ คณะ ภูมิลำเนา จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษา รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดาและมารดา หรือผู้ปกครอง และหนี้สินของครัวเรือน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสภาพการ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิต/นักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นลักษณะแบบเลือกตอบ (Check list) และ แบบคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended)

ตอนที่ 2 ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษา มีลักษณะแบบเลือกตอบ (Check list) และ แบบคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended)

ตอนที่ 3 สภาพการ และ ปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่มีลักษณะเป็น แบบวัดประเมินค่า (Rating scale) และ แบบคำถามปลายเปิด (Open-ended)

ขั้นตอนในการเตรียมแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากงานวิชาการต่างๆ อันได้แก่ ตำรา หนังสือ เอกสารและบทความทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลที่ต้องการในการวิจัย แล้วพิจารณาเกี่ยวกับหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมายพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวกับรูปแบบที่มีการใช้คำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด

2. สร้างแบบสอบถามโดยเขียนคำถามต่างๆให้สอดคล้องกับหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น

3. นำแบบสอบถามที่ได้ร่างไปเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความครอบคลุมในเนื้อหา สำนวน ภาษาที่ใช้รวมทั้งครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. ปรับแก้แบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้มีความเที่ยงตรง

5. ดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความชัดเจนของภาษา เนื้อหา เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity)

6. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไข และนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง

7. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม เมื่อตรวจสอบแล้วก็นำมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำมา

8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้(Try Out)กับนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)โดยใช้สูตร(พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 125-126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n หมายถึง จำนวนข้อ

S_i^2 หมายถึง ค่าความแปรปรวนแต่ละข้อ

s_i^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

ผลการคำนวณสรุปได้ว่าค่า $\alpha=0.87$ แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเพียงพอที่จะนำไปใช้

9. ดำเนินการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1.การประเมินผลของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2539-2552 ได้แก่

1.1. เก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ยื่นขอกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

1.2. เก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ได้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

1.3. เก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดในจังหวัดเชียงใหม่

1.4. เก็บรวบรวมจำนวนประชากรวัยเรียนอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

1.5. เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจากสำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.การประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิตนักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ในปี 2539-2552 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา

3.การศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตผู้ที่ได้รับการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิต/นักศึกษาที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

4. การศึกษาสภาพการปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ประเมินความคิดเห็นที่ได้จากนิสิต/นักศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามแล้วจะเป็นขั้นตอนการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาลงรหัสแบบสอบถามและบันทึกข้อมูล
3. นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

(Statistical Package for the Social Science Personal Computer) for Windows วิเคราะห์ข้อมูลจากการหาค่าทางสถิติต่าง ๆ ได้แก่

- ค่าร้อยละ (Percentage)
- ค่าเฉลี่ย (Mean)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- การวัดระดับตัวแปร โดยวิธี Rating Scale ซึ่งผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย

ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นเห็นเกี่ยวกับสภาพการเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นเห็นเกี่ยวกับสภาพการเกี่ยวกับการบริหารจัดการของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่ามีความเหมาะสมมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นเห็นเกี่ยวกับสภาพการเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นเห็นเกี่ยวกับสภาพการเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่ามีความเหมาะสมน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นเห็นเกี่ยวกับสภาพการเกี่ยวกับการบริหารจัดการของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่ามีความเหมาะสมน้อยที่สุด

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติพรรณนา หรือสถิติภาคบรรยาย (Descriptive Statistic) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ เก็บแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย

4.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนต่อร้อย ซึ่งเป็นการอธิบายข้อมูลเบื้องต้น เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรดังนี้ (กานดา พุนลาภทวี. 2530: 15)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

โดยที่ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

4.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คือค่าที่หาได้โดยนำผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด โดยใช้สูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 137)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายที่ได้จากการแก้ไขเครื่องหมายของส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้ (กานดา พุนลาภทวี. 2530: 70-71)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD

แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$

แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$

แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N

แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูล 2 ระดับ

1. ข้อมูลทุติยภูมิมีจุดมุ่งหมายเพื่อการประเมินผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา
2. ข้อมูลปฐมภูมิใช้ในการศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้กู้ยืมเงินของทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อประเมินผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และ ศึกษาสภาพ ปัญหา และ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยนำเสนอตั้งปรากฏใน ตอนที่ 1- 4 ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในความหมายผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 3 การประเมินผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 4 สภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่1 การประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในเขตจังหวัดเชียงใหม่

การประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดใหม่ได้กระทำโดยการวิเคราะห์สัดส่วนของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะวิเคราะห์สัดส่วนผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมดข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งจัดเก็บรวบรวมโดยสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2539-2552 การวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเสนอสัดส่วน แยกตามสถาบันการศึกษา และระดับการศึกษา ดังรายละเอียดในตาราง 10 – 12

ตาราง 10 ร้อยละผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและผู้ได้รับสิทธิกู้เงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อนิสิต/นักศึกษาแยกตามระดับการศึกษา

ปี	ม.รัฐ		ม.เอกชน		รวม ม.รัฐ		รวม ม.เอกชน		รวมปตรี		รวม ปวส.		รวมทั้งหมด					
	ระดับ ป.ตรี	ระดับ ปวส.	ระดับ ป.ตรี	ระดับ ปวส.														
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)
2539	99.04	14.46				8.06			99.04	14.46		8.06	99.04	11.26			99.04	11.26
2540	99.48	34.28				23.14			99.48	34.28		23.14	99.47	28.71			99.47	28.71
2541	99.69	48.32				35.93			99.69	48.32		35.93	99.69	42.12			99.69	42.12
2542	99.69	51.44	57.65			45.19	100	51.02	78.67	51.44	100	48.11	99.69	48.32	78.82	51.02	89.25	49.67
2543	99.80	54.65	89.22			47.73	100	45.45	94.51	54.65	100	46.59	99.80	51.19	94.61	45.45	97.20	48.32
2544	99.80	59.73	87.96			53.38	71.30	62.38	93.88	59.73	71.30	54.19	99.80	56.55	79.63	62.38	89.71	59.46
2545	99.74	56.96	81.10			46.75	85.04	46.22	90.42	56.96	85.04	45.95	99.74	51.85	83.07	46.22	91.40	49.03
2546	99.83	51.99	86.51		89.65	43.21	85.14	48.32	93.17	51.99	87.39	48.36	94.74	47.60	85.82	48.32	90.28	47.96
2547	99.80	57.39	82.04		93.25	44.92	33.87	7.61	90.92	57.39	63.56	26.26	96.53	51.15	57.95	7.61	77.24	29.38
2548	99.80	41.73	63.73		92.12	47.52	34.40	9.81	81.77	41.73	63.26	28.66	95.96	44.63	49.06	9.81	72.51	27.22
2549	99.95	45.28	49.54		92.10	33.45	93.84	43.15	74.75	45.27	92.97	38.30	96.03	39.37	71.69	43.15	83.86	41.26
2550	96.79	35.88	66.28			40.59	86.89	37.87	81.53	35.88	86.89	39.23	96.79	38.23	76.58	37.87	86.68	38.05
2551	94.42	34.41	78.19				89.62	35.90	86.31	34.40	89.62	35.90	94.42	34.40	83.90	35.90	89.16	35.15
2552	89.90	33.96	77.06	48.83			85.02	54.14	83.48	41.39	85.02	54.14	89.90	33.96	81.04	51.48	85.47	42.72
รวม	98.41	44.32	74.48	48.83	91.78	39.16	78.65	40.17	89.12	44.85	84.09	38.06	97.28	41.38	76.56	39.93	89.36	39.31

(1),(3),(5),(7),(9),(11),(13),(15),(17) หมายถึง ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
 (2),(4),(6),(8),(10),(12),(14),(16),(18) หมายถึง ผู้ได้รับสิทธิกู้เงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อนิสิต/นักศึกษาทั้งหมด

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละ ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯ และ นิสิต/นักศึกษาทั้งหมด สถาบันการศึกษาของรัฐ

ปี	จำนวน(คน)									ร้อยละ					
	ระดับ ป.ตรี			ระดับ ปวส.			รวม			ระดับ ป.ตรี		ระดับ ปวส.		เฉลี่ยรวม	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
2539	4598	2008	1995				4598	2008	1995	99.04	14.46			99.04	14.46
2540	4413	5027	5011				4413	5027	5011	99.48	34.28			99.48	34.28
2541	4735	7654	7640				4735	7654	7640	99.69	48.32			99.69	48.32
2542	5237	9006	8989	795	1379		5237	10385	9784	99.69	51.44	57.65		78.67	51.44
2543	5515	8779	8767	1729	1938		5515	10717	10496	99.80	54.65	89.22		94.51	54.65
2544	5850	9937	9923	1658	1885		5850	11822	11581	99.80	59.73	87.96		93.88	59.73
2545	6338	9739	9720	1429	1762		6338	11501	11149	99.74	56.96	81.10		90.42	56.96
2546	7764	9805	9791	1327	1534		7764	11339	11118	99.83	51.99	86.51		93.17	51.99
2547	8449	10256	10237	1220	1487		8449	11743	11457	99.80	57.39	82.04		90.92	57.39
2548	28240	10398	10378	789	1238		28240	11636	11167	99.80	41.73	63.73		81.77	41.73
2549	31724	12622	12616	489	987		31724	13609	13105	99.95	45.28	49.54		74.75	45.27
2550	34926	11828	11453	566	854		34926	12682	12019	96.79	35.88	66.28		81.53	35.88
2551	46383	14756	13909	911	1165		46383	15921	14820	94.42	34.41	78.19		86.31	34.40
2552	50060	15116	15012	541	702	1108	51168	15818	15553	99.31	33.96	77.06	48.83	98.32	41.39
รวม	244232	136931	135441	11454	14931	1108	245340	151862	146895	98.40	44.32	74.48	48.83	90.17	44.84

หมายเหตุ คอลัมน์ที่ (1),(4),(7) หมายถึง จำนวน นิสิต/นักศึกษาทั้งหมด คอลัมน์ที่ (2),(5),(8) หมายถึง จำนวน ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯ คอลัมน์ที่ (3),(6),(9) หมายถึง จำนวน ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ

(10)=(3)/(2)

(11)=(3)/(1)

(12)=(6)/(5)

(13)=(6)/(4)

(14)=(9)/(8)

(15)=(9)/(7)

จากตาราง 11 จำนวน นิสิต/นักศึกษาทั้งหมด ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนและผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ในระดับปริญญาตรีที่อยู่ในสถาบันการศึกษาของรัฐ มีเพียง ปี 2550 ที่มีจำนวน นิสิต/นักศึกษา ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนและผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ ที่ลดลง จากปี 2549 โดยลดลงเป็น ร้อยละ 9.167 , 6.29 และ 9.218 ตามลำดับ โดยที่มีจำนวนนิสิต/นักศึกษา ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนและผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ เฉลี่ยอยู่ที่ 17446 คน , 9780 คน และ 9674 คน ตามลำดับ ในส่วนของระดับ ปวส. ที่อยู่ในสถาบันการศึกษาของรัฐ จะมี จำนวน นิสิต/นักศึกษา ทั้งหมด ผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนและผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ เฉลี่ยอยู่ที่ 1041 คน , 1357 คน และ 1108 คนตามลำดับ

โดยตาราง 11 จากการวิเคราะห์ข้อมูลปี 2539-2552 ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ ร้อยละ 98.40 โดยที่ ทุกปี มีค่าร้อยละสูงกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นเพียงปี 2550 และปี 2551 ที่มีค่าร้อยละ อยู่ที่ 96.79 และ 94.42 ตามลำดับ โดยค่าร้อยละสูงสุดในปี 2549 ร้อยละ 99.95 และค่าต่ำสุดในปี 2551 ร้อยละ 94.42 ในส่วนของร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ ร้อยละ 44.32 โดย มี ปีที่อยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยคือ ปี 2539, 2540, 2548, 2550, 2551, 2552 มีค่าร้อยละ 14.46, 34.28, 41.73, 35.88, 34.41, 33.96 ตามลำดับ นอกจากนั้นมีค่าร้อยละสูงกว่าเฉลี่ยทุกปี โดยค่าร้อยละสูงสุดในปี 2544 ร้อยละ 59.73 และค่าต่ำสุดในปี ร้อยละ 94.42 และในช่วงปี 2539-2544 เป็นช่วงที่ มีค่าร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี สูงขึ้นทุกปี โดย ปี 2540 เพิ่มขึ้น จากปี 2539 เป็นช่วงที่มีการเพิ่มขึ้นสูงชันมากที่สุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 57.82

ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯในระดับ ปวส.มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 74.48 มีค่าสูงสุด ในปี 2543 ร้อยละ 89.22 มีค่าต่ำสุดในปี 2549 ร้อยละ 49.54 โดยมีปีที่มีค่าต่ำกว่า ค่าเฉลี่ย ปี 2542, 2548, 2549, 2550 โดยมีร้อยละ 57.65, 63.73, 49.54 และ 66.28 ตามลำดับ ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดในระดับปวส. มีค่าอยู่ที่ 48.83

ภาพรวมร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯของสถาบันการศึกษาของรัฐ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 90.17 โดยมีค่าสูงสุดอยู่ที่ปี 2541 ร้อยละ 99.69 และค่าต่ำสุดที่ปี 2549 ร้อยละ 74.75 มี 5 ปีที่มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ได้แก่ ปี 2542, 2548, 2549, 2550, 2551 มีค่าร้อยละ 78.67, 88.77, 74.75, 81.53 และ 86.31 ตามลำดับ ในส่วนภาพรวมร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 44.84 โดยมีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 14.46 ในปี 2539 และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 59.73 ในปี 2544 จากปี 2539-2544 มีค่าที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยที่จากปี 2540 ถึงปี 2539 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 58.82 ซึ่งเป็นช่วงที่เพิ่มขึ้นสูงที่สุด

จากตาราง 11 สามารถสรุปได้ ดังนี้ การวัดการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาสามารถวัดได้จาก ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินยืมเพื่อผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ในระดับ ป.ตรี มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าในระดับ ปวส. โดยที่ค่าร้อยละ เฉลี่ย ของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินยืมเพื่อผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ในระดับ ป.ตรี ร้อยละ 98.40 และระดับ ปวส. ร้อยละ 74.48 หากเทียบกันในแต่ละปี ค่าร้อยละของระดับ ป.ตรี มีค่าสูงกว่า ค่าร้อยละของระดับ ปวส.ทุกปี

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละ ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ ผู้ขอยืมเงินกองทุนฯ และ นิสิต/นักศึกษาทั้งหมด สถาบันการศึกษาของเอกชน

จำนวน(คน)									ร้อยละ					
ระดับ ป.ตรี			ระดับ ปวส.			รวม			ระดับ ป.ตรี		ระดับ ปวส.		รวม	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
2539	7645	616				7645		616		8.06				8.06
2540	8298	1920				8298		1920		23.14				23.14
2541	8920	3205				8920		3205		35.93				35.93
2542	8997	4066	49	25	25	9046	25	4091		45.19	100	51.02	100	48.11
2543	8623	4116	44	20	20	8667	20	4136		47.73	100	45.45	100	46.59
2544	7636	4076	1744	1526	1088	9380	1526	5164		53.38	71.30	62.38	71.30	54.19
2545	8083	3779	1759	956	813	9842	956	4592		46.75	85.04	46.22	85.04	45.95
2546	7498	3614	3240	1815	1030	877	9313	4644	4117	89.65	43.21	85.14	48.32	48.36
2547	6830	3290	3068	1931	434	147	8761	3724	3215	93.25	44.92	33.87	7.61	26.26
2548	6056	3124	2878	1529	436	150	7585	3560	3028	92.12	47.52	34.40	9.81	28.66
2549	6103	2217	2042	1518	698	655	7621	2915	2697	92.10	33.45	93.84	43.15	38.30
2550	6009	2439	1645	717	623	7654	717	3062		40.59	86.89	37.87	86.89	39.23
2551			1468	588	527	1468	588	527			89.62	35.90	89.62	35.90
2552			1426	908	772	1426	908	772			85.02	54.14	85.02	54.14
รวม	90698	12245	35445	14928	7338	5697	105626	19583	41142	91.78	39.15	78.65	40.17	38.06

หมายเหตุ คอลัมน์ที่ (1),(4),(7) หมายถึง จำนวน นิสิต/นักศึกษาทั้งหมด คอลัมน์ที่ (2),(5),(8) หมายถึง จำนวน ผู้ขอยืมเงินกองทุนฯ คอลัมน์ที่ (3),(6),(9) หมายถึง จำนวน ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนฯ

(10)=(3)/(2)

(11)=(3)/(1)

(12)=(6)/(5)

(13)=(6)/(4)

(14)=(9)/(8)

(15)=(9)/(7)

จากตาราง 12 จำนวนของนิสิต/นักศึกษาของสถาบันการศึกษาเอกชนในระดับ ป.ตรี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 7558 คน โดยที่มีปีที่มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยคือ ตั้งแต่ช่วงปี 2546-2550 โดยมีจำนวนนักศึกษาอยู่ที่ 7498คน , 6056คน , 6130คน และ 6009คน ตามลำดับ โดยมีจำนวนนิสิต/นักศึกษาสูงสุดและต่ำสุดในปี 2542และ2550 โดยที่มีจำนวน นักศึกษาอยู่ที่ 8997 คน และ 6009 คน ตามลำดับ จำนวนผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯ ในระดับ ป.ตรี มีค่าเฉลี่ย 3061 โดยปีที่มีจำนวนผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯต่ำกว่าค่าเฉลี่ยคือปี 2549 จำนวน 2217 คน จำนวนผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯในระดับ ป.ตรี เฉลี่ยอยู่ที่ 2953 คน โดยมีปีที่มีจำนวนผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย คือ ช่วงปี 2539-2540 และ 2548-2550 โดยมีจำนวนผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯ 616 คน , 1920 คน , 2878 คน , 2042 คน และ 2439 คน ตามลำดับ ในส่วนของ จำนวนของนิสิต/นักศึกษาในระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ย 1357 คน โดยมีจำนวนจำนวนของนิสิต/นักศึกษาในระดับ ปวส. สูงสุดและต่ำสุดในปี 2547และ2542 มีจำนวนจำนวนของนิสิต/นักศึกษาอยู่ที่ 1931 คน และ 49 คนตามลำดับจำนวนผู้ขอยื่นกู้เงินกองทุนฯ ในระดับปวส.เฉลี่ยอยู่ที่ 667คน และ จำนวนผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนระดับ ปวส. เฉลี่ยอยู่ที่ 517 คน

โดยตาราง 12 จากการวิเคราะห์ข้อมูลปี 2539-2552 ของสถาบันการศึกษาของเอกชน ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 91.78 โดยมีเพียงปี 2546 ที่มีค่าร้อยละต่ำกว่าเฉลี่ยอยู่ที่ 89.65 โดยปีที่มีค่าร้อยละสูงสุดและต่ำสุดอยู่ในปี 2547และ2546โดยมีค่าอยู่ที่ร้อยละ 93.25และ 89.65 ตามลำดับ ในส่วนของร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 39.15 โดย มีช่วงที่มีค่าร้อยละเพิ่มขึ้น สองช่วงปีคือ ช่วงปี 2539-2544 จากปี 2539มีค่าอยู่ที่ ร้อยละ 8.06 และในปี 2544 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 53.38 โดยที่จากปี 2544เพิ่มขึ้นจากปี2539คิดเป็น ร้อยละ 84.90 และ ช่วงที่สองคือจากปี 2546-2549 จากปี 2546 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 43.21และในปี 2549 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 47.52 โดยจากปี 2549 เพิ่มขึ้นจากปี 2546 คิดเป็น ร้อยละ 9.07 โดยปีที่มีค่าร้อยละสูงสุดและต่ำสุดอยู่ในปี 2544 และ2539โดยมีค่าอยู่ที่ร้อยละ 53.38และ 8.06 ตามลำดับ

ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯในระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 78.65 มีเพียง3ปีที่มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย คือปี 2544 , 2547และปี 2548 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 71.30 และ 33.87, 34.40 ตามลำดับ มีค่าสูงสุดในปี 2542 และ 2543 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 100 มีค่าต่ำสุดในปี 2547 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 33.87 ในส่วนของร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อนิสิต/นักศึกษา

ทั้งหมดในระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 40.17 มีค่าสูงสุดในปี 2542 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 62.38 มีค่าต่ำสุดในปี 2547 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 7.61

ภาพรวมร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯของสถาบันการศึกษาของเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 84.90 มีปีที่มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย อยู่ 3 ปี คือ ปี 2544 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 71.30 ปี 2547 มีค่าอยู่ที่ 63.56 ปี 2548 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 63.26 และมีปีที่มีค่าร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯเท่ากันคือช่วงปี 2542-2543 มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 100 ในส่วนภาพรวมร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย 38.06 มีค่า สูงสุดและต่ำสุดในปี 2544 และปี 2539 มีค่าร้อยละอยู่ที่ 54.19 และ 8.06 ตามลำดับ

จากตาราง 12 สามารถสรุปได้ ดังนี้ การจัดการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาสามารถวัดได้จาก ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯ ในระดับ ป.ตรี มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าในระดับ ปวส. โดยที่ค่าร้อยละ เฉลี่ย ของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินฯต่อผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนฯ ในระดับ ป.ตรี ร้อยละ 91.78 และระดับ ปวส. ร้อยละ 78.65 หากเทียบกันในแต่ละปี ค่าร้อยละของระดับ ป.ตรี มีค่าสูงกว่า ค่าร้อยละของระดับ ปวส. เกือบทุกปี ยกเว้นในปี 2549 โดยที่ ระดับป.ตรี มีค่าร้อยละ 92.10 และ ระดับปวส.มีค่าร้อยละ 93.84

จากตาราง 10 การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวม นั้น กองทุนฯ สามารถเพิ่มโอกาสได้ ร้อยละ 89.36 ในส่วนของสถาบันของรัฐ มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 89.12 และสถาบันของเอกชน มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ร้อยละ 84.09 ในภาพรวมการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาที่แยกตามระดับการศึกษา ระดับ ป.ตรี มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 97.28 และ ระดับ ปวส.มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 76.56

กล่าวสรุปได้ ว่า กองทุนนั้น มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ใน สถาบันการศึกษาของรัฐสูงกว่าเอกชนโดยที่มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละสูงกว่าอยู่ที่ร้อยละ 5.64 และในระดับ ป.ตรี มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ที่สูงกว่า ระดับ ปวส.โดยที่มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาสูงกว่าอยู่ที่ร้อยละ 21.52

ตอนที่ 2 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของนิสิต/นักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจและสังคมของนิสิต/นักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่โดยการวิเคราะห์จากจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ได้รวบรวมโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลสรุปการนำเสนอแยกตามประเภทสถาบันการศึกษา

ตาราง 13 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวเกี่ยวกับการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
เพศ			
ชาย	128 (40.63)	16 (15.24)	144 (34.29)
หญิง	187 (59.37)	89 (84.76)	276 (65.71)
ชั้นปี			
ชั้นปีที่ 1	109 (34.60)	14 (13.33)	123 (29.29)
ชั้นปีที่ 2	93 (29.52)	17 (16.19)	110 (26.19)
ชั้นปีที่ 3	70 (22.22)	35 (33.33)	105 (25)
ชั้นปีที่ 4	43 (13.65)	39 (37.14)	82 (19.52)

ตาราง13 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	157 (49.84)	78 (74.29)	235 (55.95)
วิทยาศาสตร์	125 (39.68)	4 (3.81)	129 (30.71)
วิทยาศาสตร์การแพทย์	33 (10.48)	23 (21.90)	56 (13.33)
รวม	315 (100)	105 (100)	420 (100)

จากตาราง13 กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศ หญิงมากที่สุด มีจำนวน 276คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยที่ มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศ หญิง จำนวน 187และ 89 ตามลำดับ โดยที่ กลุ่มตัวอย่าง อยู่ในชั้นปีที่1 มากที่สุด จำนวน 123 คิดเป็น ร้อยละ 29.29 รองลงมาเป็นชั้นปีที่2 ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่4 โดย คิดเป็น ร้อยละ 26.19 , 25.00 และ 19.52 ตามลำดับ โดยที่มหาวิทยาลัยของรัฐ มีกลุ่มตัวอย่างเป็น นิสิต/นักศึกษาชั้นปีที่1มากที่สุด 109 คนคิด เป็นร้อยละ 34.60และมหาวิทยาลัยของเอกชนมีกลุ่มตัวอย่างเป็น นิสิต/นักศึกษาชั้นปีที่4มากที่สุด39 คนคิดเป็นร้อยละ 37.14 กลุ่มสาขาวิชาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือกลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ จำนวน 235คน คิดเป็นร้อยละ 55.95 รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ การแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 30.71และ 13.33 โดยที่ในส่วนของ มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัย ของเอกชน มีกลุ่มตัวอย่าง ที่อยู่ในสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มากที่สุดเช่นเดียวกัน โดย คิดเป็นร้อยละ 49.84และ74.29 ตามลำดับ

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่าง จะเป็นเพศหญิง มากที่สุด โดยที่จะอยู่ ชั้นปีที่1 และสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุดทั้งในภาพรวมและ ทั้ง มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัย ของเอกชน

ตาราง 14 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แยกตาม ภูมิภาค จำนวนสมาชิกในครอบครัวและจำนวนสมาชิกที่เล่าเรียนกำลังศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
ภูมิภาค			
ภาคใต้	7 (2.22)	2 (1.90)	9 (2.14)
ภาคกลาง	20 (6.35)	5 (4.76)	25 (5.95)
ภาคเหนือ	266 (84.44)	88 (83.81)	355 (84.52)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20 (6.35)	9 (8.57)	29 (6.90)
ภาคตะวันออก	2 (0.63)	0 (0)	2 (0.48)
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)			
2	8 (2.54)	8 (7.62)	16 (3.81)
3	92 (29.21)	22 (20.95)	114 (27.14)
4	136 (43.17)	41 (39.05)	177 (42.14)
5	43 (13.65)	20 (19.05)	63 (15)
6	26 (8.25)	9 (8.57)	35 (8.33)
7ขึ้นไป	10 (3.17)	5 (4.76)	15 (3.57)

ตาราง 14 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	ม.รัฐ คน (ร้อยละ)	ม.เอกชน คน (ร้อยละ)	รวม คน (ร้อยละ)
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษา(คน)			
1	151 (47.94)	62 (59.05)	213 (50.71)
2	141 (44.76)	34 (32.38)	175 (41.67)
3	16 (5.08)	9 (8.57)	25 (5.95)
4 คน ขึ้นไป	7 (2.22)	0 (0)	7 (1.67)
รวม	315 (100.0)	105 (100.0)	420 (100.0)

จากตาราง 14 ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง มีภูมิลำเนาอยู่ใน ภาคเหนือ ถึงจำนวน 355 คน คิดเป็น ร้อยละ 84.52 รองลงมาคือภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 โดยที่ มหาวิทยาลัยของรัฐ มีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือโดยที่มี ถึงร้อยละ 84.44 และ รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 6.35 เท่ากัน ในส่วนและ มหาวิทยาลัยของเอกชนมีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือโดยที่มี ถึงร้อยละ 83.81 และ รองลงมาคือตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นร้อยละ 8.57

จากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4 คนเป็นกลุ่มที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือ 117 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.14 รองลงมาคือจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีจำนวน 114 คิดเป็นร้อยละ 27.14 โดยที่ มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดอยู่ใน กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกจำนวน 4 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 43.17 และ 39.05 และรองลงมาคือมีจำนวน สมาชิกในครอบครัวจำนวน 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.21 และ 20.45 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษาจำนวน 1 คน เป็นกลุ่มที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด มีจำนวน 213 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.71 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษาจำนวน 2 คน มีจำนวน 175 คิดเป็นร้อยละ 41.67 โดยที่ มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีกลุ่ม ตัวอย่างมากที่สุดอยู่ในกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ

47.94 และ 59.05ตามลำดับ รองลงมาคือมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษาจำนวน 2คน คิดเป็นร้อยละ 44.76และ 32.38

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและ แยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนา อยู่ภาคเหนือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษาจำนวน 1คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด

ตาราง 15 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างแยกตาม ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา

ระดับการศึกษา	การศึกษาของบิดา			การศึกษาของมารดา		
	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ประถมศึกษาตอนต้น	102 (32.38)	31 (29.52)	133 (31.67)	111 (35.24)	25 (23.81)	136 (32.38)
ประถมศึกษาตอนปลาย	82 (26.03)	24 (22.86)	106 (25.24)	95 (30.16)	34 (32.38)	129 (30.71)
มัธยมศึกษาตอนต้น	32 (10.16)	7 (6.67)	39 (9.29)	31 (9.84)	10 (9.52)	41 (9.76)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	43 (13.65)	12 (11.43)	55 (13.10)	44 (13.97)	14 (13.33)	58 (13.81)
ปวส./อนุปริญญา	24 (7.62)	11 (10.48)	35 (8.33)	14 (4.44)	6 (5.71)	20 (4.76)
ปริญญาตรี	30 (9.52)	10 (9.52)	40 (9.52)	17 (5.40)	7 (6.67)	24 (5.71)
ปริญญาโท	1 (0.32)	2 (1.90)	3 (0.71)	3 (0.95)	1 (0.95)	4 (0.95)
ปริญญาเอก	0 (0)	3 (2.86)	3 (0.71)	0 (0)	4 (3.81)	4 (0.95)
อื่นๆ	1 (0.32)	5 (4.76)	6 (1.43)	0 (0)	0 (0)	4 (0.95)
รวม	315 (100)	105 (100)	420 (100)	315 (100)	105 (100)	420 (100)

จากตาราง15 ระดับการศึกษาของบิดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน ระดับการศึกษาของบิดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 133คน , 102คน และ 31คน คิดเป็นร้อยละ 31.67, 32.38 และ 29.52 ตามลำดับ รองลงมาคือระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 106 คน , 82 คน และ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.34 , 26.03 และ 22.86 ตามลำดับ ในส่วนของระดับการศึกษาของมารดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 136คน คิดเป็นร้อยละ 32.38 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 129 คน คิดเป็น 30.71 มหาวิทยาลัยของรัฐระดับการศึกษาของมารดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 35.24 รองลงมาคือระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 95 คน คิดเป็น 30.16 มหาวิทยาลัยของเอกชนระดับการศึกษาของมารดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 32.38 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 25 คน คิดเป็น 23.81

สรุป ระดับการศึกษาของบิดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน ระดับการศึกษาของบิดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนต้น ในส่วนของระดับการศึกษาของมารดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนต้น ทั้งในภาพรวมและ มหาวิทยาลัยของรัฐ แต่ของมหาวิทยาลัยเอกชนระดับการศึกษาของมารดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 16 จำนวนและค่าร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตามอาชีพหลัก
และรายได้จากอาชีพหลักบิดา

ตัวแปรที่ศึกษา	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
อาชีพหลักบิดา			
ภาคเกษตร	127 (40.32)	40 (38.10)	167 (39.76)
นอกภาคเกษตร	156 (49.52)	52 (49.52)	208 (79.52)
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	32 (10.16)	13 (12.38)	45 (10.71)
รายได้อาชีพหลักบิดา (ต่อเดือน)			
ไม่มีรายได้	32 (10.16)	13 (12.38)	45 (10.71)
1 - 10,000 บาท	242 (76.83)	77 (73.33)	319 (75.95)
10,000 -20000 บาท	25 (7.94)	15 (14.29)	40 (9.52)
20000-30000 บาท	9 (2.86)	0 (0)	9 (2.14)
30000บาท ขึ้นไป	7 (2.22)	0 (0)	7 (1.67)
รวม	315 (100)	105 (100)	420 (100)
รายได้เฉลี่ยบิดาต่อปี	103092	95220	99156

จากตาราง 16 อาชีพหลักของบิดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน คือ ทำอาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด จำนวน 208 คน , 156 คน และ 52 คน คิดเป็น ร้อยละ 79.52, 49.52 และ 49.52 ตามลำดับ โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน จำนวน 45 คน , 32 คน และ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71, 10.16 และ 12.38 ตามลำดับ รายได้จากอาชีพหลักของบิดาส่วนใหญ่ ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนอยู่ในช่วงไม่เกิน 10000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 319 คน, 242 คน และ 77 คิดเป็น ร้อยละ 75.95, 76.83 และ 73.33 ตามลำดับ รองลงมาคือรายได้ 10000-20000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 40 คน , 25 คน และ 15 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.52, 7.94 และ 14.29 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาไม่มีรายได้โดยที่จำนวนและร้อยละ เท่ากับ กลุ่มตัวอย่างที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยรวมของบิดาต่อปี โดยรวมอยู่ที่ 99156 บาทต่อปี มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 103092 บาทต่อปี และ 95220 บาทต่อปีตามลำดับ

สรุป อาชีพหลักของบิดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน คือ ทำอาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด โดยรายได้จากอาชีพหลักของบิดาส่วนใหญ่ รายได้ไม่เกิน 10000 บาทต่อเดือน และมีรายได้เฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 99156 บาทต่อปีในภาพรวม ในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 103092 บาทต่อปี และ 95220 บาทต่อปี

ตาราง 17 จำนวนและค่าร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตามอาชีพหลัก
และรายได้จากอาชีพหลักมารดา

ตัวแปรที่ศึกษา	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
อาชีพหลักมารดา			
ภาคเกษตร	130 (41.27)	43 (40.95)	173 (41.19)
นอกภาคเกษตร	153 (48.57)	42 (40)	195 (46.43)
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	30 (9.52)	20 (19.05)	50 (11.90)
รายได้อาชีพหลักมารดา (ต่อเดือน)			
ไม่มีรายได้	30 (9.52)	20 (19.05)	50 (11.90)
1-10,000 บาท	267 (84.76)	71 (67.62)	338 (80.48)
10,000 -20000 บาท	11 (3.49)	9 (8.57)	20 (4.76)
20000-30000 บาท	7 (2.22)	5 (4.76)	12 (2.86)
30000บาท ขึ้นไป	2 (0.63)	0 (0)	2 (0.48)
รวม	315 (100)	105 (100)	420 (100)
รายได้เฉลี่ยมารดาต่อปี	80988	75420	78204
รายได้เฉลี่ยบิดารวมมารดาต่อปี(รายได้เฉลี่ยบิดารวมมารดาต่อเดือน*12)	184080	170640	177360

จากตาราง 17 อาชีพหลักของมารดา ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐ คือ อาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด จำนวน 195 คน และ 153 คน คิดเป็นร้อยละ 46.43 และ 48.57 ตามลำดับ และทำอาชีพในภาคเกษตร จำนวน 173 คน และ 130 คน คิดเป็น ร้อยละ 41.19 และ 41.27 ส่วนของมหาวิทยาลัยของเอกชน อาชีพหลักของมารดา คือ อาชีพที่อยู่ในภาคเกษตรมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 40.95 และทำอาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตร จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 โดยที่ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน มีกลุ่มตัวอย่างที่มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวน 50 คน, 30 คน และ 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.90 , 9.52 และ 19.05 ตามลำดับ รายได้จากอาชีพหลักของมารดาส่วนใหญ่ ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนอยู่ในช่วงไม่เกิน 10000 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 338 คน, 267 คน และ 71 คน คิดเป็นร้อยละ 80.48, 84.76 และ 67.62 ตามลำดับ โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มารดาไม่มีรายได้โดยที่จำนวนและร้อยละเท่ากับ กลุ่มตัวอย่างที่มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้เฉลี่ยของมารดาต่อปี ในภาพรวม อยู่ที่ 78204 บาทต่อปี มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน รายได้เฉลี่ยมารดาต่อปี เท่ากับ 80988 บาทต่อปี และ 75420 บาทต่อปีตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยจากอาชีพหลักรวมของบิดาและมารดาต่อปี ในภาพรวม อยู่ที่ 177360 บาทต่อปี มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน เท่ากับ 184080 บาทต่อปี และ 170640 บาทต่อปี ตามลำดับ

ตาราง 18 จำนวนและค่าร้อยละของสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างแยกตามอาชีพเสริม
และรายได้จากอาชีพเสริม บิดา มารดา

ตัวแปรที่ศึกษา	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
อาชีพเสริมบิดา			
ภาคเกษตร	11 (22.92)	4 (33.33)	15 (25)
นอกภาคเกษตร	37 (77.08)	8 (66.67)	45 (75)
รายได้อาชีพเสริมบิดา (ต่อเดือน)			
1 - 3,000 บาท	35 (72.92)	9 (75)	44 (73.33)
มากกว่า 3,000 บาท	13 (27.08)	3 (25)	16 (26.67)
รวม	48 (100)	12 (100)	60 (100)
รายได้เฉลี่ยจากรายได้เสริมบิดา ต่อปี	51240	37380	44316
อาชีพเสริมมารดา			
ภาคเกษตร	7 (21.88)	3 (25)	10 (22.73)
นอกภาคเกษตร	25 (78.12)	9 (75)	34 (77.27)
รายได้อาชีพเสริมมารดา (ต่อเดือน)			
1 - 3,000 บาท	23 (71.88)	7 (58.33)	30 (68.18)
มากกว่า 3,000 บาท	9 (28.12)	5 (41.67)	14 (31.82)
รวม	32 (100)	12 (100)	44 (100)
รายได้เฉลี่ยจากรายได้เสริม มารดาต่อปี	35112	32496	33804
รายได้เฉลี่ยจากอาชีพเสริมของ บิดาและมารดา	86352	69876	78120
รายได้เฉลี่ยจากอาชีพหลัก+ อาชีพเสริมของบิดาและมารดา ต่อปี (รายได้ต่อเดือน*12)	270432	240516	255480

จากตาราง 18 กลุ่มตัวอย่างมีบิดาที่ประกอบอาชีพเสริม ทั้งหมด 60 คน โดยคิดเป็น 14.29 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อาชีพเสริมของบิดาทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน คือ ทำอาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด จำนวน 45คน, 37 คน และ 8คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 , 77.08 และ 66.67 ตามลำดับ โดยที่มีรายได้จากอาชีพเสริมไม่เกิน 3000บาทต่อเดือน จำนวน 44คน, 35คนและ 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 73.33 , 72.92และ 75.00 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างมีบิดาที่ประกอบอาชีพเสริม ทั้งหมด 44 คน โดยคิดเป็น 1.48 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อาชีพเสริมของมารดาทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน คือ ทำอาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุดจำนวน 34 คน, 25 คน และ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 77.22 , 78.12 และ 75.00 ตามลำดับ โดยที่มีรายได้จากอาชีพเสริมไม่เกิน 3000บาทต่อเดือน จำนวน 30คน, 23คนและ 7คน โดยคิดเป็น 68.18 , 71.88และ 58.33 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยจากอาชีพเสริมของบิดาต่อปี ในภาพรวมอยู่ที่ 44316 บาทต่อปี ในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน เท่ากับ 51240 บาทต่อปี และ 37380 บาทต่อปี ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยจากอาชีพเสริมของมารดาต่อปี ในภาพรวมอยู่ที่ 33804 บาทต่อปี ในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน เท่ากับ 35112 บาทต่อปี และ 32496 บาทต่อปี ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยจากอาชีพหลักรวมอาชีพเสริมของบิดาและมารดา ในภาพรวมอยู่ที่ 255480 บาทต่อปี ในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน เท่ากับ 270432 บาทต่อปี และ 240516 บาทต่อปี ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

การประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ กระทำโดยการวิเคราะห์ร้อยละสัดส่วนค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเงินที่กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาจ่ายให้ต่อเงินที่นิสิต/นักศึกษาออกเองทั้งในส่วนของคุณค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพ โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลปฐมภูมิซึ่งจัดเก็บรวบรวมโดยแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลสรุป การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกตามประเภทของสถาบันการศึกษาศึกษาตามประเภทของสถาบันการศึกษา และประเภทการกู้ยืม ดังนี้

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทการกู้ยืม

ประเภทการ กู้ยืม	ม.เอกชน		ม.รัฐ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กยศ.	102	97.14	297	94.28	399	95.00
กรอ.	3	2.86	18	5.72	21	5.00
รวม	105	100	315	100	420	100.00

จากตาราง 19 กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กู้กองทุน กยศ. มีจำนวน 399 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00 และส่วนที่เหลือเป็นผู้กู้ กรอ. 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 โดยแบ่งเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่ กู้ กยศ. 297 คน เป็นร้อยละ 94.28 และกู้ กรอ. 18 คน ร้อยละ 5.72 ส่วนมหาวิทยาลัยของเอกชนกู้ กยศ. 102 คนเป็นร้อยละ 97.14 และกู้ กรอ. 3 คนเป็นร้อยละ 2.86

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับของการกู้ยืมครั้งแรกการกู้ยืม

ระดับชั้นที่รับการ กู้ครั้งแรก	ม.เอกชน		ม.รัฐ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 4	26	24.76	68	21.59	94	22.38
มัธยมศึกษาปีที่ 5	12	11.43	31	9.84	43	10.23
มัธยมศึกษาปีที่ 6	7	6.66	45	14.28	52	12.38
ชั้นปีที่ 1	50	47.63	154	48.88	204	48.57
ชั้นปีที่ 2	4	3.81	14	4.44	18	4.28
ชั้นปีที่ 3	5	4.76	2	0.63	7	1.66
ชั้นปีที่ 4	1	0.95	1	0.32	2	0.48
รวม	105	100	315	100	420	100

จากตาราง 20 การกู้ยืมครั้งแรก กู้ยืมตอน ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 204 คนคิดเป็น ร้อยละ 48.88 รองลงมาเริ่มกู้เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 22.38

ในการกู้ยืมครั้งแรกทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน เริ่มกู้เมื่อ ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด โดยมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เริ่มกู้ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 154 คิดเป็นร้อยละ 48.88 และมหาวิทยาลัยของเอกชนที่เริ่มกู้ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 50 คิดเป็นร้อยละ 47.63 รองลงมาทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนเป็นที ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 68 และ 26 คิดเป็นร้อยละ 21.6 และ 24.8 ตามลำดับ

สรุป กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กู้กองทุน กยศ.ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน เริ่มกู้เมื่อ ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียน

รับภาระ ค่าใช้จ่ายส่วน ของค่าเล่าเรียน	ม.เอกชน		ม.รัฐ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องจ่ายเพิ่ม	51	48.57	90	28.57	141	33.57
ไม่ต้องจ่ายเพิ่ม	54	51.43	225	71.43	279	66.43
รวม	105	100	315	100	420	100

จากตาราง 21 ในภาพรวมนิสิต/นักศึกษาที่จ่ายค่าเล่าเรียนเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุนจาก กองทุนฯ เป็นจำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.57 โดยแบ่งเป็น นิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาใน มหาวิทยาลัยของรัฐที่จ่ายค่าเล่าเรียนเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุนจาก กองทุนฯ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และนิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของเอกชนที่จ่ายค่าเล่าเรียนเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57

ตาราง 22 จำนวนเงินและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียน

จำนวนเงินที่ภาระ ค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่า เรียนต่อภาคการศึกษา	ม.เอกชน		ม.รัฐ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1-1000 บาท	12	23.52	29	32.22	41	29.07
1001- 2000 บาท	17	33.33	27	30.00	44	31.21
2001 บาทขึ้นไป	22	43.15	34	37.78	56	39.72
รวม	51	100	90	100	141	100

จากตาราง 21 ในภาพรวมจำนวนเงินที่นิสิต/นักศึกษารับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษามากที่สุดอยู่ที่ 2001 บาทขึ้นไป โดยมี จำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 37.78 จำนวนเงินที่นิสิต/นักศึกษารับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษารองลงมาคือ ช่วง 1001-2000 บาท มีจำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 31.21 ในส่วนของ มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน จำนวนเงินที่นิสิต/นักศึกษารับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษามากที่สุดอยู่ที่ 2001 บาทขึ้นไป โดยมี จำนวน 34 และ 22 คิดเป็นร้อยละ 43.15 และ 37.78 จำนวนเงินที่นิสิต/นักศึกษารับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษารองลงมาของมหาวิทยาลัยของรัฐ อยู่ในช่วง 1001-2000 บาท มีจำนวน 17 คนคิดเป็น 33.33 จำนวนเงินที่นิสิต/นักศึกษารับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษารองลงมาของมหาวิทยาลัยของเอกชน อยู่ในช่วงที่ต่ำกว่า 1000 บาท มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22

สรุป นิสิต/นักศึกษาที่จ่ายค่าเล่าเรียนเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯ ในภาพรวม ร้อยละ 33.57 โดยที่ มหาวิทยาลัยเอกชน มีสัดส่วนในการที่นิสิต/นักศึกษาที่จ่ายค่าเล่าเรียนเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุน จากกองทุนฯ มากกว่า มหาวิทยาลัยของรัฐบาล และจำนวนเงิน ที่นิสิต/นักศึกษารับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษาทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยของเอกชน อยู่ที่ 2001 บาทขึ้นไป

ตาราง 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพ

รับภาระค่าใช้จ่าย ส่วนของค่าครองชีพ ต่อเดือน	ม.เอกชน		ม.รัฐ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องจ่ายเพิ่ม	92	87.62	274	86.98	367	87.38
ไม่ต้องจ่ายเพิ่ม	13	12.38	41	13.02	53	12.62
รวม	105	100	315	100	420	100.0

จากตาราง 23 ในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน นิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่ที่จ่ายค่าครองชีพเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯ จำนวน 367 คน , 274 คน และ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 87.38, 86.98 และ 87.62 ตามลำดับ

ตาราง 24 จำนวนเงินและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพ

จำนวนเงินที่ภาระ ค่าใช้จ่ายส่วนของค่า ครองชีพ	ม.เอกชน		ม.รัฐ		รวม	
	จำนวน(คน) N=367	ร้อยละ 100	จำนวน(คน) N=367	ร้อยละ 100	จำนวน(คน) N=367	ร้อยละ 100
1-2000 บาท	49	52.69	133	48.54	182	49.59
2001-3500 บาท	32	34.41	80	29.19	112	30.52
3501 บาทขึ้นไป	12	12.90	61	22.27	73	19.89
รวม	93	100	274	100.0	367	100

จากตาราง 24 ในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน จำนวนเงินที่นิสิต/นักศึกษารับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพมากที่สุดอยู่ที่ ไม่เกิน 2000 บาท ต่อ

เดือน มีจำนวน 182 คน , 133 คนและ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49.59 , 48.54 และ 52.69 ตามลำดับ และจำนวนเงินที่นิสิต/นักศึกษารับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพ รองลงมาคือช่วง 2001-3500 บาทต่อเดือน มีจำนวน 112 คน , 80 คนและ 32 คนคิดเป็น 30.52 , 29.19 และ 34.41 ตามลำดับ

สรุป ในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนนิสิต/นักศึกษา ส่วนใหญ่ที่จ่ายค่าครองชีพเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯ โดยที่จะต้องรับภาระค่าใช้จ่าย ส่วนของค่าครองชีพอยู่ที่ไม่เกินเดือนละ 2000 บาท

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ

ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาตามประเภทการกู้ยืม

ประเภทการกู้ยืมเงิน	$\bar{X}_1$	D_1	$\bar{X}_2$	SD_2
กยศ.	97.98	0.03480	2.03	0.0350
กรอ.	98.62	0.02837	1.38	0.0283
รวม	98.01	0.03450	2.00	0.0347

หมายเหตุ $\bar{X}_1$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

$\bar{X}_2$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

SD_1 หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

SD_2 หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

จากตาราง 25 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา นั้นแยกเป็นประเภทของกองทุนฯ กยศ .มี

ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา อยู่ที่ 97.98 และกรอ.มีค่าเฉลี่ยร้อยละอยู่ที่ 98.62 กรอ. มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาสูงกว่า กยศ.

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วน เงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของนิสิต/นักศึกษา ตามประเภท การกู้ยืม

ประเภทการกู้ยืมเงิน	$\bar{X}_1$	SD_1	$\bar{X}_2$	SD_2
กยศ.	55.71	0.32574	44.28	0.32552
กรอ.	0	0.00000	100.00	0.00000
รวม	52.98	0.33923	47.01	0.33905

หมายเหตุ $\bar{X}_1$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด

$\bar{X}_2$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด

SD_1 หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด

SD_2 หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด

จากตาราง 26 กยศ. มีค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนของ เงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมดอยู่ที่ 55.71 ส่วน กรอ. มีค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วน เงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมดอยู่ที่ 0

การวัดการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาดูสองส่วนคือ ส่วนแรก ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา ในส่วนนี้ เห็นได้ว่า กรอ. สามารถเพิ่ม ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายได้มากกว่า กยศ. ส่วนที่สอง ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วน เงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด กรอ ไม่สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาได้เลย

ส่วนของ กยศ สามารถเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ ร้อยละ 55.71

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาแยกเป็น มหาวิทยาลัย

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}_1$	SD_1	$\bar{X}_2$	SD_2
ประเภทของมหาวิทยาลัย				
มหาวิทยาลัยรัฐ	98.34	0.03293	1.67	0.03324
มหาวิทยาลัยเอกชน	97.02	0.03729	2.98	0.03729
รวม	98.01	0.03450	2.00	0.03472
มหาวิทยาลัย				
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	98.80	0.03574	1.21	0.03605
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	97.14	0.03722	2.88	0.03772
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	99.08	0.01974	0.92	0.01974
มหาวิทยาลัยพายัพ	97.02	0.03729	2.98	0.03729
รวม	98.01	0.03450	2.00	0.03472

หมายเหตุ $\bar{X}_1$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

$\bar{X}_2$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

SD_1 หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

SD_2 หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

จากตาราง 27 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษา ในส่วนของ มหาวิทยาลัยของรัฐ มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 98.34 และ มหาวิทยาลัยเอกชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 97.02 โดยที่แยกพิจารณา ตามราย

มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษา สูงที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 99.08รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ย 98.80 และมหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำที่สุดคือ มหาวิทยาลัยพายัพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 97.02

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของนิสิต/นักศึกษา แยกเป็น มหาวิทยาลัย

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}_1$	SD_1	$\bar{X}_2$	SD_2
ประเภทของมหาวิทยาลัย				
มหาวิทยาลัยรัฐ	50.93	0.36506	49.05	0.36486
มหาวิทยาลัยเอกชน	59.14	0.23697	40.88	0.23695
รวม	52.98	0.33923	47.01	0.33905
มหาวิทยาลัย				
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	45.37	0.24402	54.53	0.24349
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	58.26	0.27241	41.78	0.27235
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	49.15	0.50967	50.85	0.50967
มหาวิทยาลัยพายัพ	59.14	0.23697	40.88	0.23695
รวม	52.98	0.33923	47.01	0.33905

หมายเหตุ $\bar{X}_1$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด
 $\bar{X}_2$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด
 SD_1 หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด
 SD_2 หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด

จากตาราง 28 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนฯต่อค่าครองชีพทั้งหมดในส่วนของ มหาวิทยาลัยของรัฐ มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 50.93 และมหาวิทยาลัยเอกชนมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 59.14 โดยที่แยกพิจารณา ตามรายมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนฯต่อค่าครองชีพทั้งหมด สูงที่สุดคือมหาวิทยาลัยพายัพ รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 59.14 และ 58.26 ตามลำดับและ มหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนฯต่อค่าครองชีพทั้งหมด ต่ำที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อยู่ที่ 45.37

การวัดการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาคูสองส่วนคือ ส่วนแรก ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐได้รับการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนที่จ่ายให้สถานศึกษา ได้มากกว่ามหาวิทยาลัยของเอกชน โดยที่มหาวิทยาลัยที่ได้รับเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนที่จ่ายให้สถานศึกษาได้มากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาและมหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนที่จ่ายให้สถานศึกษาได้น้อยที่สุดคือมหาวิทยาลัยพายัพ ส่วนที่สอง ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนฯต่อค่าครองชีพทั้งหมด มหาวิทยาลัยของเอกชน ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าครองชีพ ได้มากกว่า มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าครองชีพได้มากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยพายัพและมหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าครองชีพได้น้อยที่สุดคือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ
 ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา และสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง
 ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา แบ่งตามคณะที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	$\bar{X}_1$	SD ₁	$\bar{X}_2$	SD ₂
มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	98.12	0.0256	1.87	0.0256
วิทยาศาสตร์	98.46	0.0245	1.55	0.0251
วิทยาศาสตร์การแพทย์	98.38	0.0221	1.61	0.0221
รวม	98.32	0.0241	1.68	0.0243

หมายเหตุ $\bar{X}_1$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

$\bar{X}_2$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

SD₁ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

SD₂ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินที่นิสิต/นักศึกษาต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา

จากตาราง 29 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาแยกตามสาขาวิชา สาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ รองลงมาคือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ และ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีค่าเฉลี่ย 98.46 , 98.36 และ 98.12 ตามลำดับ

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด และ สัดส่วนของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด ของนิสิต/นักศึกษา แบ่งตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	$\bar{X}_1$	SD ₁	$\bar{X}_2$	SD ₂
มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	53.58	0.2952	46.43	0.2952
วิทยาศาสตร์	57.50	0.3170	42.52	0.3170
วิทยาศาสตร์การแพทย์	43.13	0.2159	56.86	0.2159
รวม	51.40	0.2760	48.60	0.2760

หมายเหตุ $\bar{X}_1$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด
 $\bar{X}_2$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด
SD₁ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด
SD₂ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าครองชีพที่ต้องรับภาระเองต่อค่าครองชีพทั้งหมด

จากตาราง 30 ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด แยกตามสาขาวิชา สาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ รองลงมาคือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยมีค่าเฉลี่ย 57.50 , 53.58 และ 43.13 ตามลำดับ

การวัดการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาดูสองส่วนคือ ส่วนแรก ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนที่จ่ายให้สถานศึกษา ต่อ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษา สาขาวิชาที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้มากที่สุดคือ สาขาวิทยาศาสตร์และสาขาที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้น้อยที่สุดคือสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนที่สอง ค่าเฉลี่ยร้อยละของสัดส่วนเงินสนับสนุนค่าครองชีพของกองทุนต่อค่าครองชีพทั้งหมด สาขาที่ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่า

ครองชีพได้ และมหาวิทยาลัยของเอกชนได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนค่าครองชีพได้มากกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ โดยที่ มหาวิทยาลัยของเอกชนเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 59.14 มหาวิทยาลัยของรัฐเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 50.93 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนค่าครองชีพมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยพายัพโดยที่มหาวิทยาลัยพายัพเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 59.14 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนค่าครองชีพน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 45.37 สาขาวิชาที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนค่าครองชีพมากที่สุดคือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ โดยที่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนค่าครองชีพได้ร้อยละ 57.50 สาขาวิชาที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนค่าครองชีพน้อยที่สุดคือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยที่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์เพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนค่าครองชีพได้ร้อยละ 43.13

ตอนที่ 4 สภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาสภาพปัญหา และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของนิสิต/นักศึกษาและผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กระทำโดยการวิเคราะห์ค่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์จากความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลปฐมภูมิซึ่งจัดเก็บรวบรวมโดย แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอ แยกตามประเภทสถาบันการศึกษา ตามด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด ใน 7 ด้านคือ ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม ด้านการค้ำประกัน ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน ด้านวิธีการชำระหนี้ และด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้ ผลการศึกษาสามารถสรุปเป็นปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยในแต่ละด้านดังตาราง

ตาราง 31 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
ปัญหาด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
1. การตรวจสอบคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมไม่รัดกุม/นักศึกษาหาเงินไปใช้ไม่เหมาะสม/ได้รับโอกาสในการกู้ยืมอย่างไม่เท่าเทียมกัน	34 (45.33)	6 (33.33)	40 (43.01)
2. คุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมมากเกินไป/กำหนดรายได้ของผู้ปกครองต่ำเกินไป/คุณสมบัติไม่ครบทำให้กู้เงินไม่ได้	18 (24)	5 (27.78)	22 (23.66)
3. เกิดความล่าช้าของระบบและขั้นตอนการเตรียมเอกสาร/ความยุ่งยากของขั้นตอน/นักศึกษาผู้กู้ยืมมีจำนวนมาก/การสื่อสารประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง	13 (17.33)	4 (22.22)	18 (19.35)
4. จำนวนเงินกู้ยืมค่าเทอมและค่าครองชีพต่ำเกินไปไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย	8 (10.67)	2 (11.11)	10 (10.75)
5. อื่นๆ	2 (2.67)	1 (5.56)	3 (3.23)
รวม	75 (100)	18 (100)	93 (100)

จากตาราง 31 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน โดยเรื่องที่มีปัญหามากที่สุด การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้ไม่รัดกุม /ได้รับโอกาสในการกู้ยืมอย่างไม่เท่าเทียมกันจำนวน 40คนคิดเป็นร้อยละ 43.01 ซึ่งทั้งใน

มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน มีปัญหาเรื่อง การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้ไม่รัดกุม /ได้รับโอกาสในการกู้ยืมอย่างไม่เท่าเทียม โดยที่มีจำนวน 18คนและ 5คน โดยคิดเป็นร้อยละ 24และ 27.78 ตามลำดับ ปัญหาที่ รองลงมาคือ คุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมมากเกินไป/กำหนดรายได้ของผู้ปกครองต่ำเกินไป/คุณสมบัติไม่ครบทำให้กู้เงินไม่ได้ โดยทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน พบปัญหานี้รองเป็นอันดับสองคิดเป็นร้อยละ 19.35 , 17.33 และ 22.22 ตามลำดับ

ตาราง 32 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

ข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
1.ตรวจสอบคุณสมบัติอย่างรัดกุม/ พิจารณารายได้ของผู้ปกครองและความประพฤติของนักศึกษาเป็นหลัก/ควรกำหนดรายได้ผู้ปกครองให้สูงกว่านี้	25 (46.29)	8 (47.06)	33 (46.48)
2. คนจนคนรวยควรมีสิทธิเท่าเทียม/สำรวจความต้องการละเปิดโอกาสให้ได้สิทธิกู้ยืมเงินทุกคน/ให้นักศึกษาปริญญาโทและผู้มีงานทำกู้ยืม	13 (24.07)	4 (23.53)	17 (23.94)
3. ลดขั้นตอนการขอกู้ยืมและการเตรียมเอกสารให้มีความสะดวกมากขึ้น	7 (12.96)	1 (5.88)	8 (11.27)
4. ควรเพิ่มจำนวนวงเงินกู้	3 (5.56)	3 (17.65)	6 (8.45)
5. คุณสมบัติครบถ้วนดีอยู่แล้ว	3 (5.56)	0 (0)	3 (4.23)
6. อื่นๆ	3 (5.56)	1 (5.88)	4 (5.63)
รวม	54 (100)	17 (100)	71 (100)

จากตาราง 32 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมมากที่สุดคือ ตรวจสอบคุณสมบัติอย่างรัดกุม/ พิจารณารายได้ของผู้ปกครองและความประพฤติของนักศึกษาเป็นหลัก/ควรกำหนดรายได้

ผู้ปกครองให้สูงกว่านี้ โดยทั้งในภาพรวม และแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 46.48 , 46.29 และ 47.06 ตามลำดับ และ ข้อเสนอแนะรองลงมาคือ เรื่องคนจนคนรวยควรมีสิทธิเท่าเทียม/สำรวจความต้องการละเปิดโอกาสให้ได้สิทธิกู้ยืมเงินทุกคน/ให้นักศึกษาปริญญาโทและผู้มีงานทำกู้ยืม ทั้งในภาพรวม และแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 23.54 , 24.07 และ 23.53

ตาราง 33 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านขอเขตการให้กู้ยืมเงิน

ปัญหาด้านขอเขตการให้กู้ยืมเงิน	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
1. วงเงินให้กู้ยืมน้อยเกินไปไม่พอใช้จ่าย/กู้ได้เฉพาะบางส่วน ต้องจ่ายส่วนตัวเอง/โอนเงินเข้าบัญชีล่าช้า	27 (54)	9 (64.28)	36 (52.25)
2. เกิดความไม่เท่าเทียมในการพิจารณาให้กู้ยืม/ปริญญาโทไม่สามารถกู้ได้	15 (30)	2 (14.29)	17 (26.56)
3. กระบวนการซับซ้อนยุ่งยาก/ระยะเวลาของระบบกับ ระยะเวลาของมหาวิทยาลัยไม่ตรงกัน/การประชาสัมพันธ์ไม่ ทั่วถึง	5 (10)	2 (14.29)	7 (10.94)
4. ข้อจำกัดของขอเขตการให้กู้ยืมไม่กว้างพอ	3 (6)	1 (7.14)	4 (6.25)
รวม	50 (100)	14 (100)	64 (100)

จากตาราง 33 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของข้อเสนอแนะด้านขอเขตการให้กู้ยืม เรื่องที่มีปัญหามากที่สุดคือ วงเงินให้กู้ยืมน้อยเกินไปไม่พอใช้จ่าย/กู้ได้เฉพาะบางส่วน ต้องจ่ายส่วนตัวเอง/โอนเงินเข้าบัญชีล่าช้า โดยทั้งในภาพรวม และแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 52.25 , 54.00 และ 64.28 ปัญหาที่พบบรองลงมาทั้งในภาพรวม และแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน

คือ เกิดความไม่เท่าเทียมในการพิจารณาให้กู้ยืม/ปริญญาโทไม่สามารถกู้ได้ คิดเป็นร้อยละ 26.56 , 30.00 และ 14.29 ตามลำดับ

ตาราง 34 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ข้อเสนอแนะด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
1. ควรเพิ่มวงเงินกู้และค่าครองชีพ	20 (46.51)	8 (50)	27 (45.76)
2. ควรให้ความเท่าเทียมในการพิจารณาให้กู้ได้ทุกคน/ เพิ่มเพดานรายได้ของผู้ปกครอง/กำหนดขอบเขตการ กู้ยืมเงินที่ชัดเจน	14 (32.56)	7 (43.75)	22 (37.29)
3. ปรับปรุงให้ระบบมีความชัดเจนเป็นขั้นตอนมากขึ้น/ เงินเข้าในวันเดียวกันของทุกเดือน	7 (16.28)	1 (6.25)	8 (13.56)
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์มากกว่านี้	2 (4.65)	0 (0)	2 (3.39)
รวม	43 (100)	16 (100)	59 (100)

จากตาราง 34 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของข้อเสนอแนะด้านขอบเขตการให้กู้ยืม มีข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มวงเงินกู้และค่าครองชีพ มากที่สุด ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 45.67 , 46.51 และ 50.00 ข้อเสนอแนะรองลงมาทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนคือ ควรให้ความเท่าเทียมในการพิจารณาให้กู้ได้ทุกคน/เพิ่มเพดานรายได้ของผู้ปกครอง/กำหนดขอบเขตการกู้ยืมเงินที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 37.29 , 32.56 และ 43.75

ตาราง 35 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านขั้นตอนการกู้ยืม

ปัญหาด้านขั้นตอนการกู้ยืมเงิน	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
1. มีขั้นตอนมากเกินไป/ยุ่งยาก/ล่าช้า/ทำสัญญาบ่อยเกินไป	56 (80)	22 (81.48)	78 (80.41)
2. การแจ้งข่าวสารไม่ครอบคลุม/ระบบค้าง/นักศึกษาบางคนไม่ ถนัดการใช้อินเทอร์เน็ต	6 (8.57)	3 (11.11)	9 (9.28)
3. เอกสารตกหล่น/กรอกข้อมูลผิด	3 (4.29)	1 (3.70)	4 (4.12)
4. ไม่พบมีปัญหา	3 (4.29)	0 (0)	3 (3.09)
5. อื่นๆ	2 (2.86)	1 (3.70)	3 (3.09)
รวม	70 (100)	27 (100)	97 (100)

จากตาราง 35 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของปัญหาด้านขั้นตอนการกู้ยืม ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ มีขั้นตอนมากเกินไป/ยุ่งยาก/ล่าช้า/ทำสัญญาบ่อยเกินไป ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 80.41, 80.00 และ 81.48 ตามลำดับ ปัญหาที่พบรองลงมาทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คือ การแจ้งข่าวสารไม่ครอบคลุม/ระบบค้าง/นักศึกษาบางคนไม่ถนัดการใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 9.28 , 8.57 และ 11.11 ตามลำดับ

ตาราง 35 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านขั้นตอนการ
กู้ยืม

	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
ข้อเสนอแนะด้านขั้นตอนการกู้ยืมเงิน	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
1. ควรมีการลดขั้นตอนให้น้อยลง/ปรับปรุงระบบการทำงาน และระบบอินเทอร์เน็ต	38 (58.46)	14 (53.85)	52 (57.14)
2. ควรมีความรวดเร็วมากขึ้น	13 (20)	6 (23.08)	19 (20.88)
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	10 (15.38)	4 (15.38)	14 (15.38)
4. อื่นๆ	4 (6.15)	2 (7.69)	6 (6.59)
รวม	65 (100)	26 (100)	91 (100)

จากตาราง 36 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของข้อเสนอแนะด้านขั้นตอนการกู้ยืม มีข้อเสนอแนะมากที่สุดทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน ในเรื่อง ควรมีการลดขั้นตอนให้น้อยลง/ปรับปรุงระบบการทำงานและระบบอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 57.14 , 58.46 และ 53.85 รองลงมาคือเรื่อง ควรมีความรวดเร็วมากขึ้น ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 20.88 , 20.00 และ 23.08

ตาราง 37 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านการค้า
ประกัน

ปัญหาด้านการค้าประกัน	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
1. มีปัญหาด้านผู้ค้าประกัน/ผู้ค้าประกันหลายคน/ผู้ค้าประอยู่ไกลจากสถานศึกษา	25 (75.76)	3 (75)	28 (75.66)
2. มีการเซ็นผิด/ลายเซ็นไม่ตรงกัน	3 (9.09)	1 (25)	4 (10.81)
3. ผู้ค้าอาจไม่มีวุฒิภาวะพอ	3 (9.09)	0 (0)	3 (8.11)
4. ควรให้มีการค้าประกันทางอินเทอร์เน็ต	2 (6.06)	0 (0)	2 (5.41)
รวม	33 (100)	4 (100)	37 (100)

จากตาราง 37 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของ ปัญหาด้านการค้าประกัน ปัญหาที่มีมากที่สุดทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คือเรื่อง ปัญหาด้านผู้ค้าประกัน/ผู้ค้าประกันหลายคน/ผู้ค้าประอยู่ไกลจากสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.66 , 75.76 และ 75.00 ปัญหาที่พบบรองลงมาคือ มีการเซ็นผิด/ลายเซ็นไม่ตรงกัน ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 10.81 , 9.09 และ 25.00

ตาราง 38 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านปัญหาด้านการค้าประกัน

ข้อเสนอแนะด้านการค้าประกัน	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
1. ควรลดจำนวนผู้ค้าประกันลงหรือไม่ต้องมีผู้ค้าประกัน/ผู้ค้าเป็นใครก็ได้แต่มีความน่าเชื่อถือเช่น อาจารย์ คนในครอบครัว	13 (61.90)	4 (50)	17 (58.62)
2. หลักฐานในการค้าประกันควรมีความชัดเจนมากกว่านี้	2 (9.52)	1 (12.5)	3 (10.34)
3. ควรลดขั้นตอนลง/ลดดอกเบี้ย/มีการค้าประกันทางอินเทอร์เน็ต	2 (9.52)	1 (12.5)	3 (10.34)
4. ไม่เข้าใจการค้าประกัน	1 (4.76)	1 (12.5)	2 (6.90)
5. อื่นๆ	3 (14.29)	1 (12.5)	4 (13.79)
รวม	21 (100)	8 (100)	29 (100)

จากตาราง 38 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของ ข้อเสนอแนะด้านการค้าประกัน มีข้อเสนอแนะมากที่สุดเรื่อง ควรลดจำนวนผู้ค้าประกันลงหรือไม่ต้องมีผู้ค้าประกัน/ผู้ค้าเป็นใครก็ได้แต่มีความน่าเชื่อถือเช่น อาจารย์ คนในครอบครัว ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็น ร้อยละ 58.62 , 61.90 และ 50.00 โดยมีข้อเสนอแนะสองเรื่องที่เท่ากันทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คือ หลักฐานในการค้าประกันควรมีความชัดเจนมากกว่านี้ และ เรื่อง ควรลดขั้นตอนลง/ลดดอกเบี้ย/มีการค้าประกันทางอินเทอร์เน็ต มีร้อยละ 10.34 , 9.52 และ 12.50

ตาราง 39 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระเงิน

ปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระเงิน	ม.รัฐ คน (ร้อยละ)	ม.เอกชน คน (ร้อยละ)	รวม คน (ร้อยละ)
1. การว่างงาน/เงินเดือนไม่มากพอใช้หนี้	9 (29.03)	3 (27.27)	12 (28.57)
2. การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ ข้อมูล/ กำหนดการลงโทษไม่ชัดเจน	8 (25.81)	3 (27.27)	11 (26.19)
3. ระยะเวลาในการชำระหนี้สั้นไป	5 (16.13)	2 (18.18)	7 (16.67)
4. ไม่ยอมจ่ายเงินตามกำหนด	4 (12.90)	1 (9.09)	5 (11.90)
5. ดอกเบี้ยสูง	3 (9.68)	1 (9.09)	4 (9.52)
6. อื่นๆ	2 (6.45)	1 (9.09)	3 (7.14)
รวม	31 (100)	11 (100)	42 (100)

จากตาราง 39 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระ พบว่ามีสองเรื่องที่พบปัญหาใกล้เคียงกันคือ การว่างงาน/เงินเดือนไม่มากพอใช้หนี้ และ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ ข้อมูล/กำหนดการลงโทษไม่ชัดเจน ซึ่งทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน ปัญหาคือ การว่างงาน/เงินเดือนไม่มากพอใช้หนี้ มีค่าร้อยละ 28.57 , 29.03 และ 27.27 และ ปัญหา การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ ข้อมูล/กำหนดการลงโทษไม่ชัดเจน มีค่าร้อยละ 26.19 , 25.81 และ 27.27

ตาราง 40 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระเงิน

ข้อเสนอแนะด้านหลักเกณฑ์การชำระเงิน	ม.รัฐ คน (ร้อยละ)	ม.เอกชน คน (ร้อยละ)	รวม คน (ร้อยละ)
1. ควรเพิ่มระยะเวลาการชำระเงิน	9 (27.27)	2 (25)	11 (26.83)
2. ลดดอกเบี้ยให้ถูกลงหรือไม่คิดดอกเบี้ย	8 (24.24)	2 (25)	10 (24.39)
3. ควนให้ชำระโดยการผ่อนผันตามเดือนหรือจ่ายครั้งเดียวหมด ตามความเหมาะสมและมีการแจ้งหลังชำระเงิน	6 (18.18)	2 (25)	8 (19.51)
4. ควรมีหลักเกณฑ์ที่เข้มงวด/ชำระเงินก่อนกำหนดหนึ่งเดือน	5 (15.15)	1 (12.5)	6 (14.63)
5. ควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง/ควรมีเอกสารแจกหรือจัดอบรมให้ นักศึกษามีความเข้าใจมากขึ้น	5 (15.15)	1 (12.5)	6 (14.63)
รวม	33 (100)	8 (100)	41 (100)

จากตาราง 40 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของข้อเสนอแนะด้านหลักเกณฑ์การชำระ มีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรเพิ่มระยะเวลาการชำระเงิน ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน มีค่าร้อยละ 26.83 , 27.27 และ 25.00 ข้อเสนอแนะรองลงมาคือ ลดดอกเบี้ยให้ถูกลงหรือไม่คิดดอกเบี้ย มีค่าร้อยละ 24.39 , 24.24 และ 25.25

ตาราง 41 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านปัญหาด้านวิธีการชำระหนี้

ปัญหาด้านวิธีการชำระหนี้	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน	คน	คน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
1. การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ	8	2	10
ข้อมูล/มีความยุ่งยาก	(40)	(50)	(41.66)
2. แหล่งชำระเงินไม่เพียงพอ /ธนาคารมีสาขาน้อย	6	1	7
	(30)	(25)	(29.16)
3.การว่างงาน/ไม่มีเงินเดือน	4	1	5
	(20)	(25)	(20.83)
4.ระยะเวลาการชำระหนี้สั้นไป	1	0	1
	(5)	(0)	(4.17)
5. ดอกเบี้ยสูง	1	0	1
	(5)	(0)	(4.17)
รวม	20	4	24
	(100)	(100)	(100)

จากตาราง 41 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของปัญหาด้านวิธีการชำระหนี้ ปัญหาที่มีมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ ข้อมูล/มีความยุ่งยาก ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 41.66 , 40.00 และ 50.00 และ ปัญหารองลงมาคือ แหล่งชำระเงินไม่เพียงพอ /ธนาคารมีสาขาน้อย มีค่าร้อยละ 29.16 , 30.00 และ 25.00

ตาราง 42 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องข้อเสนอแนะด้านวิธีการชำระหนี้

ข้อเสนอแนะด้านวิธีการชำระหนี้	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
1. ให้ชำระหนี้ดูความเหมาะสมกับอาชีพและเงินเดือน/ตามความ สมัครใจว่าจะจ่ายครั้งเดียวหมดหรือ ผ่อนผัน	8 (26.67)	2 (28.57)	10 (27.03)
2. เพิ่มโอกาสในการชำระหนี้/ชำระทาง ATM / 7-Eleven	7 (23.33)	2 (28.57)	9 (24.32)
3. ควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง/ควรมีเอกสารแจกหรือจัดอบรมให้ นักศึกษามีความเข้าใจมากขึ้น	6 (20)	2 (28.57)	8 (24.62)
4. เพิ่มระยะเวลาการชำระหนี้	6 (20)	1 (14.29)	7 (25.93)
5. ควรแจ้งการชำระหนี้ล่วงหน้าและหลังจากชำระหนี้/ลดดอกเบี้ย ลง	3 (10)	0 (0)	3 (8.11)
รวม	30 (100)	7 (100)	37 (100)

จากตาราง 42 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของข้อเสนอแนะด้านวิธีการชำระหนี้ ข้อเสนอแนะที่พบมากที่สุด ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คือ ให้ชำระหนี้ดูความเหมาะสมกับอาชีพและเงินเดือน/ตามความสมัครใจว่าจะจ่ายครั้งเดียวหมดหรือ ผ่อนผัน คิดเป็นร้อยละ 27.03 , 26.67 และ 28.57 ข้อเสนอแนะรองลงมาคือ เพิ่มโอกาสในการชำระหนี้/ชำระทาง ATM / 7-Eleven คิดเป็นร้อยละ 24.32 , 23.33 และ 28.57

ตาราง 43 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ในเรื่องปัญหาด้านการผ่อนผันชำระหนี้และ การแจ้งชำระหนี้

ปัญหาด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งหนี้	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
1.การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบหรือไม่เข้าใจข้อมูล/การ ไม่ได้รับข่าวสาร	8 (32)	4 (50)	12 (36.36)
2.ระยะเวลาการชำระหนี้สั้นไป	8 (32)	2 (25)	10 (30.30)
3.การว่างงานไม่มีเงินเดือน	5 (20)	1 (12.5)	6 (18.18)
4.ยุ่งยากหลายขั้นตอน	2 (8)	0 (0)	2 (6.06)
5.อื่นๆ	2 (8)	1 (12.5)	3 (9.09)
รวม	25 (100)	8 (100)	33 (100)

จากตาราง 43 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของปัญหาด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบหรือไม่เข้าใจข้อมูล/การไม่ได้รับข่าวสาร ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 36.36 , 32.00 และ 50.00 ปัญหาที่พบรองลงมาคือระยะเวลาการชำระหนี้สั้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.30 , 32.00 และ 25.00

ตาราง 44 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษาในเรื่องข้อเสนอแนะด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้

ข้อเสนอแนะด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งหนี้	ม.รัฐ	ม.เอกชน	รวม
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)
1. ควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง/ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา/แจ้งยอดหนี้และผลการชำระหนี้	7 (50)	3 (50)	10 (50)
2. ควรเพิ่มหรือเลื่อนระยะเวลาตามความเหมาะสม/ไม่ต้องกำหนดวงเงิน/มีการผ่อนผันการชำระหนี้/ลดดอกเบี้ยลง	6 (42.86)	2 (33.33)	8 (40)
3. พัฒนาให้ระบบมีความทันสมัย รวดเร็ว/ลดขั้นตอนการผ่อนผันชำระหนี้	1 (7.14)	1 (16.67)	2 (10)
รวม	14 (100)	6 (100)	20 (100)

จากตาราง 44 ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของข้อเสนอแนะ ด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้ มีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง/ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา/แจ้งยอดหนี้และผลการชำระหนี้ ทั้งในภาพรวมและแยกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 50.00 และ 50.00 ข้อเสนอแนะรองลงมาคือ ควรเพิ่มหรือเลื่อนระยะเวลาตามความเหมาะสม/ไม่ต้องกำหนดวงเงิน/มีการผ่อนผันการชำระหนี้/ลดดอกเบี้ยลง คิดเป็นร้อยละ 40.00 , 42.86 และ 33.33

4.2 สภาพ ปัญหา ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยการจำแนกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่

4.2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นโดยการวัดระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยใช้แบบวัดประเมินค่า

4.2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะ จากการประชุมกลุ่ม (Focus group)

ในการศึกษาสภาพ ปัญหา ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะศึกษาใน 7 ด้านคือ ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม ด้านการค้ำประกัน ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน ด้านวิธีการชำระหนี้ และด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้ ดังนี้

ตาราง 45 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ที่

เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและเป็นรายด้าน

	ม.รัฐ		ม.เอกชน		รวม		ระดับ
การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	n=14		n=4		N = 18		ความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	4.50	0.826	4.37	0.726	4.48	0.864	มากที่สุด
2.ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน	4.02	1.100	3.25	1.258	3.81	1.251	มาก
3.ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม	4.01	1.178	4.57	0.517	4.13	1.161	มาก
4.ด้านการค้ำประกัน	4.29	0.996	4.56	0.611	4.35	0.941	มากที่สุด
5.ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน	4.04	1.092	4.60	0.582	4.16	1.030	มาก
6.ด้านวิธีการชำระหนี้	4.20	0.834	4.77	0.299	4.33	0.809	มากที่สุด
7.ด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้	4.30	0.773	4.94	0.125	4.39	0.746	มากที่สุด
รวม	4.19	0.971	4.43	0.588	4.23	0.971	มากที่สุด

จากตาราง 45 ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด โดยในทุกๆด้านจะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มี 3 ด้านที่อยู่ในระดับ มากคือ ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม และด้านด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน

ตาราง 46 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการดำเนินการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน รายข้อ

ข้อ	ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	ม.รัฐ n = 14			ม.เอกชน n = 4			รวม n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
1	เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ที่มีรายได้ครอบครัวไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี	4.43	0.756	มากที่สุด	3.75	1.258	มาก	4.28	0.895	มากที่สุด
2	เป็นผู้มีผลการเรียนดีหรือผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถาบันการศึกษา	4.50	0.760	มากที่สุด	4.50	0.577	มากที่สุด	4.50	0.707	มากที่สุด
3	เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี ไม่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถาบันการศึกษารายแรง หรือไม่เป็น ผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย	4.57	0.756	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.67	0.686	มากที่สุด
4	ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบหรือประกาศการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัดควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงหรือส่วนราชการอื่นๆ	4.64	0.633	มากที่สุด	4.75	0.500	มากที่สุด	4.67	0.594	มากที่สุด
5	ไม่เคยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาใดๆ มาก่อน	4.43	0.852	มากที่สุด	4.75	0.500	มากที่สุด	4.78	0.548	มากที่สุด

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อ	ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน	ม.รัฐ n = 14			ม.เอกชน n = 4			รวม n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
6	ไม่เป็นผู้ที่ทำงานประจำในระหว่างการศึกษา	4.64	0.633	มากที่สุด	4.25	0.957	มากที่สุด	4.39	0.850	มากที่สุด
7	ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย	4.79	0.579	มากที่สุด	3.25	1.708	มาก	4.33	1.085	มากที่สุด
8	ไม่เป็นหรือเคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	4.64	0.633	มากที่สุด	3.75	1.258	มากที่สุด	4.44	0.856	มากที่สุด
9	ต้องมีอายุในขณะที่ขอกู้ โดยเมื่อนับรวมกับระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี และระยะเวลาผ่อนชำระอีก 15 ปีรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60 ปี	4.36	1.393	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.50	1.249	มากที่สุด
10	หากผู้กู้ไม่ได้ขอกู้ยืมเงินหรือไม่ได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินต่อเนื่องในปีการศึกษาปัจจุบัน และไม่รายงานสถานภาพการศึกษาต่อ คณะกรรมการกองทุนฯ จะถือว่าผู้กู้ได้สำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้ว	4.07	1.269	มากที่สุด	4.75	0.500	มากที่สุด	4.22	1.166	มากที่สุด
รวม		4.50	0.826	มากที่สุด	4.37	0.726	มากที่สุด	4.48	0.864	มากที่สุด

จากตาราง 45 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในภาพรวมรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งมหาวิทยาลัยของรัฐ มีความเหมาะสมรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งรวมทุกข้อและรายข้อ ในส่วนมหาวิทยาลัยของเอกชน มีความเหมาะสมรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทุกข้อมีระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุดยกเว้น 2 ข้อคือ ข้อที่ 1 เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ที่มี

รายได้ครอบครัวไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี และข้อที่ 7 ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 47 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน	ม.รัฐ		ระดับ ความ เหมาะสม	ม.เอกชน		ระดับ ความ เหมาะสม	รวม		ระดับ ความ เหมาะสม
		n = 14			n = 4			n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1	การกำหนดขอบเขตการให้กู้ยืมเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา (กรณี กยศ.) ●สังคมศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ (60,000 บาท/ปี) ●คิ ล ป ก ร ร ม ศ า ส ต ร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ (60,000 บาท/ปี) ●วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (70,000 บาท/ปี) ● เกษตรศาสตร์ (70,000 บาท/ปี) ●สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์ (80,000 บาท/ปี)	4.36	0.745	มากที่สุด	3.25	1.258	มาก	4.11	0.963	มาก
		4.43	0.646	มากที่สุด	3.00	1.414	ปานกลาง	4.11	1.023	มาก
		4.29	0.726	มากที่สุด	3.00	1.414	ปานกลาง	4.00	1.029	มาก
		4.29	0.825	มากที่สุด	3.75	1.500	มาก	4.17	0.985	มาก
		4.29	0.611	มากที่สุด	2.50	1.915	น้อย	3.89	1.231	มาก

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน	ม.รัฐ n = 14		ระดับ ความ เหมาะสม	ม.เอกชน n = 4		ระดับ ความ เหมาะสม	รวม n = 18		ระดับ ความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
2	●แพทยศาสตร์ สัตว									
	แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ (150,000 บาท/ปี)	3.93	1.328	มาก	2.50	1.915	น้อย	3.61	1.539	มาก
	การกำหนดขอบเขตเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา (กรณี กรอ.)									
	●พาณิชย์กรรมหรือบริหารธุรกิจ									
	ศิลปกรรม เกษตรศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ และอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว(25,000 บาท/ปี)	4.21	1.122	มากที่สุด	3.25	1.258	ปานกลาง	4.00	1.188	มาก
	●ช่างอุตสาหกรรม เทคโนโลยี									
	สารสนเทศและการสื่อสารและ ทัศนศาสตร์(30,000บาท/ปี)	4.14	1.167	มาก	3.25	1.258	มาก	3.94	1.211	มาก
	●สังคมศาสตร์ ศิลปะศาสตร์									
	มนุษยศาสตร์ศึกษาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์(60,000 บาท/ปี)	3.86	1.512	มาก	3.50	1.000	มาก	3.78	1.396	มาก
	●วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์									
	และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เกษตรและสิ่งทอ(70,000 บาท/ปี)	3.86	1.167	มาก	3.25	1.258	ปานกลาง	3.72	1.179	มาก
	●สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาล									
	ศาสตร์ เกษตรศาสตร์ (80,000บาท/ปี)	3.71	1.139	มาก	3.00	1.633	ปานกลาง	3.56	1.247	มาก
	●แพทยศาสตร์ สัตว;แพทยศาสตร์									
	ทันตแพทยศาสตร์ (150,000 บาท/ปี)	3.71	1.437	มาก	3.00	1.633	ปานกลาง	3.56	1.464	มาก

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อ	ด้านขอบเขตการให้กู้ยืม	ม.รัฐ n = 14			ม.เอกชน n = 4			รวม n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
3	การกำหนดขอบเขตเงินให้ กู้ยืมเพื่อเป็นค่าครองชีพ (กยศ.) (24,000บาท/ปี)	3.14	1.875	ปานกลาง	3.00	1.826	ปานกลาง	3.11	1.811	ปานกลาง
	รวม	4.02	1.100	มาก	3.09	1.483	ปานกลาง	3.81	1.251	มาก

จากตาราง 47 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก มีเพียง ข้อการกำหนดขอบเขตเงินให้กู้ยืมเพื่อเป็นค่าครองชีพ (กยศ.) (24,000บาท/ปี) มีระดับความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง มหาวิทยาลัยของรัฐ มีระดับความเหมาะสมโดยรวมในระดับมาก ซึ่งพิจารณารายข้อ จะมีระดับความเหมาะสมในระดับ มากที่สุดและมาก จำนวน 6 ข้อเท่ากัน และมี ข้อการกำหนดขอบเขตเงินให้กู้ยืมเพื่อเป็นค่าครองชีพ (กยศ.) (24,000บาท/ปี) ที่อยู่ในระดับ ปานกลาง มหาวิทยาลัยเอกชน มีระดับความเหมาะสมโดยรวมในระดับปานกลาง ซึ่งพิจารณา รายข้อ จะมี 2 ข้อที่มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์(150,000 บาท/ปี) และ สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์เภสัชศาสตร์ (80,000บาท/ปี)

ตาราง 48 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม	ม.รัฐ		ระดับ ความ เหมาะสม	ม.เอกชน		ระดับ ความ เหมาะสม	รวม		ระดับ ความ เหมาะสม
		n = 14			n = 5			n = 19		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1	ความเหมาะสมของขั้นตอนการ กู้ยืมเงินโดยภาพรวม	4.00	0.877	มาก	3.25	1.708	ปานกลาง	3.83	1.098	มาก
2	ต้องดำเนินการขอกู้ยืมผ่าน ระบบ e-Studentloan	4.14	1.167	มาก	4.00	1.414	มาก	4.11	1.183	มาก
3	สถานศึกษาสัมภาษณ์เพื่อ คัดเลือกผู้มีสิทธิ์กู้ยืม กยศ. โดย ผู้พิจารณาคุณสมบัติของผู้กู้ยืม เป็นรายปี ภายในกรอบวงเงินที่ จัดสรรให้	3.71	1.139	มาก	4.75	0.500	มากที่สุด	3.94	1.110	มาก
4	ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจาก สถานศึกษาต้องเปิดบัญชีออม ทรัพย์กับธนาคารกรุงไทยสาขา ใดก็ได้ เพื่อรับโอนเงินค่าครอง ชีพ	3.43	1.453	มาก	5.00	0.000	มากที่สุด	3.78	1.437	มาก
5	ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินทำสัญญา กู้ยืมเงินผ่านระบบ โดยต้องสั่ง พิมพ์สัญญาจำนวน 2 ชุด (ต้นฉบับและคู่ฉบับ) ดำเนินการ ให้ผู้ค้ำประกัน พยาน และ ผู้แทนของสถานศึกษาร่วมลง นามในสัญญาทั้ง 2 ฉบับ พร้อม จัดเตรียมเอกสารประกอบ สัญญาและสัญญาเพื่อส่งให้ สถานศึกษา	4.21	1.477	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.39	1.335	มากที่สุด

ตาราง 48 (ต่อ)

ข้อ	ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม	ม.รัฐ n = 14			ม.เอกชน n = 4			รวม n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
6	ติดต่อสถานศึกษา เพื่อลงนาม และตรวจสอบจำนวนเงินขอกู้ ใน แบบลงทะเบียน / แบบยื่นยัน จำนวนเงินค่าเล่าเรียน และค่า ครองชีพ โดยสถานศึกษาเป็นผู้ ยืนยันความสมบูรณ์ครบถ้วนผ่าน ระบบ	4.29	1.139	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.44	1.042	มากที่สุด
7	นักเรียน นักศึกษารับเงินค่าครอง ชีพเมื่อเปิดเทอม ทางบัญชี ธนาคารกรุงไทย	4.29	0.994	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.44	0.922	มากที่สุด
	รวม	4.01	1.178	มาก	4.57	0.517	มากที่สุด	4.13	1.161	มาก

จากตาราง 48 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืมโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในรายข้อมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อยกเว้น ข้อ ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินทำสัญญากู้ยืมเงินผ่านระบบ โดยต้องส่งพิมพ์สัญญาจำนวน 2 ชุด (ต้นฉบับและคู่ฉบับ) ดำเนินการให้ผู้ค้าประกัน พยาน และผู้แทนของสถานศึกษาร่วมลงนามในสัญญาทั้ง 2 ฉบับ พร้อมจัดเตรียมเอกสารประกอบสัญญาและสัญญาเพื่อส่งให้สถานศึกษา , ข้อ ติดต่อสถานศึกษา เพื่อลงนามและตรวจสอบจำนวนเงินขอกู้ ในแบบลงทะเบียน / แบบยื่นยันจำนวนเงินค่าเล่าเรียน และค่าครองชีพ โดยสถานศึกษาเป็นผู้ยืนยันความสมบูรณ์ครบถ้วนผ่านระบบ และข้อ นักเรียน นักศึกษารับเงินค่าครองชีพเมื่อเปิดเทอม ทางบัญชีธนาคารกรุงไทย มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

มหาวิทยาลัยของรัฐมีความเหมาะสมรวมในระดับมาก และมีข้อที่มีระดับความเหมาะสมระดับมากที่สุด 3 ข้อ คือ ข้อยกเว้น ข้อ ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินทำสัญญากู้ยืมเงินผ่านระบบ โดยต้องส่งพิมพ์

สัญญาจำนวน 2 ชุด (ต้นฉบับและคู่ฉบับ) ดำเนินการให้ผู้ค้ำประกัน พยาน และผู้แทนของสถานศึกษา ร่วมลงนามในสัญญาทั้ง 2 ฉบับ พร้อมจัดเตรียมเอกสารประกอบสัญญาและสัญญาเพื่อส่งให้ สถานศึกษา , ในข้อติดต่อสถานศึกษา เพื่อลงนามและตรวจสอบจำนวนเงินขอกู้ ในแบบลงทะเบียน / แบบยืนยันจำนวนเงินค่าเล่าเรียน และค่าครองชีพ โดยสถานศึกษาเป็นผู้ยืนยันความสมบูรณ์ครบถ้วน ผ่านระบบ และข้อ นักเรียน นักศึกษารับเงินค่าครองชีพเมื่อเปิดเทอม ทางบัญชีธนาคารกรุงไทย นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก

มหาวิทยาลัยเอกชน มีความเหมาะสมรวมในระดับมากที่สุด โดยในรายข้อทุกข้อมีความ เหมาะสมในระดับมากที่สุด มีเพียง 2 ข้อคือ ข้อต้องดำเนินการขอกู้ยืมผ่านระบบ e-Studentloan มีความเหมาะสมในระดับมากและ ข้อความเหมาะสมของขั้นตอนการกู้ยืมเงินโดยภาพรวมมีความ เหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 49 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ที่มีผลต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาด้านการค้ำประกัน เป็นรายข้อ.

ข้อ	ด้านการค้ำประกัน	ม.รัฐ		ระดับ ความ เหมาะสม	ม.เอกชน		ระดับ ความ เหมาะสม	รวม		ระดับ ความ เหมาะสม
		n = 14			n = 4			n = 19		
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1	การกำหนดผู้ค้ำประกันในสัญญากู้ยืมเงิน									
	● บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	4.86	0.363	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.89	0.323	มากที่สุด
	● กรณีที่บิดามารดาเสียชีวิตให้ผู้ปกครองที่รับอุปการะเลี้ยงดูลงนามแทน	4.79	0.426	มากที่สุด	4.75	0.500	มากที่สุด	4.78	0.428	มากที่สุด
	● บุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้น่าเชื่อถือ	4.07	1.592	มาก	4.00	1.155	มาก	4.06	1.474	มาก

ตาราง 49 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการค้าประกัน	ม.รัฐ n = 14			ม.เอกชน n = 4			รวม n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
2	• กรณีคู่สมรสของผู้ค้าประกันไม่ให้ความยินยอมให้ผู้ค้าประกันลงนาม ฝ่ายเดียวได้	4.43	0.756	มากที่สุด	4.75	0.500	มากที่สุด	4.50	0.707	มากที่สุด
	• กรณีไม่มีบุคคลค้าประกันให้ใช้หลักทรัพย์แทน	3.21	1.847	ปานกลาง	3.50	1.732	มาก	3.28	1.776	ปานกลาง
	การลงนามค้าประกันในสัญญากู้ยืมเงิน									
	• ให้ผู้ค้าประกันลงลายมือชื่อ	3.79	1.424	มาก	5.00	0.000	มากที่สุด	4.06	1.349	มาก
	• หากผู้ค้าประกันมีที่อยู่ห่างไกลจากสถาบันการศึกษาให้จัดส่งสัญญา ให้ผู้ค้าประกันลงลายมือชื่อผู้ค้าประกันได้และต้องให้เจ้าพนักงานทะเบียนท้องที่(อำเภอ) หรือเจ้าพนักงานทะเบียนท้องถิ่น(เทศบาลหรือสำนักงานเขต) ในเขตพื้นที่ที่ผู้ค้าประกันอาศัยอยู่ ลงนามรับรองลายมือชื่อของผู้ค้าประกัน	4.71	0.469	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.78	0.428	มากที่สุด
3	การกำหนดบุคคลผู้รับรองรายได้ในสัญญากู้ยืมเงิน	4.43	1.089	มากที่สุด	4.50	1.000	มากที่สุด	4.44	1.042	มากที่สุด
รวม		4.29	0.996	มากที่สุด	4.56	0.611	มากที่สุด	4.35	0.941	มากที่สุด

จากตาราง 49 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการค้าประกันโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งในภาพรวม และแยกตามรายมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน โดยในภาพรวม มี 3 ที่ไม่ได้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมี 2 ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ข้อให้ผู้ค้าประกันลงลายมือชื่อการค้าประกันในสัญญากู้ยืมต่อหน้าสถานบันการศึกษา และ ข้อบุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้น่าเชื่อถือ ส่วนข้อ กรณีไม่มีบุคคลค้าประกัน ให้ใช้หลักทรัพย์สินแทน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง โดยที่ มหาวิทยาลัยของรัฐ มีความเหมาะสมเช่นเดียวกับภาพรวม มหาวิทยาลัยเอกชน ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ยกเว้น ข้อ บุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้น่าเชื่อถือ และข้อกรณีไม่มีบุคคลค้าประกัน ให้ใช้หลักทรัพย์สินแทน มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 50 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงิน คืน	ม.รัฐ		ระดับ ความ เหมาะสม	ม.เอกชน		ระดับ ความ เหมาะสม	รวม		ระดับ ความ เหมาะสม
		n = 14			n = 4			n = 19		
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1.	การชำระงวดแรก ต้องเริ่ม ชำระเงินต้นในอัตราร้อยละ 1.5 ของวงเงินที่กู้ยืมไป ภายในวันที่ 5 กรกฎาคม	4.14	0.864	มาก	5.00	0.000	มากที่สุด	4.33	0.840	มากที่สุด
2.	การชำระงวดต่อไป ต้องชำระ เงินต้นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามอัตรา เงินต้นที่ กยศ. กำหนดไว้ในแต่ ละปี พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี ของเงินต้นแต่ละปีใน สัญญา ให้เสร็จสิ้นภายใน 15 ปี	4.14	1.099	มาก	4.50	1.000	มากที่สุด	4.22	1.060	มากที่สุด

ตาราง 50 (ต่อ)

ข้อ	ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงิน คืน	ม.รัฐ n = 14			ม.เอกชน n = 4			รวม n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
3.	เบี้ยปรับ									
	• หากเกิดผิดนัดชำระหนี้หลัง วันที่ 5 กรกฎาคม จะต้องเสียเบี้ย ปรับในอัตราร้อยละ 12 ต่อปีของ เงินต้นที่ค้างชำระในงวดนั้น	3.71	1.267	มาก	4.25	0.957	มากที่สุด	3.83	1.200	มาก
	• หากค้างชำระหนี้เกิน 12 เดือน เสียเบี้ยปรับร้อยละ 18 ต่อ ปี	3.43	1.651	มาก	4.25	0.957	มากที่สุด	3.61	1.539	มาก
4.	สิทธิประโยชน์ ผู้กู้ไม่ต้องเสีย ดอกเบี้ยหากชำระหนี้คืนได้ บางส่วนก่อนวันครบกำหนดเริ่ม ผ่อนชำระเงินงวดแรก (ช่วงปลอด หนี้)	4.79	0.579	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.83	0.514	มากที่สุด
รวม		4.04	1.092	มาก	4.60	0.582	มากที่สุด	4.16	1.030	มาก

จากตาราง 50 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อระดับความเหมาะสมการดำเนินงาน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืนโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ทั้งในภาพรวม และมหาวิทยาลัยของรัฐ ในภาพรวม มีเพียงสองข้อที่ มีความเหมาะสมในระดับ มาก คือข้อหากค้างชำระหนี้เกิน 12 เดือน เสียเบี้ยปรับร้อยละ 18 ต่อปี และ ข้อหากเกิดผิดนัดชำระหนี้ หลังวันที่ 5 กรกฎาคม จะต้องเสียเบี้ยปรับในอัตราร้อยละ 12 ต่อปีของเงินต้นที่ค้างชำระในงวดนั้น นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มหาวิทยาลัยของรัฐ ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นเพียงข้อ สิทธิประโยชน์ ผู้กู้ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยหากชำระหนี้คืนได้บางส่วนก่อนวันครบกำหนด เริ่มผ่อนชำระเงินงวดแรก (ช่วงปลอดหนี้) ที่มีความเหมาะสมในระดับมาก ในส่วนของมหาวิทยาลัย เอกชน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทั้งรวมและในรายข้อทุกข้อ

ตาราง 51 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ด้านวิธีการชำระหนี้เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านวิธีการชำระหนี้	ม.รัฐ		ระดับ ความ เหมาะสม	ม.เอกชน		ระดับ ความ เหมาะสม	รวม		ระดับ ความ เหมาะสม
		n = 14			n = 4			n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1	การติดต่อในครั้งแรก ผู้กู้ยืมทุกรายต้องติดต่อแสดงตนในการชำระหนี้ที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทยทุกสาขา									
	●กรอกแบบฟอร์มการติดต่อขอแสดงตนในการชำระหนี้ และเก็บไว้เป็นหลักฐาน	4.50	0.519	มากที่สุด	4.75	0.500	มากที่สุด	4.56	0.511	มากที่สุด
	●สามารถเปลี่ยนวิธีการชำระหนี้จากรายปีเป็นรายเดือนก็ได้ โดยมีระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ตั้งแต่ 1 ปีเป็นต้นไป แต่ไม่เกิน 15 ปี	4.50	0.650	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.61	0.608	มากที่สุด
	●จะได้รับตามรายการผ่อนชำระหนี้จากธนาคารเพื่อผู้กู้ยืมจะได้นำเงินเข้าบัญชีก่อนวันครบกำหนดชำระของทุกปี	4.50	0.760	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.61	0.698	มากที่สุด
	●ผู้กู้ต้องมีบัญชีออมทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย เพื่อใช้ในการหักบัญชีการชำระหนี้โดยอัตโนมัติ ซึ่งอาจเป็นบัญชีเดิมที่ผู้กู้เปิดไว้ในขณะทำสัญญา	4.29	0.914	มากที่สุด	4.25	1.500	มากที่สุด	4.28	1.018	มากที่สุด

ตาราง 51 (ต่อ)

ข้อ	ด้านวิธีการชำระหนี้	ม.รัฐ			ม.เอกชน			รวม		
		n = 14			n = 4			n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
				ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม
	ผู้กู้จะต้องเสียค่าธรรมเนียมธนาคารครั้งละ 10 บาท	2.57	1.697	น้อย	3.50	1.291	มาก	2.78	1.629	ปานกลาง
2	การชำระหนี้โดยการหักบัญชีโดยอัตโนมัติจากบัญชีออมทรัพย์ของผู้กู้บัญชีออมทรัพย์ของผู้กู้									
	ผู้กู้ต้องนำเงินเข้าบัญชีก่อนวันที่ 5 กรกฎาคมของทุกปี (กรณีชำระเป็นรายปี)	4.36	0.745	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.50	0.707	มากที่สุด
	หรือก่อนวันที่ 5 ของทุกเดือน (กรณีชำระเป็นรายเดือน)	4.36	0.842	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.50	0.786	มากที่สุด
	ผู้กู้ต้องมีเงินในบัญชีมากพอ กับต้นเงินงวดที่ต้องชำระกับงวดที่ค้างชำระ(หากมี) และดอกเบี้ยหรือเบี้ยปรับ (หากมี)	4.21	0.802	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.39	0.778	มากที่สุด
	การชำระหนี้หน้าเคาน์เตอร์ธนาคารกรุงเทพ									
	กรณีชำระหนี้ตรงเวลาผู้กู้สามารถชำระเงินมากกว่าหรือเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนเงินงวดที่ต้องชำระก็ได้	4.07	0.917	มาก	5.00	0.000	มากที่สุด	4.28	0.895	มากที่สุด
	กรณีชำระเงินไม่ตรงตามกำหนดเวลาผู้กู้จะได้รับใบรับเงินเพื่อชำระหนี้กองทุนฯไว้เป็นหลักฐาน	4.21	0.699	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.39	0.698	มากที่สุด

ตาราง 51 (ต่อ)

ข้อ	ด้านวิธีการชำระหนี้	ม.รัฐ			ม.เอกชน			รวม		
		n = 14			n = 4			n = 18		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
2.	การชำระหนี้ก่อนกำหนด ผู้กู้ สามารถชำระหนี้กองทุนฯ ทั้งหมดหรือบางส่วนในช่วง ก่อนสำเร็จการศึกษาหรือช่วง ระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปีก็ได้โดย ไม่เสียดอกเบี้ย	4.64	0.633	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.72	0.575	มากที่สุด
	รวม	4.20	0.834	มากที่สุด	4.77	0.299	มากที่สุด	4.33	0.809	มากที่สุด

จากตาราง 50 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อระดับความเหมาะสมของการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านวิธีการชำระหนี้ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งในภาพรวม และแยกตามรายมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ในภาพรวมทุกข้อ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อผู้กู้จะต้องเสียค่าธรรมเนียมธนาคารครั้งละ 10 บาท มีระดับความเหมาะสมปานกลาง มหาวิทยาลัยเอกชน ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีเพียง 2 ข้อ คือ ข้อกรณีชำระหนี้ตรงเวลาผู้กู้สามารถชำระเงินมากกว่าหรือเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนเงินงวดที่ต้องชำระก็ได้ มีความเหมาะสมในระดับมากและข้อผู้กู้จะต้องเสียค่าธรรมเนียมธนาคารครั้งละ 10 บาท มีความเหมาะสมในระดับน้อย มหาวิทยาลัยเอกชน โดยที่ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อผู้กู้จะต้องเสียค่าธรรมเนียมธนาคารครั้งละ 10 บาท มีระดับความเหมาะสมมาก

ตาราง 51 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่
ที่มีผลต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาด้านการขอผ่อนผัน
การชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ	ม.รัฐ		ระดับความเหมาะสม	ม.เอกชน		ระดับความเหมาะสม	รวม		ระดับความเหมาะสม
		n = 14			n = 4			n = 14		
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ผู้กู้ต้องดำเนินการติดต่อกับธนาคารเพื่อขอผ่อนผันชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่ครบกำหนดชำระหนี้แต่ละงวด หากครบกำหนดชำระแล้ว (5 กรกฎาคม ของทุกปี) ถือว่าผู้กู้ค้างชำระหนี้ จะต้องเสียเบี้ยปรับและถูกติดตามหนี้จนกว่าจะได้รับอนุมัติผ่อนผันชำระหนี้ ระงับการติดตามจากกยศ.และถือเป็นหนี้ปกติต่อไป	4.57	0.646	มากที่สุด	4.75	0.500	มากที่สุด	4.61	0.608	มากที่สุด
2.	การผ่อนผันการชำระหนี้กรณีผู้กู้ไม่มีรายได้ ให้ยืดเวลาได้คราวละไม่เกิน 6เดือนรวมแล้วไม่เกิน2 ปี	4.07	0.829	มาก	4.75	0.500	มากที่สุด	4.22	0.808	มากที่สุด
3	กรณีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,700 บาท ผู้กู้ผ่อนได้ไม่ต่ำกว่า 300 บาทต่อเดือนหรือ ต่ำกว่า 2,400 บาทต่อปี แต่ไม่น้อยกว่าดอกเบี้ยภายในระยะเวลารวมแล้วไม่เกิน 1 ปี	4.50	0.650	มากที่สุด	5.00	0.000	มากที่สุด	4.61	0.608	มากที่สุด
4	กรณีประสบภัยพิบัติจากธรรมชาติ ,สงคราม,จลาจล, อัคคีภัยให้ยืดเวลาได้คราวละไม่เกิน 6 เดือนรวมแล้วไม่เกิน 2 ปี	3.50	1.160	ปานกลาง	5.00	0.000	มากที่สุด	3.83	1.200	มาก

ตาราง 51 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการขอผ่อนผันการชำระ หนี้/แจ้งสภาพภาพ	ม.รัฐ		ระดับ ความ เหมาะสม		ม.เอกชน		ระดับ ความ เหมาะสม		รวม		ระดับ ความ เหมาะสม	
		n = 14				n = 4				n = 18			
		$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.		
5	กรณีผู้กู้ได้รับจดหมายแจ้งภาระหนี้ระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้กู้ต้องให้สถาบันการศึกษารับรองทุกปีจนกว่าจะจบการศึกษา	4.00	0.961	มาก		5.00	0.000	มากที่สุด		4.22	0.943	มากที่สุด	
6	กรณีผู้กู้ได้รับจดหมายแจ้งภาระหนี้ระหว่างที่อยู่ในช่วงปลอดหนี้ 2 ปี ผู้กู้นำหนังสือยืนยันการสำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษา ไปให้สาขาของธนาคารเพื่อชะลอการชำระหนี้	4.43	0.756	มากที่สุด		5.00	0.000	มากที่สุด		4.83	0.383	มากที่สุด	
7	กรณีผู้กู้ถึงแก่กรรม หนี้ตามสัญญาขี้อืมเงินจะเป็นอันระงับไป โดยให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง ผู้ค้ำประกัน หรือทายาทแจ้งผ่านธนาคารกรุงไทย ภายใน 7 วัน พร้อมแนบหลักฐาน เป็นสำเนาใบมรณบัตร หรือสำเนาทะเบียนบ้านที่ระบุนการตายของผู้กู้ โดยมีเจ้าหน้าที่ราชการประทับตราและลงลายมือชื่อรับรอง และผู้ปกครองต้องรับรอง สำเนาถูกต้อง หากผู้กู้ยังอยู่ระหว่างการศึกษ ให้สถานศึกษามีหน้าที่แจ้งการเสียชีวิตของผู้กู้ต่อกองทุนฯผ่านทางธนาคารกรุงไทย	4.57	0.756	มากที่สุด		5.00	0.000	มากที่สุด		4.61	0.608	มากที่สุด	

ตาราง 51 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ	ม.รัฐ n = 14		ระดับ ความ เหมาะสม		ม.เอกชน n = 4		ระดับ ความ เหมาะสม		รวม n = 18		ระดับ ความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.	
8	กรณีผู้กู้พิจารณาหรือทบทวนภาพหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินจะเป็นอันระงับไป โดยให้ยื่นเอกสารต่อธนาคารกรุงไทย เพื่อเสนอกองทุนฯ พิจารณาระงับการเรียกให้ชำระหนี้ตามสัญญา	4.79	0.426	มากที่สุด		5.00	0.000	มากที่สุด		4.22	0.808	มากที่สุด
	รวม	4.30	0.773	มากที่สุด		4.94	0.125	มากที่สุด		4.39	0.746	มากที่สุด

จากตาราง 51 พบว่าโดยภาพรวมผู้บริหารและเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งในภาพรวม และแยกตามรายมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ในภาพรวม ทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดยกเว้นข้อกรณีประสบภัยพิบัติจากธรรมชาติ , สงคราม, ภัยพิบัติ, อัคคีภัยให้ยืดเวลาได้คราวละไม่เกิน 6 เดือนรวมแล้วไม่เกิน 2 ปี มีความเหมาะสมในระดับมาก มหาวิทยาลัยรัฐ มีระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกข้อยกเว้น 3 ข้อ โดยที่ มี 2 ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมากคือ กรณีผู้กู้ได้รับจดหมายแจ้งภาระหนี้ระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้กู้ต้องให้สถาบันการศึกษารับรองทุกปีจนกว่าจะจบการศึกษา และข้อการขอผ่อนผันการชำระหนี้กรณีผู้กู้ไม่มีรายได้ให้ยืดเวลาได้คราวละไม่เกิน 6 เดือนรวมแล้วไม่เกิน 2 ปี ในส่วนข้อ กรณีประสบภัยพิบัติจากธรรมชาติ , สงคราม, ภัยพิบัติ, อัคคีภัยให้ยืดเวลาได้คราวละไม่เกิน 6 เดือนรวมแล้วไม่เกิน 2 ปี มีความเหมาะสมในระดับมาก มหาวิทยาลัยของเอกชน มีความเหมาะสมรวมและแยกตามรายข้อทุกข้อในระดับมากที่สุด

4.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะ จากการประชุมกลุ่ม (Focus group) ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

ปัญหา

- การรับรองรายได้โดยให้ผู้ใหญ่บ้านรับรองอาจไม่มีการตรวจสอบรายได้จริง เช่นรับรองให้ เพราะรู้จักกันเป็นการส่วนตัว แต่รายได้จริงอาจเกิน 200,000 บาทต่อปี(ข้อมูลจากการไปเยี่ยมบ้าน นักศึกษา ปี 2549)
- ควรมีการระบุนายผู้กู้ เช่นอายุต้องไม่เกิน 35 ปีทั้งนี้เนื่องจากผู้กู้บางคนขอกู้อายุมากแต่เพิ่งจะมาลงเรียนระดับปริญญาตรี ทำให้ต้องไปแบ่งวงเงินของนักศึกษาที่เรียนจบใหม่
- ปัญหารายได้ของครอบครัว ควรกำหนดจำนวนบุตรที่กำลังเรียนอยู่ด้วย เพราะถ้ามีบุตรเกิน 2 คน และเรียนอยู่
- ข้าราชการเมื่อยื่นกู้แรกเงินเดือนไม่เกิน เมื่อเข้าปี 2-3 รายได้เพิ่มขึ้นทำให้รายได้เกินไม่สามารถกู้ยืมได้
- ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำควรปรับรายได้การทดแทนทุนทรัพย์ไปเป็น 300,000บาทเหมือนปี 2539

ข้อเสนอแนะ

- อาจให้มีการประสานงานขอหนังสือรับรองที่อกโดย อบต.ซึ่ง อบต.จะมีรายละเอียดของรายได้จริงต่อปีของทุกครัวเรือนที่อยู่ในเขตพื้นที่ของตน จากการเก็บข้อมูลสัมมนาประชากรซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ(ข้อมูลจากการติดตามนักศึกษาโครงการน้องเยี่ยมบ้านพี่ที่จบไปแล้ว ปี 2550)
- ถ้ามีบุตรเรียนอยู่ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รายได้ครอบครัวรวมกันไม่เกิน 300,000บาท
- หากได้กู้ควรให้กู้จบสำเร็จการศึกษา
- ปรับฐานการพิจารณารายได้ครอบครัว

ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ปัญหา

- เนื่องจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงมีค่าหน่วยกิตที่ไม่สูงมากนัก ทำให้นักศึกษาภาคปกติที่วงเงินที่เพียงพอ ยกเว้นเฉพาะนักศึกษาภาคพิเศษบางสาขาวิชาเท่านั้นที่วงเงินพอดีหรือไม่พอและในปี 2550และปี 2551 นักศึกษาผู้กู้รายใหม่ ปี1 และรุ่นพี่หลายร้อยคนไม่ได้บริหารจัดการสรรวงเงิน
- ควรเพิ่มค่าครองชีพขั้นต่ำปีละ 36,000 บาท(3,000บาท/เดือน)เนื่องจากค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้นและค่าครองชีพเดือนละ 2,000บาทไม่พอสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษา

- วงเงินกู้ยืมไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา
- มหาวิทยาลัยพายัพเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนค่าเล่าเรียนสูงกว่ามหาวิทยาลัยรัฐบาลทำให้ค่าเล่าเรียนที่เด็กได้กู้ไม่เพียงพอ
- นักศึกษาที่กู้ค่าครองชีพ 2,000บาทต่อเดือน ควรกลับไปใช้เกณฑ์ กยศ.เก่า เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ครอบครัวอาจมีปัญหาในการส่งค่าใช้จ่ายมาให้บุตรหลาน

ข้อเสนอแนะ

- อยากให้กองทุนพิจารณาจัดสรรวงเงินผู้กู้รายใหม่ทั้งปี 1 และรื้อพื้นที่ให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาด้วย
- ค่าครองชีพควรเพิ่มเป็นเดือนละ 3,000 บาทเป็นอย่างน้อย
- ปรับเพดานขอบเขตการให้กู้ยืมเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้สูงขึ้น
- การกู้ยืมควรให้เด็กกู้ได้ตามความเป็นจริงในแต่ละสถาบัน/แต่ละสาขาวิชา โดยรัฐหรือเอกชนไม่น่าจะมีเพดานเป็นตัวแบ่ง อยากให้กลับไปใช้เกณฑ์เก่าที่ไม่มีการแบ่งรายเดือน-ค่าเล่าเรียน นักศึกษา/ผู้ปกครองเลือกที่จะกู้ไม่เกินเพดาน 100,000บาทแบ่งเป็นค่าเล่าเรียน รายเดือนตามความเหมาะสม

ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม

ปัญหา

- ธนาคารใช้เวลาออกสมุดบัญชีนาน 4 สัปดาห์ ทำให้นักศึกษามีเวลาทำสัญญาน้อยเพราะกองทุนต้องรับปิดระบบปี 2552 ที่ผ่านมามีแก้ปัญหาโดยให้นักศึกษาปี 1 ทุกคนที่ประสงค์จะกู้ยืมเปิดบัญชีทั้งหมด ซึ่งสุดท้ายแล้วมีนักศึกษาจำนวน 360 คนที่ไม่ได้รับการอนุมัติให้กู้ยืมเงิน แต่ก็เสียค่าบัตรเอทีเอ็มหรือเปิดบัญชีไปแล้ว
- กรอบระยะเวลาการปฏิบัติที่กองทุนให้ยังไม่เหมาะสม เนื่องจากวันเปิดภาคเรียนแต่ละสถาบันไม่เท่ากัน แต่ กยศกำหนดวันเปิดระบบวันเดียวกัน ควรจะปิดประกาศวันปิดระบบเฉพาะนักศึกษาเท่านั้น แต่ในระบบ กยศ. ยังคงให้สถานศึกษาทำงานไปได้ระยะเวลานาน(15-30วัน)
- การเปิดบัญชีออมทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย
- นักศึกษาได้เงินรายเดือนไม่ต่อเนื่อง ตารางให้ลงทะเบียน-รอกการยืนยันจากสถาบัน รอบการลงทะเบียนทางมหาวิทยาลัยกับที่กองทุนกำหนดให้ยืนยันยืนยันไม่ตรงกัน

ข้อเสนอแนะ

- อยากให้ธนาคารใช้เวลาการออกสมุดบัญชีให้รวดเร็วขึ้น(1 สัปดาห์) เพราะจะช่วยให้ขั้นตอนการทำสัญญารวดเร็วขึ้น และเสร็จสิ้นภายใน 1 เดือนนับจากวันเปิดเทอม(ที่ผ่านมาใช้เวลา 2 เดือน)
- ควรจะให้นักศึกษาเปิดบัญชีธนาคารกรุงไทยในสาขาที่ใกล้กับสถานศึกษาหรือสาขาภายในจังหวัดนั้นเพื่อนักศึกษาจะได้ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมก่อนเงินข้ามจังหวัด
- การกำหนดระยะเวลาการทำงานในระบบควรยืดหยุ่นมากกว่านี้ เพราะแต่ละมหาวิทยาลัยการเปิด-ปิดลงทะเบียนไม่ตรงกัน

ด้านการค้าประกัน

ปัญหา

- การลงนามค้าประกันที่ไม่มีปัญหา แต่การลงนามที่อำเภอ บางที่ให้ความร่วมมือดีมาก แต่บางที่ก็โทรมาถามสถานศึกษาว่าต้องเซ็นตรงไหน เพราะอะไรทั้งๆที่มีหนังสือขอความร่วมมือจากสถานศึกษาแล้ว
- การลงนามโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่น บางแห่งยังไม่ทราบวิธีการลงนามรับรองลายมือชื่อของผู้นำ และควรเพิ่มพนักงานทะเบียน/ปลัดอำเภอ/เพิ่มให้ผู้รู้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำสัญญา
- ที่ว่าการอำเภอไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกองทุน
- การรับรองรายได้โอกาสให้มีบุคคลรับรองรายได้มากกว่านี้ ผู้ใหญ่บ้านที่นั่งแต่งตัวยังไม่มีบัตรประจำตัวราชการ(โดยเฉพาะในหมู่บ้านภายนอก)
- ปัจจุบันผู้รับรองรายได้ ไม่มีตำแหน่งระบุชัดเจนว่าเป็นข้าราชการระดับ 5 ขึ้นไปทำให้เป็นปัญหาว่าสามารถรับรองรายได้ได้หรือไม่

ข้อเสนอแนะ

- กองทุน ควรประสานงานขอความร่วมมือแก่อำเภอทุกที่เรื่องการลงนามในสัญญาเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการให้บริการ เพราะบางครั้งผู้ปกครองไปรอคิวนานมาก แต่อำเภอไม่ยอมเซ็นให้ง่ายๆเป็นต้น
- บุคคลค้าประกันควรเป็นบิดาหรือมารดาเท่านั้นไม่ควรเป็นบุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้ น่าเชื่อถือ ควรใช้หลักทรัพย์แทนก็ไม่ควรมี เนื่องจากผู้กู้ยืมมีฐานะยากจนจะมีหลักทรัพย์ได้อย่างไร
- ผู้รับรองรายได้ควรขยายจากผู้ใหญ่บ้าน กำหนด เป็นเทศมนตรีหรือ สอ.บต.

- กยศ. มีหนังสือชี้แจงให้ที่ว่าการอำเภอแจ้งให้บุคลากรรับทราบ
- ควรให้ใช้เอกสารยืนยันการการเป็นผู้ใหญ่บ้านแบบถึงใบแต่งตั้งและแบบบัตรประชาชนในกรณีนี้แทน

- ควรออกระเบียบให้ชัดเจนว่า ตำแหน่งใดบ้างที่สามารถรับรองรายได้ได้

ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน

ปัญหา

- นักศึกษาหลายรายไม่รู้ว่าจะต้องชำระงวดแรกเมื่อไหร่แต่รู้ว่าเป็นวันที่ 5 กรกฎาคม ของทุกปี ต้องทำอะไรสักอย่างเกี่ยวกับการชำระเงินคืน (แต่ไม่รู้รายละเอียดที่ถูกต้อง)
- ผู้กู้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ตามที่ได้ตกลงไว้
- ในบางปีที่ผู้กู้อาจประสบปัญหาเศรษฐกิจแย่ การที่กองทุนคาดหวังให้ผู้กู้ชำระหนี้ในอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี จนทำให้ผู้กู้ขาดส่งหรือชำระหนี้ได้ไม่ครบตามยอดกำหนด

ข้อเสนอแนะ

- อยากให้กองทุนมีสปอตโฆษณาทางทีวีหรือวิทยุ ที่ชัดเจนกว่านี้ว่าต้องชำระที่ไหน เมื่อไหร่ และอย่างไรและชี้ให้เห็นถึงข้อดีของการชำระเงินคืน เป็นต้น
- ควรปรับให้ชำระเท่าไรก็ได้ แต่ให้หมดภายใน 15 ปี ปีไหนชำระมากน้อยก็คิดดอกเบี้ยบวกเงินต้นไปตามนั้น ไม่ควรเป็นการชำระที่กำหนดตายตัวไป 15 ปี

ด้านวิธีการชำระหนี้

ปัญหา

- บัญชีนักศึกษาเงินกู้ถูกปิดเพราะไม่ได้ใช้บริการ
- นักศึกษาต้องการชำระหนี้ก่อนกำหนดแต่ไม่เต็มจำนวน(ขอชำระครึ่งหนึ่ง)ธนาคารรับชำระไม่ได้บอกว่าตนเองรอดพ้นช่วงปลอดหนี้ 2 ปีก่อนและต้องเสียดอกเบี้ย
- การเก็บค่าธรรมเนียมการชำระหนี้
- ในบางอำเภอมาจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีธนาคารกรุงไทย (เช่นอำเภอสะเมิง)ผู้กู้จะต้องเดินทางเข้ามาในอำเภอใกล้เคียง บางครั้งเด็กก็กลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมที่ห่างไกล

ข้อเสนอแนะ

- ไม่ควรปิดบัญชีนักศึกษาเงินกู้คือยกเว้นการปิดบัญชีแม้ไม่ได้ใช้บริการ

- ธนาคารกรุงไทย สาขาหนึ่งในเชียงใหม่ไม่รับชำระเงินนักศึกษาที่ขอชำระบางส่วนซึ่งกองทุนควรให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ธนาคารด้วย

- ไม่ควรมีค่าธรรมเนียมในส่วนนี้เนื่องจากธนาคารกรุงไทยได้รับค่าบริการจัดการไปแล้ว

- เปิดโอกาสให้ชำระผ่านธนาคารไหนก็ได้หรือขยายสาขาธนาคารกรุงไทยเพิ่ม

ด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้

ปัญหา

- กรณีผู้กู้ถึงแก่กรรม ผู้ปกครองแจ้งกองทุนไม่ทันภายใน 7 วันและสถานศึกษาก็แล้วกองทุนไม่ทันเพราะผู้ปกครองมักจะรอให้จัดงานศพเสร็จก่อนจึงมาติดต่อซึ่งมักจะเลย 7 วันไปแล้ว

- ผู้กู้ไม่มีความรู้และขาดการรับข่าวสารจากทางธนาคาร

ข้อเสนอแนะ

- ขยายระยะเวลาการแจ้งเป็น 1 เดือน เพื่อให้ผู้ปกครองและสถานศึกษาหาเวลาเดินเอกสารและแจ้งกองทุนผ่านทางธนาคารกรุงไทย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมาย ไว้ดังนี้

1. เพื่อประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

การกำหนดประชากร แหล่งข้อมูลและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. ประชากรที่ใช้ในการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ได้แก่
 - 1.1 นิสิต/นักศึกษาที่ยื่นขอกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- นิสิต/นักศึกษาที่ได้รับการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และนิสิต/นักศึกษาทั้งหมดที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2539-2552

1.2 นิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1-6 ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยพายัพ ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในปีการศึกษา 2552

2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา การประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และ การศึกษาสภาพ ปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่

2.1 นิสิต/นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1-6 ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยพายัพ ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.2 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยพายัพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และการศึกษาสภาพ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ศึกษา ได้แก่

1. นิสิต/นักศึกษา จำนวน 420 คน ที่ได้กู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 18 คน กระทำโดยการเลือกแบบเจาะจงมหาวิทยาลัยละ 4-5 คน ตามจำนวนเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานอยู่ในสถาบันการศึกษานั้น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

1. แบบสำรวจใช้ในการเก็บข้อมูลจำนวนนิสิต/นักศึกษาที่ขอกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และนิสิต/นักศึกษาที่ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในปี 2539-2552

2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยจะแบ่งเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 2 ตอน โดยตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็น แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมี 7 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม ด้านการค้ำประกัน ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน ด้านวิธีการชำระหนี้ และด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้ และมีส่วนคำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านต่างๆ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิต/นักศึกษา ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบปลายเปิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามแล้วจะเป็นขั้นตอนการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาลงรหัสแบบสอบถามและบันทึกข้อมูล
3. นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ จากการหาค่าทางสถิติต่างๆ ได้แก่
 - ค่าร้อยละ (Percentage)
 - ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 - การวัดระดับตัวแปร โดยวิธี Rating Scale

สรุปผลการวิจัย

1. ผลจากการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

การประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาและ ประเภทของสถาบันการศึกษา ในปีการศึกษา 2539-2552 สรุปได้ดังนี้

ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเงินกองทุนของสถาบันการศึกษาของรัฐ ในระดับ ป.ตรี มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าในระดับ ปวส. โดยที่ค่าร้อยละ เฉลี่ย ของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ในระดับ ป.ตรี ร้อยละ 98.40 และระดับ ปวส. ร้อยละ 74.48 หากเทียบกันในแต่ละปี ค่าร้อยละของระดับ ป.ตรี มีค่าสูงกว่า ค่าร้อยละของระดับ ปวส.ทุกปี

ร้อยละของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเงินกองทุนของสถาบันการศึกษาของ ในระดับ ป.ตรี มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าในระดับ ปวส. โดยที่ค่าร้อยละ เฉลี่ย ของผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ในระดับ ป.ตรี ร้อยละ 91.78 และระดับ ปวส. ร้อยละ 78.65 หากเทียบกันในแต่ละปี ค่าร้อยละของระดับ ป.ตรี มีค่าสูงกว่า ค่าร้อยละของระดับ ปวส. เกือบทุกปี ยกเว้นในปี 2549 โดยที่ ระดับ ป.ตรี มีค่าร้อยละ 92.10 และ ระดับ ปวส.มีค่าร้อยละ 93.84

การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวม นั้น กองทุนฯ สามารถเพิ่มโอกาสได้ ร้อยละ 89.36 ในส่วนของสถาบันของรัฐ มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 89.12 และสถาบันของเอกชน มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ร้อยละ 84.09 ในภาพรวมการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาที่แยกตามระดับการศึกษา ระดับ ป.ตรี มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 97.28 และ ระดับ ปวส.มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 76.56

2. ผลจากการศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

นิสิต/นักศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด เป็นเพศหญิง โดยที่อยู่ ชั้นปีที่1 และสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด คณะที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กู้กองทุน กยศ.ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน เริ่มกู้เมื่อ ชั้นปีที่ 1มากที่สุด มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือโดยที่อยู่จังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษาจำนวน 1คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด ในระดับการศึกษาของบิดาอยู่ที่ระดับประถมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ในส่วนของระดับการศึกษาของมารดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนต้น ทั้งในภาพรวมและ มหาวิทยาลัยของรัฐ แต่มหาวิทยาลัยของเอกชนระดับการศึกษาของมารดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนปลายสรุป อาชีพหลักของบิดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน คือ ทำอาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด โดยรายได้จากอาชีพหลักของบิดาส่วนใหญ่รายได้ไม่เกิน 10000 บาทต่อเดือนอาชีพหลักของมารดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐคือ อาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด มหาวิทยาลัยเอกชน อาชีพหลักของมารดา คือ อาชีพที่อยู่ในภาคเกษตรมากที่สุดรายได้จากอาชีพหลักของมารดาส่วนใหญ่ ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนอยู่ในช่วงไม่เกิน 10000 บาท ต่อเดือน อาชีพเสริมของบิดาและมารดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน คือ ทำอาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด โดยมีรายได้จากอาชีพเสริมไม่เกิน 3000บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยจากอาชีพหลักรวมของบิดาและมารดาต่อปี ในภาพรวม อยู่ที่ 177360 ต่อปี รายได้เฉลี่ยจากอาชีพเสริมของมารดาต่อปี ในภาพรวมอยู่ที่ 33804 บาทต่อปี รายได้เฉลี่ยจากอาชีพหลักรวมอาชีพเสริมของบิดาและมารดา ในภาพรวมอยู่ที่ 255480 บาทต่อปี

3. ผลจากการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา สรุปได้ดังนี้

นิสิต/นักศึกษาที่จ่ายค่าเล่าเรียนเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯในภาพรวมร้อยละ 33.57 โดยที่ มหาวิทยาลัยเอกชน มีสัดส่วนในการที่นิสิต/นักศึกษาที่จ่ายค่าเล่าเรียนเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุน จากกองทุนฯ มากกว่า มหาวิทยาลัยของรัฐบาล และจำนวนเงิน ที่นิสิต/นักศึกษา รับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษาทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐ

และมหาวิทยาลัยของเอกชน อยู่ที่ 2001 บาทขึ้นไป ในส่วนของรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่าครองชีพ ทั้งภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนนิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ จ่ายค่าครองชีพเพิ่มเติมจากที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนฯ โดยที่จะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนของค่า ครองชีพอยู่ที่ไม่เกินเดือนละ 2000 บาท

การเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษา นั้น กรอ. เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษา ได้มากกว่า กยศ. โดยที่ กรอ. เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 98.62

กยศ.เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 97.98 และเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษากับ มหาวิทยาลัยของรัฐ มากกว่ามหาวิทยาลัยของเอกชน โดยที่ มหาวิทยาลัยของรัฐเพิ่มความสามารถใน การรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 98.34 มหาวิทยาลัยเอกชนเพิ่ม ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 97.02 มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษามากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเพิ่ม ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 99.08 มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยพายัพ โดยที่ มหาวิทยาลัยพายัพ เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการ ศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 97.02 การที่ ม.พายัพเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าย ทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้น้อยที่สุดนั้นเกิดจากมหาวิทยาลัยเอกชนมีการเก็บค่าใช้จ่ายที่ เกี่ยวกับการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาสูงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ ในส่วนของสาขาวิชาที่ได้รับการเพิ่ม ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษามากที่สุดคือ สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ โดยที่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 98.46 สาขาวิชาที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าย ทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาน้อยที่สุดคือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยที่ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่าย ให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 98.12

การเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพ กยศ. เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้มากกว่ากรอ. โดยที่ กยศ. เพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 55.71 โดยที่ กรอ. ไม่สามารถเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้นั้นเพราะ กรอ. อุดหนุนให้เฉพาะค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้กับสถานศึกษาเท่านั้น กรอ. ไม่ได้อุดหนุนเกี่ยวกับค่าครองชีพ และมหาวิทยาลัยของเอกชนได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้มากกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ โดยที่ มหาวิทยาลัยของเอกชนเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 59.14 มหาวิทยาลัยของรัฐเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 50.93 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยพายัพ โดยที่มหาวิทยาลัยพายัพเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 59.14 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 45.37 สาขาวิชาที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพมากที่สุดคือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ โดยที่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 57.50 สาขาวิชาที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพน้อยที่สุดคือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยที่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์เพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 43.13

4. สภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน โดยเรื่องที่มีปัญหามากที่สุด การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้ไม่รัดกุม /

ได้รับโอกาสในการกู้ยืมอย่างไม่เท่าเทียมกัน โดยที่ข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมมากที่สุดคือ ตรวจสอบคุณสมบัติอย่างรัดกุม/ พิจารณารายได้ของผู้ปกครองและความประพฤติของนักศึกษาเป็นหลัก/ควรกำหนดรายได้ผู้ปกครองให้สูงกว่านี้

ด้านขอบเขตการให้กู้ยืม

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านขอบเขตการให้กู้ยืม เรื่องที่มีปัญหามากที่สุดคือ วงเงินให้กู้ยืมน้อยเกินไปไม่พอใช้จ่าย/กู้ได้เฉพาะบางส่วน ต้องจ่ายส่วนตัวเอง/โอนเงินเข้าบัญชีล่าช้า โดยที่มีข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มวงเงินกู้และค่าครองชีพ

ด้านขั้นตอนการกู้ยืม

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน ส่วนของปัญหาด้านขั้นตอนการกู้ยืม ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ มีขั้นตอนมากเกินไป/ยุ่งยาก/ล่าช้า/ทำสัญญาบ่อยเกินไป โดยที่มีข้อเสนอแนะในเรื่อง ควรมีการลดขั้นตอนให้น้อยลง/ปรับปรุงระบบการทำงานและระบบอินเทอร์เน็ต

ด้านการค้ำประกัน

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน ส่วนของ ปัญหาด้านการค้ำประกันคือเรื่อง ปัญหาด้านผู้ค้ำประกัน/ผู้ค้ำประกันหลายคน/ผู้ค้ำประกันอยู่ไกลจากสถานศึกษา นั้นมีปัญหามากที่สุด โดยที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุดเรื่อง ควรลดจำนวนผู้ค้ำประกันลง หรือไม่ต้องมีผู้ค้ำประกัน/ผู้ค้ำเป็นใครก็ได้แต่มีความน่าเชื่อถือเช่น อาจารย์ คนในครอบครัว

ด้านหลักเกณฑ์การชำระ

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน ส่วนของปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระ พบว่ามีสองเรื่องที่พบปัญหาใกล้เคียงกันคือ การว่างงาน/เงินเดือนไม่มากพอใช้หนี้ และ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ ข้อมูล/กำหนดการลงทะเบียนไม่ชัดเจน โดยที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรเพิ่มระยะเวลาการชำระเงิน

ด้านวิธีการชำระหนี้

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน ส่วนของปัญหาด้านวิธีการชำระหนี้ ปัญหาที่มีมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่

เข้าใจ ข้อมูล/มีความยุ่งยาก โดยที่ หนี้ ข้อเสนอแนะที่พบมากที่สุดคือ ให้ชำระหนี้ด้วยความเหมาะสมกับอาชีพและเงินเดือน/ตามความสมัครใจว่าจะจ่ายครั้งเดียวหมดหรือ ผ่อนผัน

ด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้

ความเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของปัญหาด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบหรือไม่เข้าใจข้อมูล/การไม่ได้รับข่าวสารโดยที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง/ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา/แจ้งยอดหนี้และผลการชำระหนี้

การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งในภาพรวมและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและมหาวิทยาลัยของรัฐ ในส่วนมหาวิทยาลัยเอกชน มีระดับความเหมาะสมโดยรวมในระดับปานกลาง

ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านขั้นตอนการขอกู้ยืมโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและมหาวิทยาลัยของรัฐ ในส่วนมหาวิทยาลัยเอกชน มีระดับความเหมาะสมโดยรวมในระดับมากที่สุด

ด้านการค้ำประกัน

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการค้ำประกันโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งในภาพรวม และแยกตามรายมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อระดับความเหมาะสมการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืนโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวม และมหาวิทยาลัยของรัฐ ในส่วนของมหาวิทยาลัยเอกชน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ด้านวิธีการชำระหนี้

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อระดับความเหมาะสมของการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านวิธีการชำระหนี้ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งในภาพรวม และแยกตามรายมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

ด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสถานภาพ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งในภาพรวม และแยกตามรายมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

1. การประเมินผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ จากผลการศึกษา ซึ่งพบว่าการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวม นั้น กองทุนฯ สามารถเพิ่มโอกาสได้ ร้อยละ 89.36 ในส่วนของสถาบันของรัฐ มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 89.12 และสถาบันของเอกชน มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ร้อยละ 84.09 ในภาพรวมการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาที่แยกตามระดับการศึกษา ระดับ ป.ตรี มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 97.28 และ ระดับ ปวส.มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละ 76.56 หากมอง ถึงการเพิ่มโอกาสทางศึกษา ถือได้ว่ากองทุนกองทุนมีประสิทธิภาพในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา เพราะว่าหากเรามองถึงว่าถ้าผู้ที่ขอกู้ไม่ได้รับโอกาสในการกู้ยืมจะไม่สามารถเข้าศึกษาต่อได้ นั้น กองทุนฯ สามารถทำให้มีผู้ที่ได้รับการศึกษาต่อสูงเกิน ร้อยละ 80 ในภาพรวม

กองทุนนั้น มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ใน สถาบันการศึกษาของรัฐสูงกว่าเอกชนโดยที่มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาร้อยละสูงกว่าอยู่ที่ร้อยละ 5.64 และในระดับ ป.ตรี มีการเพิ่มโอกาสทาง

การศึกษา ที่สูงกว่า ระดับ ปวส. โดยที่มีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาสูงกว่าอยู่ที่ร้อยละ 21.52 การที่กองทุนมีการเพิ่มโอกาสให้กับระดับปริญญาตรี สูงกว่าระดับ ปวส. นั้นเป็นเพราะการจัดสรรวงเงินให้กับระดับปริญญาตรีที่สูงกว่าระดับปวส. ดังตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า วงเงินที่จัดสรรให้ระดับ ปวส. มีเพียง 3,766,013,289 บาท ซึ่งในระดับปริญญาตรี มีการจัดสรรวงเงินสูงถึง 20,750,228,875 บาท จากผลการศึกษาถือได้ว่ากองทุนมีประสิทธิภาพในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา เพราะว่าหากเรามองถึงว่าถ้าผู้ที่ขอกู้ไม่ได้รับโอกาสในการกู้ยืมจะไม่สามารถเข้าศึกษาต่อได้นั้น กองทุนฯ สามารถทำให้มีผู้ที่ได้รับการศึกษาต่อสูงเกิน ร้อยละ 80 ในภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานของ ประพันธ์ ธรรมไชย (2547) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคเหนือ ได้แสดงความเห็นไว้ว่ากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคเหนือ ได้ดำเนินงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแก่ผู้มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำซึ่งด้วยโอกาสทางการศึกษาและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการศึกษาทางด้านอุปสงค์โดยเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

2. สภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ นิสิต/นักศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด เป็นเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธรรม อารีกุล (2540) ที่พบว่า เพศหญิงมีโอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงกว่าเพศชาย โดยที่อยู่ ชั้นปีที่1 และสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด ขณะที่กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กู้กองทุน กยศ.ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีผู้กู้ กรอ. 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 เกิดจากการที่ 19 กันยายน 2549 ได้ประกาศระงับการให้กู้รายใหม่ของ กรอ. ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 คงมีเฉพาะผู้กู้ กรอ. รายเก่าเท่านั้น มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษาจำนวน 1คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด โดยทำงานของ มนัส สุวรรณและ ประหยัด ปานดี (2532) กล่าวถึงจำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาเป็นภาระทางเศรษฐกิจที่บิดาต้องรับหน้าที่ดูแลและมีการจำกัดโอกาสทางการศึกษาให้ลดลงด้วย เราจะได้เห็นว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษา จะมีจำนวน1คนซึ่งจะไม่ใช่เป็นการที่บิดาหรือมารดาต้องรับภาระทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการศึกษาบุตรมากจนเกินไป

ในระดับการศึกษาของบิดาอยู่ที่ระดับประถมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ในส่วนของระดับการศึกษาของมารดาที่มีกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือระดับประถมศึกษาตอนต้น อาชีพหลักของบิดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน คือ ทำอาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด โดยรายได้จากอาชีพหลักของบิดาส่งผลใหญ่รายได้ไม่เกิน 10000 บาทต่อเดือนอาชีพหลักของมารดา ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐคือ อาชีพที่อยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด มหาวิทยาลัยเอกชน อาชีพหลักของมารดา คือ อาชีพที่อยู่ในภาคเกษตรมากที่สุดรายได้จากอาชีพหลักของมารดาส่วนใหญ่ ทั้งในภาพรวมและแยกตาม มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนอยู่ในช่วงไม่เกิน 10000 บาท ต่อเดือน หากมองจากการศึกษาและรายได้ซึ่งสอดคล้องกันว่ารายได้ระดับการศึกษาบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่าง นั้นอยู่ในระดับเพียงประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งอาชีพมีอาชีพอยู่นอกภาคเกษตรมากที่สุด ส่งผลให้มีรายได้ที่อยู่ในระดับที่ไม่เกิน 10000 บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ในระดับความยากจนแต่เพราะมีกองทุนจึงทำให้นักศึกษากลุ่มนี้มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อซึ่งสอดคล้องกับผลงานของสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และอารียา มนัสบุญเพิ่มพูล (2549: 64-71) กยศ.มีผลทำให้นักเรียนที่มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาทต่อปีหรือต่ำกว่าเส้นความยากจน มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่กยศ.ไม่ได้ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะศึกษาต่อแก่กลุ่มผู้ที่มีรายได้สูงกว่าระดับเส้นความยากจน กยศ.มีส่วนช่วยในการกระจายรายได้ไปยังครัวเรือนที่มีรายได้น้อยได้พอควรและมีส่วนช่วยนักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าระดับอุดมศึกษา กยศ.มีส่วนช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาด้านอุปสงค์ได้บ้างจากการช่วยเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะทางเลือกที่เกิดจากการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หากพิจารณาถึงรายได้เฉลี่ยจากอาชีพหลักรวมอาชีพเสริมของบิดาและมารดา ในภาพรวมอยู่ที่ 255480 บาทต่อปี ซึ่งเกินจากที่กองทุนตั้งไว้ที่ ไม่เกิน 150000 บาทต่อปี สามารถสะท้อนให้เห็นว่ายังมีผู้กู้ บางรายที่มีรายได้เกินกว่ากองทุนฯ กำหนดไว้แต่สามารถมีสิทธิกู้ได้อาจเป็นเพราะขั้นตอนในการตรวจสอบคุณสมบัติยังไม่รัดกุมพอ

3. การประเมินผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้านการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษา นั้น กรอ. เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษา ได้มากกว่า กยศ.และเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษากับ มหาวิทยาลัยของรัฐ

มากกว่ามหาวิทยาลัยของเอกชนเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเอกชนมีการเก็บค่าใช้จ่าที่เกี่ยวกับการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาสูงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษามากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 99.08 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยพายัพ โดยที่มหาวิทยาลัยพายัพ เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้ร้อยละ 97.02 การที่ มหาวิทยาลัยพายัพเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาได้น้อยที่สุดนั้นเกิดจากมหาวิทยาลัยเอกชนมีการเก็บค่าใช้จ่าที่เกี่ยวกับการศึกษาที่จ่ายให้สถานศึกษาสูงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ

การเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพ กยศ. เพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้มากกว่ากรอ. โดยที่ กยศ. เพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 55.71 โดยที่ กรอ. ไม่สามารถเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้นั้นเพราะ กรอ. อุดหนุนให้เฉพาะค่าใช้จ่าทางการศึกษาที่จ่ายให้กับสถานศึกษาเท่านั้น กรอ. ไม่ได้อุดหนุนเกี่ยวกับค่าครองชีพ มหาวิทยาลัยของเอกชนได้รับการเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้มากกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ โดยที่ มหาวิทยาลัยของเอกชนเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 59.14 มหาวิทยาลัยของรัฐเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าทางการศึกษาในส่วนของค่าครองชีพได้ร้อยละ 50.93 จากงานของ ประพันธ์ ธรรมไชย (2547) ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น สามารถสรุปได้ว่า กองทุนเงินให้กู้ยืมสามารถช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเพิ่มความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าของผู้มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ที่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้ตั้งไว้

4. สภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงินโดยเรื่องที่มีปัญหามากที่สุด การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้ไม่รัดกุม / ได้รับโอกาสในการกู้ยืมอย่างไม่เท่าเทียมกัน โดยที่ปัญหาที่พบนั้นสอดคล้องกับปัญหาที่เจ้าหน้าที่ได้แสดงความคิดเห็นมาคือ การรับรองรายได้โดยให้ผู้ใหญ่บ้านรับรองอาจไม่มีการตรวจสอบรายได้จริง เช่นรับรองให้เพราะรู้จักกันเป็นการส่วนตัว แต่รายได้จริงอาจเกิน 200,000 บาทต่อปี(ข้อมูลจากการไปเยี่ยมบ้านนักศึกษา ปี 2549) และ ปรับฐานการพิจารณารายได้ครอบครัวโดยปัญหาที่พบคือการขาดการตรวจสอบที่ชัดเจนและการที่ระดับรายได้ขอครอบครัวผู้มีสิทธิกู้ต่ำเกินไป

โดยที่ข้อเสนอแนะด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมมากที่สุดคือ ตรวจสอบคุณสมบัติอย่างรัดกุม/พิจารณารายได้ของผู้ปกครองและสภาพภูมิลำเนาของนักศึกษาเป็นหลัก/ควรกำหนดรายได้ผู้ปกครองให้สูงกว่านี้ซึ่งข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับความคิดเห็นเจ้าหน้าที่คือ อาจให้มีการประสานงานขอหนังสือรับรองที่ออกโดย อบต.ซึ่ง อบต.จะมีรายละเอียดของรายได้จริงต่อปีของทุกครัวเรือนที่อยู่ในเขตพื้นที่ของตน จากการเก็บข้อมูลสำมะโนประชากรซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ(ข้อมูลจากการติดตามนักศึกษาโครงการนอกระบบบ้านพี่ที่จบไปแล้ว ปี 2550)และ ถ้ามีบุตรเรียนอยู่ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รายได้ครอบครัวรวมกันไม่เกิน 300,000บาทโดยที่ปรับฐานการพิจารณารายได้ครอบครัว

ด้านขอบเขตการให้กู้ยืม

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน ส่วนของข้อเสนอแนะด้านขอบเขตการให้กู้ยืม เรื่องที่มีปัญหามากที่สุดคือ วงเงินให้กู้ยืมน้อยเกินไปไม่พอใช้จ่าย/กู้ได้เฉพาะบางส่วน ต้องจ่ายส่วนต่างเอง/โอนเงินเข้าบัญชีล่าช้า สอดคล้องกับความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ ว่าควรเพิ่มค่าครองชีพขั้นต่ำปีละ 36,000 บาท(3,000บาท/เดือน)เนื่องจากค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้นและค่าครองชีพเดือนละ 2,000บาทไม่พอสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษา โดยที่ปัญหาที่พบมากที่สุดคือเรื่อง ค่าครองชีพที่ กองทุนให้กู้ยืมไม่พอ

โดยที่มีข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มวงเงินกู้และค่าครองชีพ สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ ค่าครองชีพควรเพิ่มเป็นเดือนละ 3,000 บาทเป็นอย่างน้อยและปรับเขตแดนขอบเขตการให้กู้ยืมเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้สูงขึ้น

ด้านขั้นตอนการกู้ยืม

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน ส่วนของปัญหาด้านขั้นตอนการกู้ยืม ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ มีขั้นตอนมากเกินไป/ยุ่งยาก/ล่าช้า/ทำ

สัญญาบ่อยเกินไป ซึ่งปัญหาจากความล่าช้าอาจเกิดจาก กรอบระยะเวลาการปฏิบัติที่กองทุนให้ยังไม่เหมาะสม เนื่องจากวันเปิดภาคเรียนแต่ละสถาบันไม่เท่ากัน แต่ กยศ.กำหนดวันเปิดระบบวันเดียวกัน ควรจะปิดประกาศวันปิดระบบเฉพาะนักศึกษาเท่านั้น แต่ในระบบ กยศ. ยังคงให้สถานศึกษาทำงานไปไ้ระยะเวลาหนึ่ง(15-30วัน)

โดยที่มีข้อเสนอแนะในเรื่อง ควรมีการลดขั้นตอนให้น้อยลง/ปรับปรุงระบบการทำงานและระบบอินเทอร์เน็ต และอีกข้อเสนอแนะเพื่อให้ความล่าช้าลดลงคือข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ ที่ว่าการกำหนดระยะเวลาการทำงานในระบบควรยืดหยุ่นมากกว่านี้ เพราะแต่ละมหาวิทยาลัยการเปิด-ปิดลงทะเบียนไม่ตรงกัน

ด้านการค้าประกัน

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน ส่วนของ ปัญหาด้านการค้าประกันคือเรื่อง ปัญหาด้านผู้ค้าประกัน/ผู้ค้าประกันหลายคน/ผู้ค้าประอยู่ไกลจากสถานศึกษา นั้นมีปัญหามากที่สุด ซึ่งปัญหาที่เจ้าหน้าที่พบคือการลงนามโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่น บางแห่งยังไม่ทราบวิธีการลงนามรับรองลายมือชื่อของผู้ค้า และควรเพิ่มพนักงานทะเบียน/ปลัดอำเภอ/เพิ่มให้ผู้กู้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำสัญญา อีกทั้งที่ว่าการอำเภอไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกองทุน

โดยที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุดเรื่อง ควรลดจำนวนผู้ค้าประกันลงหรือไม่ต้องมีผู้ค้าประกัน/ผู้ค้า เป็นใครก็ได้แต่มีความน่าเชื่อถือเช่น อาจารย์ คนในครอบครัวซึ่งข้อเสนอแนะสอดคล้องกับความคิดเห็น เจ้าหน้าที่คือบุคคลค้าประกันควรเป็นบิดาหรือมารดาเท่านั้นไม่ควรเป็นบุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้น่าเชื่อถือ ควรใช้หลักทรัพย์แทนก็ไม่ควรมี เนื่องจากผู้กู้ยืมมีฐานะยากจนจะมีหลักทรัพย์ได้อย่างไร

ด้านหลักเกณฑ์การชำระ

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาใน ส่วนของปัญหาด้านหลักเกณฑ์การชำระ พบว่ามีสองเรื่องที่พบปัญหาใกล้เคียงกันคือ การว่างงาน/เงินเดือนไม่มากพอใช้หนี้ และ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ ข้อมูล/กำหนดการลงทะเบียนไม่ชัดเจน ซึ่งปัญหาที่พบสอดคล้องกับเจ้าหน้าที่คือผู้กู้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ตามที่ได้ตกลงไว้และในบางปีที่ผู้กู้อาจประสบปัญหาเศรษฐกิจย่ำแย่ การที่กองทุนคาดหวังให้ผู้กู้ชำระหนี้ในอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี จนทำให้ผู้กู้ขาดส่งหรือชำระหนี้ได้ไม่ครบตามยอดกำหนด

โดยที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรเพิ่มระยะเวลาการชำระเงิน และในส่วนของเจ้าหน้าที่มีข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกันว่าควรปรับให้ชำระเท่าไรก็ได้ แต่ให้หมดภายใน 15 ปี ปีไหนชำระมากน้อยก็คิดดอกเบี้ย บวกเงินต้นไปตามนั้น ไม่ควรเป็นการชำระที่กำหนดตายตัวไป 15 ปี

ด้านวิธีการชำระหนี้

ความคิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของปัญหาด้านวิธีการชำระหนี้ ปัญหาที่มีมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ ข้อมูล/มีความยุ่งยาก

โดยที่ ข้อเสนอแนะที่พบมากที่สุดคือ ให้ชำระหนี้ดูความเหมาะสมกับอาชีพและเงินเดือน/ตามความสามารถใจว่าจะจ่ายครั้งเดียวหมดหรือ ผ่อนผัน

ด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้

คิดเห็นของนิสิต/นักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของปัญหาด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง/ไม่ทราบหรือไม่เข้าใจข้อมูล/การไม่ได้รับข่าวสาร สอดคล้องกับปัญหาที่เจ้าหน้าที่แสดงความคิดเห็นมาคือผู้กู้ไม่มีความรู้และขาดการรับข่าวสารจากทางธนาคาร

โดยที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง/ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา/แจ้งยอดหนี้และผลการชำระหนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้นำมาสู่ข้อเสนอแนะดังนี้

1. การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี และระดับปวส. ที่มีความแตกต่างกันนั้น กองทุนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมาลดช่องว่างระหว่างสองระดับนี้โดยการเพิ่มการให้กู้กับระดับปวส.เพิ่มมากขึ้น หรือถ้ามีโอกาสเป็นไปได้กองทุนควรจัดสรรให้ทุกคนที่ขอู้ได้รับสิทธิในการกู้ทุกคน

2. การตรวจสอบความถูกต้องและ คุณสมบัติควรมีองค์กรที่จัดตั้งมาตรวจสอบดูแลเพื่อให้เป็นระบบและมาตรฐานเดียวกัน อีกทั้งควรที่จะลดขั้นตอนในการตรวจสอบเอกสารเพื่อความรวดเร็วในการทำเรื่องกู้ยืมของนักศึกษาต่อไป

3. การจัดสรรวงเงินในการกู้ยืมที่จะเพิ่มวงเงินทั้งในด้านค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้สถานศึกษาและค่าครองชีพโดยที่ควรเพิ่มค่าครองชีพให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ

4. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษารู้กำหนดการขอยืมเงินที่แน่นอน ทั้งเรื่องกำหนดการขอยืมเรื่องการชำระเงินคือ อีกทั้งระยะเวลาที่แน่นอนในการที่จะได้รับเงินที่ขอยืม

5. กองทุนฯควรมีการระดมทุนจากภาคเอกชนเพื่อที่จะมีเงินทุนในการที่จะให้กับ นิสิต นักศึกษาเพิ่มมากขึ้นและควรมีการดำเนินงานในการเรียกเก็บเงินกู้คืนจาก ผู้กู้ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อที่จะมีเงินสำหรับการให้กู้รายใหม่ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวัตถุประสงค์อื่นๆของกองทุนที่ตั้งไว้เพิ่มเติมจากในส่วนที่ได้ศึกษามาซึ่งทำให้การประเมินผลกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรศึกษาถึงต้นทุนทางการศึกษา ในภาพรวม ทั้งต้นทุนที่ผู้เข้าศึกษา สถาบันการศึกษา และรัฐบาลที่ต้องรับภาระต้นทุนในส่วนนี้เพื่อที่จะเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าการศึกษา จริงๆแล้วต้นทุนนั้นไม่ใช่มีเพียงแค่ผู้เข้าศึกษาและสถาบันการศึกษาต้องรับภาระเท่านั้น

3. จากผลการศึกษาเรื่องการเพิ่มโอกาสทางการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในระดับปริญญาตรีและระดับ ปวส. ควรศึกษาถึงสาเหตุว่าเกิดเพราะอะไรถึงทำให้การเพิ่มโอกาสของทั้งสองระดับมีความแตกต่างกัน รวมถึงศึกษาถึงต้นทุนของการศึกษาทั้งสองระดับมีความแตกต่างกันเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2548). *คู่มือผู้ปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา*.

กรุงเทพฯ: กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. ข้อมูลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. สืบค้นเมื่อวันที่

18 กุมภาพันธ์ 2552. จาก <http://www.studentloan.or.th>

กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (2552). *ข้อมูลงานกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ใน*

อนาคต. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552. จาก <http://www.studentloan.or.th>

กานดา พูลลาภทวี. (2530). *สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ฟลิคเซ็นเตอร์การพิมพ์.

จรรณศรี มาติลกโกวิท. (2544). *การวิเคราะห์ผลของเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีต่อความ*

เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ด.

(พัฒนศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์. (2548). *การลงทุนทางการศึกษาของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.ทบวงมหาวิทยาลัย. (2546). *รายงานการศึกษา*

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงาน. คณะกรรมการการอุดมศึกษา. ทบวงมหาวิทยาลัย.

ธัญญาภรณ์ รัตนวงศา. (2546). *การศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการให้บริการขอกู้ยืมเงินกองทุน*

ให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. สารนิพนธ์

กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

นิตยา อินทร์พญา .(2549). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย*

*ศรีนครินทรวิโรฒ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา).*กรุงเทพ.บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เบญจมา มุสิกะสินธุ์. (2547). *การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา*

เอกชนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การ

*อุดมศึกษา).*กรุงเทพ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

บรรพต ศรีชัย (2541: 81-83). สภาพการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ

สถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. เชียงใหม่:

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ประพันธ์ ธรรมไชย. (2547). ประสิทธิภาพกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏในภาคเหนือของประเทศไทย. เชียงใหม่: คณะวิทยาการจัดการ.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

พรพิมล รัตนวารี . (2548, มกราคม - ธันวาคม). อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาต่อปริญญาตรี :

กรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร คณะวิศวกรรม หลักสูตรต่อเนื่อง
สองปี. วารสารร่มไทรทอง . 15(1-2) :10 -15 .

พรเพ็ญ งามอจจา. (2545). ปัญหาการดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ

สถาบันอุดมศึกษาของสถานศึกษาสายพานิชยการ ในเขตบางนา เขตพระโขนง และเขต

วัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิศมัย จารุจิตติพันธ์. (2544). คู่มือการศึกษา: ทางเลือกในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษา

.แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาด้วยระบบคู่มือการศึกษา. กรุงเทพฯ

.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย .(2545). โครงการสนับสนุนการวิเคราะห์ผลกระทบของการ

จัดสรรงบประมาณรายจ่ายต่อระบบเศรษฐกิจส่วนรวมการกระจายรายได้และปัญหาความ
ยากจน. สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี

สมเกียรติ ตั้งวานิชย์ และ อารียา มนัสบุญเพิ่มพูน. (2549). การประเมินนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืม

เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ. แผนงานพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีมูลนิธิ

สาธารณสุขแห่งชาติ(มสช.)สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)

สมฤดี วงษ์สมิง. (2540). การวิเคราะห์การดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืม

เพื่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2539). อัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน

ทางการศึกษารายการสรุปผลการวิจัย.หน้า 42 -74.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2547). พระราชบัญญัติ
การศึกษาศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). การให้เงินอุดหนุนของรัฐเพื่อการอุดมศึกษา:
การศึกษาเปรียบเทียบกลไกการให้เงินอุดหนุนใน 10 ประเทศ.กรุงเทพฯ: สกศ.

สำนักงานอนุกรรมการบัญชีจ่ายหนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). รายงานผลการดำเนินงาน
โครงการประชุมสรุปผลเพื่อพัฒนาการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.27-29
กันยายน ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.

Bade, Robin Michael Parkin. (2002). *Foundations of microeconomics*. Boston : Addison
Wesley. U.S.A.

Black; &Michael Maxwell. (2008): Abstract. *Capital funding and institutional growth: A case
study of regional state universities*. Ed.D. The florida state university. U.S.A.

Cohn , Elchanan and Terry G. Gesk. (1990). *The economics of education*.Carolina : U.S.A.
University of South Corolona.

Cohn, Elchanan. (1982). "Financing Schools," *Encyclopedia of Educationnal Research*.
Vol. 2. : 695

Dejonozka, Edward L. (1983). *Educational Administration Glossary*. Connecticut :
Greenwood press.

GenShu , Lu. (1999). *Cost recovery for higher education: A Study of undergraduate
Students ability and willingness to play in the Chinese Mainland*. Dissertation PH.D.
(Economics, Finance). Hongkong : Graduate school, University of Hongkong.
Photocopied.

Heller , Donal Eric.(1997). *Access to public Higher Education.1994 to 1996.New Evidence
From an Analysis of the States (Higher Education.Tuition. Financial Aid)*. USA:
Harvard University.

Hauptman, Arthur M. (1995). "Financing Postsecondary Education:The Federal
Role".USA. Retrieved September 25, 2010, from <http://www.ed.gov/office/ed/>.

Johnstone, Bruce. (2001)."Starting Points: Fundamental Assumptions Underlying
the Principles and Polices of Federal Aid to Student". RetrievedSeptember 25, 2010,
from <http://www.ed.gov/office/ed/>.

Kamat, A.R. . (1968). *Two Studies in Education*. India Grohple Institute of Politics and
Economics. USA.

Lewin, H.M. (1985). *School Finance* . The International Encyclopedia of Education
Research and studies0 Vol. 8.

W. G. Cochran. (1953). *Sampling Techniques*. New York : Wiley. USA.

Woodhall, M. (1970). *Cost-Benefit Analysis in Education Planning*. UNESCO. USA.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับนิสิต/นักศึกษา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ที่ได้รับการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อประเมินผลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษา และเพื่อศึกษาระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิต/นักศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปวิเคราะห์ภาพรวมของการปฏิบัติงาน

เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้พิจารณาหาทาง ปรับปรุง แก้ไข และ

พัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะนำเสนอและเผยแพร่ข้อมูลในภาพรวมโดยจะไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลในระดับบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อบุคคลและหน่วยงานกระทบ

จึงขอความกรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามดังกล่าวและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายเอกภพ ภูมรา

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การจัดการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เลขที่แบบสอบถาม ☐☐☐

- ☐ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ☐ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ☐ มหาวิทยาลัยพายัพ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือและ () หน้าคำตอบ หรือเติมข้อความในช่องว่างตาม

ความเป็นจริง

- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่
☐ ชั้นปีที่ 1 ☐ ชั้นปีที่ 3 ☐ ชั้นปีที่ 5
☐ ชั้นปีที่ 2 ☐ ชั้นปีที่ 4 ☐ ชั้นปีที่ 6 ☐ อื่น(ระบุ).....
- ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาในคณะ.....วิชาเอก.....
- ภูมิลำเนาของท่าน คือ จังหวัด.....
- จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน (รวมผู้ตอบแบบสอบถาม)
- จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังศึกษา คน (รวมผู้ตอบแบบสอบถาม)
- การศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา
☐ ประถมศึกษาตอนต้น ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ☐ ปริญญาโท
☐ ประถมศึกษาตอนปลาย ☐ ปวส./อนุปริญญา ☐ ปริญญาเอก
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ ปริญญาตรี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- การศึกษาชั้นสูงสุดของมารดา
☐ ประถมศึกษาตอนต้น ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ☐ ปริญญาโท
☐ ประถมศึกษาตอนปลาย ☐ ปวส./อนุปริญญา ☐ ปริญญาเอก
 เอก
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ ปริญญาตรี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- อาชีพหลักของบิดา (อาชีพหลัก หมายถึงอาชีพซึ่งทำรายได้ให้บิดาอย่างสม่ำเสมอหรือเป็นประจำทุกเดือนโดยทำรายได้มากกว่ารายได้เสริม)
☐ รัฐบาล/พนักงานของรัฐ ตำแหน่ง.....ระดับ.....
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่ง ระดับ
☐ พนักงาน/ลูกจ้างของบริษัท/ธุรกิจเอกชน

- ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัวในลักษณะ () เจ้าของกิจการโดยเสียค่าเช่าสถานที่ () หาบเร่/รถเข็น
() เจ้าของกิจการโดยไม่ต้องเสียค่าเช่าสถานที่ () อื่นๆ (ระบุ)
- ☐ รับจ้างในภาคเกษตรกรรม ระบุ
- ☐ รับจ้างนอกภาคเกษตรกรรมระบุ.....
- ☐ เกษตรกร ในลักษณะ () เป็นเจ้าของที่ดิน () เช่าที่ดิน () เป็นเจ้าของที่ดินและเช่าที่ดินบางส่วน
- ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....
10. รายได้จากอาชีพหลัก(ที่ยังไม่หักภาษี)ของบิดา บาท/เดือน
11. อาชีพเสริมของบิดา (อาชีพเสริมหมายถึงอาชีพที่ทำควบคู่กับอาชีพหลักโดยมีรายได้น้อยกว่าอาชีพหลัก)
.....
12. รายได้จากอาชีพเสริม(ที่ยังไม่หักภาษี)ของบิดา บาท/เดือน
13. อาชีพของมารดา (อาชีพหลัก หมายถึงอาชีพซึ่งทำรายได้ให้บิดาอย่างสม่ำเสมอหรือเป็นประจำทุกเดือนโดยทำ
รายได้มากกว่ารายได้เสริม)
- ☐ รับราชการ/พนักงานของรัฐ ตำแหน่ง.....ระดับ.....
- ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่ง ระดับ
- ☐ พนักงาน/ลูกจ้างของบริษัท/ธุรกิจเอกชน
- ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัวในลักษณะ() เจ้าของกิจการโดยเสียค่าเช่าสถานที่ () หาบเร่/รถเข็น
() เจ้าของกิจการโดยไม่ต้องเสียค่าเช่าสถานที่ () อื่นๆ (ระบุ)
- ☐ รับจ้างในภาคเกษตรกรรม ระบุ
- ☐ รับจ้างนอกภาคเกษตรกรรมระบุ.....
- ☐ เกษตรกร ในลักษณะ () เป็นเจ้าของที่ดิน () เช่าที่ดิน () เป็นเจ้าของที่ดินและเช่าที่ดินบางส่วน
- ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....
14. รายได้จากอาชีพหลัก(ที่ยังไม่หักภาษี)ของมารดา บาท/เดือน
15. อาชีพเสริมของมารดา (อาชีพเสริมหมายถึงอาชีพที่ทำควบคู่กับอาชีพหลักโดยมีรายได้น้อยกว่าอาชีพหลัก)
.....
16. รายได้จากอาชีพเสริม(ที่ยังไม่หักภาษี)ของมารดา บาท/เดือน

17. แหล่งเงินสนับสนุน (ที่ไม่ใช่ กยศ. และ กรอ.) และจำนวนเงินที่ท่านได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แหล่งเงินสนับสนุน	จำนวนเงิน (บาท/เดือน)
บิดา มารดา	
ผู้ปกครอง ที่ไม่ใช่บิดามารดา	
ญาติพี่น้อง	
กู้ยืมจากแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่ กยศ. และ กรอ.	
อื่นๆ (ระบุ)	

**ตอนที่ 2 การกู้ยืมเงินและการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา/
กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต**

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และ () หน้าคำตอบ หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ว่างไว้ตามความเป็นจริง

1. ปัจจุบันท่านได้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาจากกองทุนฯ ประเภทใด

☐ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ☐ กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

2. ท่านได้กู้ยืมเงินดังกล่าว ในครั้งแรกเมื่อใด

☐ ในขณะที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่

☐ ในขณะที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่

3. ท่านมีเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ใดในการกู้ยืมเงินจากกองทุนฯ ดังกล่าวในข้อ 2 (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ทั้งนี้ โดยระบุเรียงลำดับความสำคัญมากไปน้อย)

(ลำดับที่.....) เพื่อแบ่งเบาภาระค่าเล่าเรียน (ลำดับที่.....) เพื่อแบ่งเบาภาระทางการเงินบิดามารดา/ผู้ปกครอง

(ลำดับที่.....) เพื่อทดแทน/ลดการกู้ยืมจากแหล่งเงินอื่น (ลำดับที่.....) อื่นๆ ระบุ.....

4. จำนวนเงินที่ท่านได้กู้ยืมจาก(กยศ.) หรือ (กรอ.) ตั้งแต่การกู้ยืมครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน ในแต่ละชั้นปีที่ศึกษา

จำนวนเงินที่ได้รับเป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่าย ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษา	จำนวนเงินที่ได้รับเป็นค่าครองชีพ
ชั้นปีที่ 1 บาท/ภาคการศึกษา	บาท/เดือน
ชั้นปีที่ 2 บาท/ภาคการศึกษา	บาท/เดือน
ชั้นปีที่ 3 บาท/ภาคการศึกษา	บาท/เดือน
ชั้นปีที่ 4 บาท/ภาคการศึกษา	บาท/เดือน
ชั้นปีที่ 5 บาท/ภาคการศึกษา	บาท/เดือน
ชั้นปีที่ 6 บาท/ภาคการศึกษา	บาท/เดือน

5. สนับสนุนจากกองทุนเงินให้กู้ยืมฯ หรือไม่ท่านต้องจ่ายเงินเป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้แก่

สถานศึกษาเพิ่มเติมจากเงินที่ได้รับการ

☐ ต้องจ่ายเพิ่มเติม จำนวน.....บาท/ภาคการศึกษา

☐ ไม่ต้องจ่ายเพิ่มเติม

6. ท่านต้องจ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายระหว่างที่ศึกษาในแต่ละเดือนเป็นจำนวนเท่าไร

- 6.1 ค่าตำราเรียน และเอกสารประกอบการเรียน จำนวน บาท/เดือน
- 6.2 ค่าวัสดุและอุปกรณ์ประกอบการเรียน จำนวน บาท/เดือน
- 6.3 ค่ากิจกรรมเกี่ยวกับหลักสูตรที่เรียน จำนวน บาท/เดือน
- 6.4 ค่าเสื้อผ้า เครื่องแบบนักศึกษา กระเป๋า รองเท้า จำนวน บาท/เดือน
- 6.5 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน บาท/เดือน
- 6.6 ค่าที่พักระหว่างศึกษา (กรณีที่ไม่พักบ้านตนเอง) จำนวน บาท/เดือน
- 6.7 ค่าเดินทางไป-กลับ ระหว่างที่พัก – สถาบัน จำนวน บาท/เดือน
- 6.8 อื่นๆ (โปรดระบุ).....จำนวน บาท/เดือน

7. ท่านได้นำเงินค่าครองชีพที่ได้รับจากกยศ. มาเป็นค่าใช้จ่ายระหว่างการ studiaต่อไปเป็นจำนวนเท่าไร

- 7.1 ค่าตำราเรียน และเอกสารประกอบการเรียน จำนวน บาท/เดือน
- 7.2 ค่าวัสดุและอุปกรณ์ประกอบการเรียน จำนวน บาท/เดือน
- 7.3 ค่ากิจกรรมเกี่ยวกับหลักสูตรที่เรียน จำนวน บาท/เดือน
- 7.4 ค่าเสื้อผ้า เครื่องแบบนักศึกษา กระเป๋า รองเท้า จำนวน.....บาท/เดือน
- 7.5 ค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน บาท/เดือน
- 7.6 ค่าที่พักระหว่างศึกษา (กรณีที่ไม่พักบ้านตนเอง) จำนวน บาท/เดือน
- 7.7 ค่าเดินทางไป-กลับ ระหว่างที่พัก – สถาบัน จำนวน บาท/เดือน
- 7.8 อื่นๆ (โปรดระบุ).....จำนวน บาท/เดือน

8. ท่านต้องจ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างที่ศึกษาเพิ่มเติมจากเงิน “ค่าครองชีพ”ที่ได้รับสนับสนุนจากกองทุนเงินให้กู้ยืมฯเป็นจำนวนเท่าไร

- ☐ ต้องจ่ายเพิ่มเติม จำนวน.....บาท/เดือน
- ☐ ไม่ต้องจ่ายเพิ่มเติม

9. ท่านทำงานและมีรายได้จากการทำงานในระหว่างที่ศึกษาหรือไม่อย่างไร

- ☐ ไม่ทำงาน ☐ ทำงานและมีรายได้เฉลี่ย บาท/เดือน

10. สถานภาพการเงินของท่านแต่ละเดือนเป็นอย่างไร

- ☐ มีเงินเหลือเก็บทุกเดือน เฉลี่ยเดือนละ บาท ☐ มีเงินใช้พอดีทุกเดือน
- ☐ ไม่พอใช้ทุกเดือน ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

11. ท่านคิดว่าเงินกู้ยืมจาก กยศ. และ กรอ. มีผลทำให้เกิดความเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษาในระดับใด

☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับมากที่สุด	☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับน้อย
☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับมาก	☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับน้อยที่สุด
☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับปานกลาง	☐ ไม่ทำให้เกิดความเท่าเทียมกัน

12. ท่านคิดว่าเงินกู้ยืมจาก กยศ. และ กรอ. ช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ นิสิต/นักศึกษา ในระดับใด

☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับมากที่สุด	☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับน้อย
☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับมาก	☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับน้อยที่สุด
☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับปานกลาง	☐ ไม่เพิ่มโอกาสทางการศึกษา

13. ท่านได้อ่านเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ของ กยศ. หรือไม่

☐ ได้อ่าน	☐ ไม่ได้อ่าน

14. ท่านได้อ่านและเข้าใจเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ของ กยศ. อย่างชัดเจน หรือไม่

☐ เข้าใจ	☐ ไม่เข้าใจ

15. ท่านยอมรับในเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ของ กยศ. หรือไม่

☐ ยอมรับ	☐ ไม่ยอมรับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

คำชี้แจง โปรดระบุปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานในแต่ละด้าน

1. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการ ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิ์กู้ยืมเงิน

ปัญหา

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการ ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการ ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการ ด้านการค้ำประกัน

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการ ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการ ด้านวิธีการชำระหนี้

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

7. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการ ด้านการผ่อนผันชำระหนี้และการแจ้งชำระหนี้

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเงินให้
กู้ยืมเพื่อการศึกษา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
กับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และศึกษาระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุนเงิน
ให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ
การศึกษา

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปวิเคราะห์ภาพรวมของการ
ปฏิบัติงาน

เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้พิจารณาหาทาง ปรับปรุง แก้ไข
และ

พัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะนำเสนอและเผยแพร่ข้อมูลใน
ภาพรวมโดยจะไม่มี การเผยแพร่ข้อมูลในระดับบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อ
บุคคลและหน่วยงานกระทบ

จึงขอความกรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามดังกล่าวและขอขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายเอกภาพ

ภุมรา

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การจัดการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เลขที่แบบสอบถาม ☐☐**แบบสอบถาม****ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม**

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าคำตอบ หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ว่างไว้ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. สถานภาพของท่าน☐ ผู้บริหาร☐ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกองทุนฯ**2. สถานศึกษาที่สังกัด**☐ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่☐ มหาวิทยาลัยแม่โจ้☐ มหาวิทยาลัยพายัพ☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา**3. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา**☐ ต่ำกว่า 3 ปี☐ 3-5 ปี☐ 6 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

คำชี้แจง 1. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในด้านต่าง ๆ (เกณฑ์การให้คะแนน : 5 = มากที่สุด , 4 = มาก , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = น้อยที่สุด) โปรดระบุปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานในแต่ละด้าน

ระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุน ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ที่มีรายได้ครอบครัวไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี					
2	เป็นผู้มีผลการเรียนดีหรือผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถาบันการศึกษา					
3	เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี ไม่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถาบันการศึกษาขั้นร้ายแรง หรือไม่เป็น ผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย					
4	ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบหรือประกาศการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงหรือส่วนราชการอื่นๆ					
5	ไม่เคยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาใดๆ มาก่อน					
6	ไม่เป็นผู้ที่ทำงานประจำในระหว่างการศึกษา					
7	ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย					
8.	ไม่เป็นหรือเคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ					
9.	ต้องมีอายุในขณะที่ขอกู้ โดยเมื่อนับรวมกับระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี และระยะเวลาผ่อนชำระอีก 15 ปีรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60 ปี					
10	หากผู้กู้ ไม่ได้ขอกู้ยืมเงินหรือไม่ได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินต่อเนื่องในปีการศึกษาปัจจุบัน และไม่รายงานสถานภาพการศึกษาต่อคณะกรรมการกองทุนฯ จะถือว่าผู้กู้ได้สำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้ว					

ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการ ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืม

ปัญหา

ข้อเสนอแนะ

ระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุน ด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	การกำหนดขอบเขตการให้กู้ยืมเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา (กรณี กยศ.)					
	● สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศีษาศาสตร์(60,000 บาท/ปี)					
	● ศิลปกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ (60,000 บาท/ปี)					
	● วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(70,000 บาท/ปี)					
	● เกษตรศาสตร์ (70,000 บาท/ปี)					
	● สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์ (80,000 บาท/ปี)					
2	● แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์(150,000บาท/ปี)					
	การกำหนดขอบเขตเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา (กรณี กรอ.)					
	● พาณิชยกรรมหรือบริหารธุรกิจ ศิลปกรรม เกษตรศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (25,000 บาท/ปี)					
	● ข่างอุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และทัศนศาสตร์ (30,000 บาท/ปี)					
	● สังคมศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศีษาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ (60,000 บาท/ปี)					
	● วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อุตสาหกรรมเกษตรและสิ่งทอ (70,000 บาท/ปี)					

	● สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เกษศาสตร์ (80,000 บาท/ปี)					
	● แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ (150,000 บาท/ปี)					
3	การกำหนดขอบเขตเงินให้กู้ยืมเพื่อเป็นค่าครองชีพ (กยศ.) (24,000 บาท/ปี)					

ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการด้านขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

ปัญหา

.....

.....

..

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

..

ระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุน ด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ความเหมาะสมของขั้นตอนการกู้ยืมเงินโดยภาพรวม					
2	ต้องดำเนินการขอกู้ยืมผ่านระบบ e-Studentloan					
3	สถานศึกษาสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกผู้มีสิทธิ์กู้ยืม กยศ. โดยผู้พิจารณาคุณสมบัติของผู้กู้ยืมเป็นรายปี ภายในกรอบวงเงินที่จัดสรรให้					
4	ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจากสถานศึกษาต้องเปิดบัญชีออมทรัพย์กับธนาคารกรุงไทยสาขาใดก็ได้ เพื่อรับโอนเงินค่าครองชีพ					
5	ผู้ได้รับสิทธิกู้ยืมเงินทำสัญญากู้ยืมเงินผ่านระบบ โดยต้องส่งพิมพ์สัญญาจำนวน 2 ชุด (ต้นฉบับและคู่ฉบับ) ดำเนินการให้ผู้ค้ำประกัน พยาน และผู้แทนของสถานศึกษาร่วมลงนามในสัญญาทั้ง 2 ฉบับ พร้อมจัดเตรียมเอกสารประกอบสัญญาและสัญญาเพื่อส่งให้สถานศึกษา					
6	ติดต่อสถานศึกษา เพื่อลงนามและตรวจสอบจำนวนเงินขอกู้ ในแบบลงทะเบียน / แบบยืนยันจำนวนเงินค่าเล่าเรียน และค่าครองชีพ โดย					

	สถานศึกษาเป็นผู้ยืนยันความสมบูรณ์ครบถ้วนผ่านระบบ					
7	นักเรียน นักศึกษารับเงินค่าครองชีพเมื่อเปิดเทอม ทางบัญชีธนาคารกรุงไทย					

ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการด้านขั้นตอนการขอกู้ยืม

ปัญหา

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุน ด้านการค้ำประกัน

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	การกำหนดผู้ค้ำประกันในสัญญากู้ยืมเงิน					
	● บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง					
	● กรณีที่บิดามารดาเสียชีวิต ให้ผู้ปกครองที่รับอุปการะเลี้ยงดูลงนามแทน					
	● บุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้น่าเชื่อถือ					
	● กรณีคู่สมรสของผู้ค้ำประกันไม่ให้ความยินยอมให้ผู้ค้ำประกันลงนามฝ่ายเดียวได้					
	● กรณีไม่มีบุคคลค้ำประกัน ให้ใช้หลักทรัพย์แทน					
2	การลงนามค้ำประกันในสัญญากู้ยืมเงิน					
	● ให้ผู้ค้ำประกันลงลายมือชื่อค้ำประกันในสัญญากู้ยืมต่อหน้าสถานบันการศึกษา					

	● หากผู้ค้าประกันมีที่อยู่ห่างไกลจากสถาบันการศึกษาให้จัดส่งสัญญาให้ผู้ค้าประกันลงลายมือชื่อผู้ค้าประกันได้ และต้องให้เจ้าพนักงานทะเบียนท้องที่(อำเภอ) หรือเจ้าพนักงานทะเบียนท้องถิ่น(เทศบาลหรือสำนักงานเขต) ในเขตพื้นที่ที่ผู้ค้าประกันอาศัยอยู่ ลงนามรับรองลายมือชื่อของผู้ค้าประกัน					
3	การกำหนดบุคคลผู้รับรองรายได้ในสัญญากู้ยืมเงิน					

ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการด้านการค้าประกัน

ปัญหา

.....

.....

..

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

..

ระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุน ด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	การชำระงวดแรก ต้องเริ่มชำระเงินต้นในอัตราร้อยละ 1.5 ของวงเงินที่กู้ยืมไป ภายในวันที่ 5 กรกฎาคม					
2	การชำระงวดต่อไป ต้องชำระเงินต้นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามอัตราเงินต้นที่กยศ. กำหนดไว้ในแต่ละปี พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี ของเงินต้นแต่ละปีในสัญญา ให้เสร็จสิ้นภายใน 15 ปี					
3	เบี้ยปรับ ● หากเกิดผิดนัดชำระหนี้หลังวันที่ 5 กรกฎาคม จะต้องเสียเบี้ยปรับในอัตราร้อยละ 12 ต่อปีของเงินต้นที่ค้างชำระในงวดนั้น					
	● หากค้างชำระหนี้เกิน 12 เดือน เสียเบี้ยปรับร้อยละ 18 ต่อปี					

4	สิทธิประโยชน์ ผู้กู้ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยหากชำระหนี้คืนได้บางส่วนก่อน วันครบกำหนดเริ่มผ่อนชำระเงินงวดแรก (ช่วงปลอดหนี้)					
---	--	--	--	--	--	--

ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงด้านหลักเกณฑ์การชำระเงินคืน

ปัญหา

.....

.....

..

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ระดับความเหมาะสมของการบริหารจัดการกองทุน ด้านวิธีการชำระหนี้

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	การติดต่อในครั้งแรก ผู้กู้ยืมทุกรายต้องติดต่อแสดงตนในการชำระหนี้ที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทยได้ทุกสาขา					
	● กรอกแบบฟอร์มการติดต่อขอแสดงตนในการชำระหนี้ และเก็บไว้เป็น หลักฐาน					
	● สามารถเปลี่ยนวิธีการชำระหนี้จากรายปีเป็นรายเดือนก็ได้ โดยมีระยะ เวลาผ่อนชำระหนี้ตั้งแต่ 1 ปีเป็นต้นไป แต่ไม่เกิน 15 ปี					
	● จะได้รับตามรายการผ่อนชำระหนี้จากธนาคารเพื่อผู้กู้ยืมจะได้นำเงินเข้าบัญชี ก่อนวันครบกำหนดชำระของทุกปี					
	● ผู้กู้ต้องมีบัญชีออมทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย เพื่อใช้ในการหักบัญชีการ ชำระหนี้โดยอัตโนมัติ ซึ่งอาจเป็นบัญชีเดิมที่ผู้กู้เปิดไว้ในขณะทำสัญญา					
	● ผู้กู้จะต้องเสียค่าธรรมเนียมธนาคารครั้งละ 10 บาท					
2	การชำระหนี้ การชำระหนี้โดยการหักบัญชีโดยอัตโนมัติจากบัญชีออมทรัพย์ของผู้กู้ ● ผู้กู้ต้องนำเงินเข้าบัญชีก่อนวันที่ 5 กรกฎาคมของทุกปี (กรณีชำระหนี้เป็นราย ปี)					

3	● ☐ หรือก่อนวันที่ 5 ของทุกเดือน (กรณีชำระเป็นรายเดือน)					
	● ผู้กู้ต้องมีเงินในบัญชีมากพอกับต้นเงินงวดที่ต้องชำระกับงวดที่ค้างชำระ (หากมี) และดอกเบี้ยหรือเบี้ยปรับ (หากมี)					
	การชำระหนี้หน้าเคาน์เตอร์ธนาคารกรุงไทย ● กรณีชำระหนี้ตรงเวลาผู้กู้สามารถชำระเงินมากกว่า หรือเท่ากับ หรือ น้อยกว่าจำนวนเงินงวดที่ต้องชำระก็ได้					
	● กรณีชำระเงินไม่ตรงตามกำหนดเวลา ผู้กู้จะได้รับใบรับเงินเพื่อชำระหนี้ กองทุนฯ ไว้เป็นหลักฐาน					
4	การชำระหนี้ก่อนกำหนด ผู้กู้สามารถชำระหนี้กองทุนฯ ทั้งหมดหรือบางส่วน ในช่วงก่อนสำเร็จการศึกษาหรือช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปีก็ได้โดยไม่เสีย ดอกเบี้ย					

ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการด้านวิธีการชำระหนี้

ปัญหา

.....

.....

..

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

..

ระดับความเหมาะสมและการปฏิบัติของการบริหารจัดการกองทุน ด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้งสภาพ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ผู้กู้ต้องดำเนินการติดต่อกับธนาคารเพื่อขอผ่อนผันชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่ครบกำหนดชำระหนี้แต่ละงวด หากครบกำหนดชำระแล้ว (5 กรกฎาคมของทุกปี)ถือว่าผู้กู้ค้างชำระหนี้ จะต้องเสียเบี้ยปรับและถูกติดตามหนี้จนกว่าจะได้รับอนุมัติผ่อนผันชำระหนี้ ระวังการติดตามจากกยศ.และถือเป็นหนี้ปกติต่อไป					
2	การผ่อนผันการชำระหนี้กรณีผู้กู้ไม่มีรายได้ ให้ยืดเวลาได้คราวละไม่เกิน 6 เดือนรวมแล้วไม่เกิน 2 ปี					
3	กรณีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,700 บาท ผู้กู้ผ่อนได้ไม่ต่ำกว่า 300 บาทต่อเดือนหรือ ต่ำกว่า 2,400 บาทต่อปี แต่ไม่น้อยกว่าดอกเบี้ย ภายในระยะเวลารวมแล้วไม่เกิน 1 ปี					
4	กรณีประสบภัยพิบัติจากธรรมชาติ ,สงคราม,จลาจล, อัคคีภัยให้ยืดเวลาได้คราวละไม่เกิน 6 เดือนรวมแล้วไม่เกิน 2 ปี					
5	กรณีผู้กู้ได้รับจดหมายแจ้งภาระหนี้ระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้กู้ต้องให้สถาบันการศึกษารับรองทุกปีจนกว่าจะจบการศึกษา					
6	กรณีผู้กู้ได้รับจดหมายแจ้งภาระหนี้ระหว่างที่อยู่ในช่วงปลอดหนี้ 2 ปี ผู้กู้ต้องนำหนังสือยืนยันการสำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษา ไปให้สาขาของธนาคารเพื่อชะลอการชำระหนี้					
7	กรณีผู้กู้ถึงแก่กรรม หนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินจะเป็นอันระงับไป โดยให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ค้ำประกัน หรือทายาทแจ้งผ่านธนาคารกรุงไทย ภายใน 7 วัน พร้อมแนบหลักฐาน เป็นสำเนาใบมรณะบัตร หรือสำเนาทะเบียนบ้านที่ระบุการตายของผู้กู้ โดยมีเจ้าหน้าที่ราชการประทับตราและลงลายมือชื่อรับรอง และผู้ปกครองต้องรับรอง สำเนาถูกต้อง หากผู้กู้ยังอยู่ระหว่างการศึกษ ให้สถานศึกษามีหน้าที่แจ้งการเสียชีวิตของผู้					

	กู้ต่อกองทุนฯ ผ่านทางธนาคารกรุงไทย					
8	กรณีผู้กู้พิจารณาหรือทบทวนผลภาพหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินจะเป็นอันระงับไป โดยให้ยื่นเอกสารต่อธนาคารกรุงไทย เพื่อเสนอกองทุนฯ พิจารณาระงับ การเรียกให้ชำระหนี้ตามสัญญา					

ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการดำเนินการด้านการขอผ่อนผันการชำระหนี้/แจ้ง

สถานการณ์

ปัญหา

.....

.....

..

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

..

39. ท่านคิดว่าเงินกู้ยืมจาก กยศ.และกรอ.มีผลทำให้เกิดความเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษาในระดับใด

☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับมากที่สุด	☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับน้อย
☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับมาก	☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับน้อยที่สุด
☐ เกิดความเท่าเทียมกันในระดับปานกลาง	☐ ไม่ทำให้เกิดความเท่าเทียมกัน

40. ท่านคิดว่าเงินกู้ยืมจาก กยศ.และกรอ.ช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่นิสิต/นักศึกษาในระดับใด

☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับมากที่สุด	☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับน้อย
☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับมาก	☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับน้อยที่สุด
☐ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับปานกลาง	☐ ไม่เพิ่มโอกาสทางการศึกษา

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย เอกภพ ภูมิรา
วันเดือนปีเกิด	28 กรกฎาคม 2526
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลตากสิน กทม.
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	87 หมู่ 11 ตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 10130

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทรงธรรม
พ.ศ. 2548	เศรษฐศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2553	เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ